11th March 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, this may be taken up on the 16th instant when I will be here.

SRI T. SAMPATH : The hon. Member, Sir M. Kalyanasundaram has not read out the motion.

MR. SPEAKER : Because I did not allow him.

IV.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI T. SAMPATH : Sir, I present the Eleventh Report of the Committee on Subordinate Legislation. This is the Third Report of the Committee for the year 1960-61. This report deals with the action taken by the various Departments of the Government on the recommendations of the Committee contained in the 8th Report. I have to state with satisfaction that most of the recommendations of the Committee have been duly accepted by the Government. On behalf of the Committee, I thank the Government for the same.

V.—BUDGET FOR THE YEAR 1961-62—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1961-62.

(1) DEMAND III—FOREST DEPARTMENT.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE.

(3) DEMAND XX—ANIMAL HUSBANDRY.

(4) DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

(5) DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 80,15,600 under Demand III—Forest Department.'

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,35,25,900 under Demand XVIII—Agriculture.'

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,36,15,900 under Demand XX—Animal Husbandry.'

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,17,300 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Forest.'

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 20,60,100 under Demand XL—Capital Outlay on Agriculture.'

Regarding the Demand XIX—Fisheries, the Hon. Minister-in-charge will move. After that I will speak.

(6) DEMAND XIX—FISHERIES.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Sir, on the recommendation of the Governor, I move :

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,04,500 under Demand XIX—Fisheries.'

MR. SPEAKER : I understand that the hon. Member Sri A. Govindasami is moving this cut motion (No. 71) under this Demand. He may move it now.

SRI A. GOVINDASAMI : Sir, I move :

'That the allotment of Rs. 80,15,600 under Demand III—Forest Department—be reduced by Rs. 100.'

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I move :

'That the allotment of Rs. 4,35,25,900 under Demand XVIII—Agriculture—be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sir A. R. Marimuthu is not in his seat. I think some other hon. Member may move the cut motion.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move :

'That the allotment of Rs. 1,36,15,900 under Demand XX—Animal Husbandry—be reduced by Rs. 100.'

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move :

'That the allotment of Rs. 20,60,100 under Demand XL—Capital Outlay on Agriculture—be reduced by Rs. 100.'

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move :

'That the allotment of Rs. 40,17,300 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Forests—be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் 6 கோரிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் விவசாயத்தைப்பற்றியது முதல் கோரிக்கை. இதற்கு 4,35,25,900 ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் இதில் நிகர கோரிக்கை 3 கோடி சொச்சம் தான். பாக்கி வருமானத்தில் வந்துவிடும். அதில் கூட இன்ன இன்ன இனத்திலே முக்கியமாக இவ்வளவு தொகை கோரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் நான் விவரிக்க விரும்புகிறேன்.

		RS.	
Direction and Superintendence	.. ..	14·75	lakhs.
Experimental Farm	.. .. ..	9·24	,,
Agricultural demonstration and propaganda	..	63·49	,,
Agricultural Education	.. .. ..	12·68	,,
Agricultural Engineering	.. .. ..	38·42	,,
Research schemes ..	.. .. ..	14·49	,,
Botanical and other gardening development	..	1·05	,,

	RS.
Agricultural Marketing	2·65 lakh
Grants-in-aid for Agricultural Horti Development Society	50,000
Capital Outlay on Civil Works (Post-Graduate Training.)	12·63 lakhs.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மேலும், விவசாயக் கல்லூரிக்காக புதிய கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று ரூ. 9.41 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இதற்காக முதலீடு இனத்தில் 5.15 லட்சம் ரூபாய் கோரப் பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக, இதன் நோக்கம் உணவு உற்பத் தியை பெருக்கவேண்டியதே. உணவு உற்பத்தியை பொறுதத மட்டில் 53 லட்சம் டன் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. ஆனல் நமது தேவைக்குக் கிடைத்த வுடன் நமது உற்பத்தியை மேலும் அதிகப்படுத்துவதில்லை என்றல்ல. உபரியாகக் கூட உற்பத்தி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பருவ மழையும் நமக்கு சாதகமாக இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 69 லட்சம் டன் வரையில் பெருக்க வேண்டும். அதாவது கூடுதலாக 16 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்காக தொகையும் கோரப்பட் டிருக்கிறது. இப்போது 53 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகிறது என்றல், நம்முடைய முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 38 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தியாகிக்கொண்டிருந்தது என்பதை நாம் நினைவுப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். ஜப்பானிய முறை சாகுபடியை அதிகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். நிலத்தை திருத்தி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. புதிய கருவிகள் மூலம் நிலங்களை பண்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு விவசாயி களுக்கு போதிய அளவு நவீன கருவிகளை கொடுக்கவேண்டும் என்ற திட்டமும் இருந்து வருகிறது. பூச்சிகளை தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக 1960-61-ல் 35 லட்சம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் ஐந்தில் ஒரு பாகம் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆர்ச்சர்ட் டெவலப்மென்ட்-க்காகவும் போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. வெஜிட்டபிள் ஸீட்ஸ் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. காய் கறி உற்பத்தியைப் போதிய அளவு பெருக்கவேண்டும் என்பதில் விவசாய இலாகா தனி கவனம் செலுத்தி வருகிறது. முக்கியமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏராளமான கிராமப் பள்ளிக் கூடங்களில் காய் கறி செடிகளை பயிரிட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத் திற்கும் போதிய வசதி அளிக்கவேண்டும். அதற்கான விதை களை இலவசமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற காய்கறிகளைக்கொண்டு மதிய உணவுக்கு

உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆயில் ஸீட்-உற்பத்தியிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பருத்தி உற்பத்தியை பொறுத்தவரையில் ஒரு லட்சம் பேல் மேலும் நமக்கு தேவைப் படுகிறது. இந்த ஆண்டில் 20 ஆயிரம் பேல் அதிக உற்பத்திக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கால்நடை அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் இதற்காக ஒரு கோடியே முப்பத்தி ஆறு லட்சத்தி பதினேழாயிரத்தி தொளாயிரம் ரூபாய் கோரப் பட்டிருக்கிறது. இதில் முக்கியமாக கேந்திர கால நடை பண்ணைகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும். கால்நடை இனம் போதிய அளவு விருத்தி செய்ய வேண்டும். மற்ற நாடுகளில் எல்லாம் பால் உபயோகிக்கின்ற அளவை எடுத்துக்கொண்டால், அது பவுண்டு கணக்கிலும், நமது அளவு அவுன்ஸ் கணக்கில் தான். அதிலும் நம் நாட்டில் அகில இந்திய சராசரி தலைக்கு 5·8 அவுன்ஸ் என்றிருக்கிறது. நமது சென்னை ராஜ்யத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் 2·8 அவுன்ஸ் என்று தான் தெரிகிறது. நாம் பால் உபயோகிப்பதில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே மேலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான திட்டங்களும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. காடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், அகில இந்திய ரீதியில் தலைக்கு ·35 ஏக்கர் தான் இருக்கிறது. அதிலும் சென்னையிலுள்ள சராசரியை எடுத்துக்கொண்டால் சராசரி 16 ஏக்கர் தான் இருக்கிறது. அமெரிக்காவைப் பார்த்தால் 3 ஏக்கர் இருக்கிறது, சுவீடனில் 7·9 ஏக்கர் இருக்கிறது, சோவியத் ரஷ்யாவை எடுத்துக் கொண்டால் 8·6 ஏக்கர் இருக்கிறது, கானடாவில் 22·2 ஏக்கர் இருக்கிறது. ஆகவே நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் அதிகமாக காடுகளை விருத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக காட்டிலாகாவின் கீழ் (farm forests) காட்டுப்பண்ணை திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இப்போது ஆறு வட்டாரங்களில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் 6,600 ஏக்கர்களை பிளாக்கு ஒன்றுக்கு 100 ஏக்கர்கள் விதம் 66 பிளாக்குகளுக்கு கொடுத்து விருத்தி செய்யவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, சேலம் முதலிய ஆறு வட்டாரங்கள் இதில் உட்படும். இதனால் முக்கியமாக கிராமங்கள் மிகவும் பயனடையும். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஃபாரஸ்ட் அதிகாரி என்று அமைத்து, பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸரின் கீழ் அந்த சிப்பந்திகள் பணியாற்றுவார்கள். இதற்காக டெக்னிக்கல் சூப்பர்விஷன் செய்வதற்கு வேறு ஆட்கள் இருப்பார்கள். இதல்லாமல் காட்டு இலாகாவின் கீழ் பசுந்தாள் உரத்தை அதிகமாக பெருக்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு காடுகளில் இதற்கான

11th March 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மரங்களை வளர்ப்பதற்கும் விதைகளைப் பெருக்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக 2,000 ஏக்கர் செஸ்பேனியா பயிரிடுவதற்கும், 500 ஏக்கரில் ஸன்ஹேம்ப்ஸ் பயிரிடுவதற்கும், 500 ஏக்கரில் டேஞ்சியா பயிரிடுவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் ஸ்கீம், அதாவது மண் அரிப்பு தடுப்புத் திட்டத்திற்காக 1960-61-ல் வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஒரு ரேஞ்சுக்கு 10 ஏக்கர் வீதம் 75 ரேஞ்சுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக 583 ஏக்கர் ஒதுக்கப்பட்டு அதில் பசுந்தாள் உரத்தை பெருக்குவதற்காக, இப்போது பரீட்சார்த்தமாக நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

அதோடு "ஸ்பிரிங்கிளர் இரிகேஷன்" என்ற ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் . . . .

For the successful raising of Forest species and accelerating their growth, the Department is introducing the system of sprinkler irrigation especially in nurseries and intensive cultivation plots. This is comparatively a new system of irrigation by which the effect of rain is stimulated. It is becoming increasingly popular with tea-planters and other commercial cultivators in the State. Even in dry areas, for intensive cultivation, sprinkler irrigation is reported to prove effective. A beginning will be made by the Forest Department to introduce this system of sprinkler irrigation in Rubber Plantations and Green Manure plots and if the results prove successful, this system of irrigation will be introduced in their central tree nurseries for Farm Forestry work also. வேறு பல திட்டங்களும் உள்ளன. இவைகளுக்கு எல்லாம் சேர்த்து தொகை கோரப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: How long will the Hon. Ministers take to reply to the discussion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I may take about 45 minutes and the Hon. Minister for Local Administration, about 15 minutes.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Sir, the hon. Members are aware that till last year, the expenditure for Fisheries Department was included in the composite Demand for "Agriculture and Fisheries." During the discussions on the Budget last year, some of the hon. Members expressed the view that it will be better to separate the Demand for Fisheries to give due prominence to it and also to give the members full opportunity to discuss the subject. The expenditure for Fisheries has therefore been shown as a separate Demand this year.

The Budget Estimate for 1960-61 for Fisheries was Rs. 34 lakhs while the Revised Estimate is Rs. 39 lakhs. The present Demand for Fisheries is Rs. 41,94,500.

The increased Demand provides for the continuance of the important schemes in the Third Five-Year Plan and increased expenditure on account of improvement of Fish Curing Yards, supply of

yarn and other essential materials at subsidised rates to the Fishermen, construction of mechanised fishing boats and grant of subsidies to local bodies for the improvement of Fish Markets.

MR. SPEAKER: I shall call the Hon. Minister for Local Administration at 12-30 p.m., to reply to the discussion.

I now find that the Cut Motion given notice of to Demand XIX —Fisheries has not been moved. I understand that all Opposition parties have agreed to the Hon. Member, Sri A. Govindasamy moving his cut motion. So, he may now move the same.

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move—

"That the allotment of Rs. 41,94,500 under Demand XIX—Fisheries be reduced by Rs. 100."

MR. SPEAKER: Cut Motion moved—

"That the allotment of Rs. 41,94,500 under Demand XIX—Fisheries be reduced by Rs. 100."

Now, the Demands and the Cut Motions are before the House for discussion.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, I would like to make a few observations on the Demands under consideration. As far as the Animal Husbandry Department is concerned I may state that it has been doing very good work. But still, something more should be done with a view to giving satisfaction to the public. The department has expanded in all directions and steps have been taken to completely eradicate some of the diseases. Many Key Village Centres have been established and many dispensaries have also been started along with many cattle farms.

But still what has been done is quite inadequate and something more must be done. The only difficulty that is experienced by the department is the dearth of technical personnel. Now, after the revision of the scales of pay, we should wait and see whether more people will be taking up to this education and coming forward to fill up these posts. Unless we have more trained personnel, it may not be possible for us to give impetus to the working of this department. That is a very serious problem and it should be considered in all its aspects.

Sir, in key village centres so many improvements have taken place and ryots have become very conscious and they are no doubt co-operating with the department. But it may take some years to extend the activities of the key village centres to non-key village centres. Therefore, some urgent steps should be taken by the Government with a view to solve this very important matter, viz., compulsory castration of stud bulls in all the non-key village centres. However much we may do in the key village centres unless effective steps are taken even by legislation, to compulsorily castrate the scrub bulls, this will not solve the problem. In many places ryots have now begun to rear buffaloes. We find that of late so many

buffalo calves are dying either due to overfeeding or underfeeding. Something must be done to put an end to this catastrophy because very poor ryots rear only these buffaloes.

Further taluk headquarters hospitals must be fully equipped and they must be given at least one microscope and one frigidaire and some other important instruments also. Also all taluk headquarters hospitals must be housed only in Government buildings and I find that in some places some buildings are not suitable and that should not be the case.

Dairy farms also should be started around Madras. We have one in the Madhavaram Colony. One more should be started at Tambaram and another near Poonamallee with a view to solve the milk problem in the Madras City. The Alamadi Farm though a salvage farm, should be made to serve dual purpose. We must have a dairy farm also there. Otherwise, it may not be possible for the students of the Madras Veterinary College to undergo Dairy training. If a farm like that is established very near Madras, it will go a long way to help the activities of the college. We find that two buildings have been put up in the Madras Veterinary College, one for the post-graduate course and another for animal husbandry. Both cost nearly Rs. 20 lakhs and it is a welcome thing. Though the Government have done their best in that direction, still it is very unfortunate that these buildings have not yet been handed over to the Principal of the college because they have not been furnished till now. It is understood, on enquiry, that the furnishing work has been entrusted to the Industries Department which has got more work to do and they are not in a position to furnish these buildings completely and in time with the result the money that has been spent has become a waste and all these buildings are lying idle, and the college authorities are feeling very much inconvenienced. So, furnishing should be done immediately.

Next I come to the Forest Department. Though the expenditure in this department is mounting up every year, still the results achieved are not large. Of course, we may be able to get some money after the present plantations come to bear fruit after some years. But still the department must be in a position to help the ryots by improving the pasture lands and giving suitable grazing facilities to the ryots in the estate villages taken over by the Government. Plenty of green manure should be given free of cost to the ryots. Unless these things are done, it may not be possible to expect the ryots to produce more.

With regard to bird sanctuary and wild life preservation, no doubt everything possible is being done. Still in one area in Periyanatham in Kancheepuram taluk I found during my recent tour there, lakhs of birds there and the Government should examine whether it would be possible to develop a bird sanctuary in that place.

With regard to agriculture, the Government have allotted about Rs. 12 lakhs for the soil conservation scheme. My submission is that it should be extended little by little to all the areas. Even though the Government are not having sufficient machinery to cope up with the demand, still some training must be given to some people in the interior places who have been adopting the crude method, i.e., by using indigenous instruments, so that they could adopt soil conservation methods. Unless some training is given, I do not think the ryots will take up this method. It is also not possible for the Government to supply the machinery all at a time in view of the foreign exchange difficulties.

Another factor which I wish to emphasise is that Rs. 20 lakhs have been allotted under the Hire Purchase Scheme to supply tractors to ryots. I want to know from the Hon. Minister whether the entire amount will be spent in view of the fact that we may not be able to get many tractors. There was also a proposal to start a small tractor factory in collaboration with a Japanese firm. I would like to know at what stage it is and whether it will be possible to push through this scheme and establish a factory for manufacture of low h.p. tractors, with a view to giving help to the smaller ryots.

Another problem that faces the ryots is this. They do not get sufficient artificial manures and I am afraid this difficulty will continue to be experienced for one or two more years till the factories both in the private and public sectors go into production. Till then, what is it that we should do—whether we should stop the export of groundnut and other articles or give them at a subsidised rate or a very reasonable rate to ryots. If we stop export, price may come down. Like that, it should be possible for the Government to help the ryots by providing some other alternative methods of supplying fertilizers or some organic manures. Green manure, paddy, cotton, groundnut and other seeds are not easily available in many agricultural demonstration depots. These things are rushed through at certain times. But when ryots want them, they are not given in time.

10 a.m. This is the harvest time and the ryots require green manure seeds. These seeds are not at all available in the depots. I have also written to the Agriculture Department fifteen days ago. Plenty of green manure seeds should be stored in the depots and steps should be taken to see that the ryots avail themselves of this opportunity and try to produce more.

Another important factor that I would emphasise is that the ryots should be given training. Now they are not given any proper training, for adopting improved methods. The Agricultural Demonstrators and the Technical Officers are not in a position to visit the villages as often as they should. They are preoccupied with writing diaries and returns. They have to submit so many figures and returns to officers especially to the Deputy Directors and

other officers. I do not know whether these figures and returns are seen by the officers above. My submission is that all these scriptory work should be entrusted to clerks and for this purpose some additional establishment might be sanctioned.

Plenty of subsidy must be given for making compost manures. On account of dearth of fertilisers, some incentive must be given to the ryots for the manufacture of the compost manure. I think the ryots will take up compost manure work.

Another thing, I submit, Sir, is that loans given to the ryots are not given in time. Most of the ryots receive the loans after a prolonged and cumbersome procedure. In most of the cases the loans are received by the ryots after the agricultural season is over.

The ryots are not able to get iron materials, i.e., Agricultural implements. It should be possible for the Government to supply these indispensable materials to the ryots in time.

With regard to pests and diseases, it is only on the increase. I suggest that the mobile vans of the Agriculture Department with plenty of pesticides and sprayers and with the skilled demonstrators and maistries should go round all the villages to supply these pesticides and collect money immediately on the spot. Though 50 per cent of subsidy is given to the pesticides it is not sufficient. I would request the Government to give at least 75 per cent subsidy so far as pesticides are concerned. It may not be possible to eradicate this disease, if steps are not taken at the appropriate time.

Another important thing is that marketing facilities should be given to the ryots. The Agriculture Department have made a start in some areas. I request the Government to give more marketing and loan facilities to the ryots. Unless propaganda is done on a large scale and some incentive is given to the ryots, the success of food production will become a mere mockery. Therefore, I request the Hon. Minister to give top priority to this Department and see that the ryots are helped in all ways.

Sri A. GOVINDASAMY : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவசாய இலாகா மான்யத்தின் மீதும், காட்டிலாகா மான்யத்தின் மீதும், மீன் இலாகா மான்யத்தின் மீதும், கால்நடை இலாகா மான்யத்தின் மீதும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் திட்டமிட்டுள்ளபடி நடக்கவில்லை என்பதற்காக பல ஆதாரங்களை நான் சொல்ல முடியும். இந்த நாட்டின் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, முடிக்கின்ற நேரத்தில் . . . .

MR. SPEAKER : ஒரு நிமிஷம், 10, 12 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதால், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தயவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : உணவு உற்பத்தி விஷயத்திலே நமது அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட இலக்கை அடையவில்லை என்பதற்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரத்தில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் 12.79 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு 1960-61-லே 9 லட்சம் டன் தான் உபரியாக உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்று நம்பிக்கை தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அதே விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்கின்றபோது 7 அல்லது 8 லட்சம் டன்தான் உபரியாக அபிவிருத்தி அடையுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இலக்கு 12.79 லட்சம் டன். ஆனால் 7 அல்லது 8 லட்சம் டன்தான் உபரியாக உற்பத்தியாகும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த இலக்கு குறைவதற்கு முக்கிய காரணம் போதுமான ரசாயன உரம் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு கிடைக்க வில்லை என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய நிதி நிலைமை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் : உரம் விஷயமாகவும் பொதுமக்களுக்கு இந்த அவையின்மூலம் 2.07 லட்சம் டன் உரம் கொடுக்கப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1.3 லட்சம் டன் உரத்தைத்தான் விநியோகம் செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் எதிர்பார்த்த அளவு உரம் கிடைக்க வில்லை. உரம் கிடைப்பதிலே இன்றைய தினம் விவசாயிகள் கிராமங்களிலே படுகின்ற கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. எங்களுடைய மாவட்டத்திலே உரம் கிடைக்காத காரணத்தினால், பக்கத்திலுள்ள பாண்டிச்சேரி ஸ்டேட்டுக்குச் சென்று கள்ள மார்க்கட்டில் உரத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்து, அதையும் அதிகப் படியான விலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கலாம். தமிழ் நாடு பூராவும் உரம் விஷயத்திலே பற்றாக்குறை இருப்பதும், அப்படிக் கிடைக்கின்ற உரமும் ஒரு சில பணக்காரர்களுக்கும், வசதிபடைத்தவர்களுக்கும்தான் கிடைக்கின்றதே தவிர, ஏழை நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காததைத்தான் நாம் இன்று பார்க்கின்றோம். இன்றைய தினம் உர விநியோகம் பிளாக்கு களிலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தில் 7, 8 கிராமங்களை இணைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த 7, 8 கிராமங்களிலே உள்ள அத்தனை பேருக்கும் உரம் கிடைப்பதில்லை. அப்படி கொடுக்கப்பட்டாலும் படிக் கணக்கிலே தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மூட்டை 39 ரூபாய்க்கு வாங்கக் கூடியதை 60, 70 ரூபாய்க்கு கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை இன்றிருக்கிறது. இப்படி விற்கக்கூடிய உரத்திலும், பணக்காரர் கள் சாப்பாட்டு உப்பைக் கலந்து விற்கிறார்கள். இதைப்பற்றி

அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்த நேரத்திலே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமாதானம் கூறுகின்ற முறையிலே "எத்தனையோ பொருள்களில் கலப்படம் செய்யப்படுகிறது, அதே போல் இதிலும் கலப்படம் செய்யப்படுகிறது, போனால் போகிறது" என்ற கருத்தைத்தான் சொன்னார்களே தவிர ......

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : "கலப்படம் செய்தால் போனால் போகிறது" என்று நான் ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : நான் இதே மன்றத்தில் கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் உரத்தில் சாப்பாட்டு உப்பைப் போட்டு விற்கின்றார்களே, இதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது என்று கேட்ட நேரத்திலே, எத்தனையோ கலப்படங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை, இங்கே சர்க்கார் ரிக்கார்டுகளில் வைத்திருக்கிறார்கள்; வாங்கிப் பார்க்கட்டும். உரத்தை எப்போதும் கிராமக் கூட்டுறவு சொஸைடிகளின் மூலமாக வழங்க வேண்டும். பிளாக்குகளின் மூலமாக நான்கைந்து இடங்களில் ஆங்காங்கு விநியோகிப்பதால், பெருவாரியானவர்களுக்கு எல்லா கிராமங்களிலும் நல்ல முறையிலே உரம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே கிராமக் கூட்டுறவு சொஸைடிகளின் மூலமாக உரத்தை விநியோகிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். நெய்வேலியிலே ஏற்படுத்த இருக்கின்ற ரசாயன உரத் தொழிற்சாலையிலே உற்பத்தியாகக்கூடிய உரத்தை, பிற இடங்களுக்கு அனுப்பாமல், மொத்த உரமும் தமிழ் நாட்டிற்கே பயன்படும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதை வேறு நாட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டியதில்லை. அவசியம் இதைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று, இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விதைப் பண்ணைகள் விஷயத்தில், சென்ற ஆண்டு 190 விதைப்பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் 136 விதைப் பண்ணைகள்தான் ஏற்படுத்தியிருப்பதாக இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கு 190, ஆனால் அடைந்தது 136. என் இவ்வளவு குறைவாக இலக்கை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதுவும் பல விதைப்பண்ணைகள் மூடப்பட்டது. அதனால் பல லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதையும் 'ரைட் ஆப்' செய்திருக்கிறார்கள். கேள்வி நேரத்தின் போது அமைச்சர் அவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தைத் திருப்பிக் கேட்டதால், நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். உண்மை அது அல்ல. விதைப்பண்ணைகளுக்கு எடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் நல்ல நிலங்களாக எடுக்கப்படவில்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள நிலங்களாக எடுக்கப்படவில்லை. போட்ட அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளும் செய்து கொடுக்கவில்லை. அதனால் பொது மக்களும் அவர்களுடன் ஒத்து

டைக்க முன்வரவில்லை. கூலிக்காரர்களுக்கும் போதுமான கூலி கொடுக்கவில்லை. இந்தக் காரணங்களினால் நல்ல பொறுக்கு விதை கிடைக்கவில்லை. அதனால்தான் இந்தப் பண்ணைகள் மூடப் பட்டன என்று ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் காணப்பட்டிருக்கிறது. எஸ்டிமேட் கமிட்டியும் இதுபற்றி கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார் கள். எஸ்டிமேட் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமுல் நடத்தவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விதைப்பண்ணைகளை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும்.

மற்ற நாடுகளில் காடுகள் அபிவிருத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள். நாமும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்ற நல்ல கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பல காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெய் வேலித் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை குடியேற்றுவதற் காக விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் கருவேப்பலம்குரிச்சி என்ற காடு அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமாதிரி வடவாடி, முகாசா, கரூர் என்ற காடுகளும் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கருவேப்பலம்குரிச்சியில் மக்கள் குடியேற்றப்பட்டார்களா என்றால், 5, 6 வீடுகள்தான் கட்டப்பட்டன. அதுவும் சமீபத்தில் வெள்ளம் வந்தபொழுது அந்த இடத்தில் ஆற்றுத் தண்ணீர் புகுந்து, அந்த இடம் மக்கள் குடியிருப்பதற்கு லாயக்கு இல்லா மல், வசதி இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்தக் காடுகளை மிகவும் குறைவான விலைக்கு ஏலத்திற்கு விட்டிருக்கிறார்கள். ஏலத்தில் எடுத்தவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். கருவேலம் குரிச்சியில் மக்கள் குடியிருக்க முடியாது. மீண்டும் அங்கே காட்டு வளத்தை உண்டாக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த நிலங்களை பயிரிடுவதற்கு அந்த வட்டாரத்திலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு வழங்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நான் கூறியபடி வடவாடி, முகாசா, கரூர் காடுகள் அழிக்கப்பட்டி ருக்கின்றன. காடுகள் அழிப்பதற்கு செலவு செய்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் காடுகள் வளத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இருக்கிற காடுகளை கவனிக்காத காரணம் என்ன? விவசாயிகளுக்கு வேறு இடங்களில் இடம் தேடிக்கொடுக்க வழிவகைகள் செய்யக்கூடாதா? காடுகள் வளர்ப்பதற்காக வனமகோத்சவம் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் வனமகோத்சவம் வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல லட்ச ரூபாய் அதிலே நஷ்டம் ஆகிறது. நட்ட மரங்களுக்கு தண்ணீர் ஊற்ற வழி இல்லாமல் நட்ட மரங்கள் காய்ந்துபோய்விடுகின்றன.

கால்நடை பராமரிப்புக்கு மேய்ச்சல் காடுகளை அதிகமாக உண்டாக்க வேண்டும். நமது சென்னையிலே போதுமான பால் கிடைக்கவில்லை, ஈரோட்டுப் பகுதியிலிருந்து பாலைச் சேகரித்துச் சென்னைக்குக் கொண்டுவந்து வழங்குவதற்கு ஒரு திட்டம் உரு வாக்கப்பட்டு வருகின்றது என்று நிதி நிலை அறிக்கையில் கூறப்

11th March 1961] [Sri A. Govindasamy]

பட்டிருக்கிறது. காமராஜ் சர்க்காருக்கு ஈரோட்டிலிருந்து போஷாக்கு கிடைக்கிறது என்று நாம் அறிகிறோம். ஈரோட்டிலிருந்து பால் வருவதற்கும் ஏதாவது அரசியல் கண்ட்ரோட்டம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) பழையகோட்டையிலிருந்தும் நமக்கு பால் கிடைக்கிறது. அதுவும் அரசியல் லாபம்தான்.

மீன் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், மீனவர்கள் கடலோரப் பகுதியில் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு மண் மேடு இடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அந்த நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடியிருக்கும் நிலங்கள் புறம்போக்கு நிலங்கள். அந்த இடங்களை அவர்களுக்கே சாரி பண்ணித்தரவேண்டும், பட்டா பண்ணித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மீனவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கும்பொழுது கட்சி கண்ணோட்டத்துடன் அமைக்கக் கூடாது. காந்தி மீனவர் சங்கம், அல்லது மீனவர் முன்னேற்ற சங்கம் என்று பெயரிட்டால்தான் அனுமதி வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கடலூரில் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. மீன் இலாகாவிலிருந்து பாபிலோ போட், நைலான் வலைகள் ஆகிய சாதனங்கள் வழங்கும்பொழுது கட்சி கண்ணோட்டத்துடன் வழங்கக்கூடாது. குளச்சல் பகுதியில் 'பாப்லோ போட்' போடுகிற இரைச்சல் காரணமாக கட்டுமரத்தில் சென்று மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு மீன் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு மீன் இலாகாவுக்கு தனியாக மான்யம் கோருகிறார்கள். மீன் இலாகாவைப்பற்றி அவர்கள் தனியாக பேசப்படுவது வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். மீனவர் சமுதாயத்திற்கு பல சலுகைகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். மீனவர்கள் குழந்தைகளுக்கு அதிகப்படியான உத்தியோகங்கள் வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எம்.எஸ்.ஸி. படிக்கும் மாணவர்களுக்கு 40 மாணவர்களுக்குத் தான் நமது சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குகிறார்கள். இந்த எண்ணிக்கையை இன்னும் உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய ஆராய்ச்சிக்காக பல இடங்களில் பல பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி நிபுணர்களை அங்கே அனுப்பி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். பாலூர், திண்டிவனம் ஆகிய இடங்களில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே மணிலா அதிகமாக உற்பத்தி ஆகிறது. கரும்பு விளைச்சலும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர்

அவர்களுக்கு நன்ருகத் தெரியும். விவசாய இலாகா காரியதரிசி வெங்கடேசன் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் இருந்தவர்கள். அவருக்கு அந்த மாவட்டத்தின் நிலைமையும், அங்கு விளையக்கூடிய விளைபொருள்களின் நிலைமையும், 'கமர்ஷியல் கிராப்ஸ்'-ன் நிலைமையும் நன்ருகத் தெரியும். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து நல்ல உயர்தரமான வித்துக்களை வரவழைத்து மணிலா மார்கெட்டிங் சொஸைடி மூலமாக ஏற்கனவே வழங்கி வந்தார்கள். அதில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தினுல் அதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு அதனுல் வசதி ஏற்படுகிறது. சத்துள்ள விதைகளை உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. அது விஷயத்தில் மறுபடியும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திண்டிவனம் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் நல்ல சத்து விதை கிடைக்கிறது என்று முடிவு காணப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி பொள்ளாச்சி ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலும் முடிவு காணப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதற்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தி, மணிலாவை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கும், அதன் மூலம் வனஸ்பதி ஆலைகள் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுவதற்கும், சோப்பு ஆலைகள் ஏற்படுவதற்கும் வழி வகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விழுப்புரம் வனஸ்பதி ஆலையை யாருக்கோ குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு ஒரு சோப்பு ஆலை ஏற்படுத்தினுல் மணிலா பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அங்கே நல்ல கரும்பு விளைகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்ருகத் தெரியும். நானும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கரூரில் நடந்த கரும்பு விவசாயிகள் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டோம். அப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது எனக்கு இப்பொழுது கவனத்திற்கு வருகிறது. உத்திரப் பிரதேசத்திலும், பீகாரிலும் விளையக்கூடிய கரும்பு என் உயரம் இருக்கும் என்று சொன்னுர், அதாவது அமைச்சர் உயரம் இருக்கும் என்று சொன்னுர். தமிழ் நாட்டிலே விளையக்கூடிய கரும்பு நல்ல ருசியான கரும்பு, சத்து உள்ள கரும்பு, உயர் ரகமான கரும்பு. அமைச்சர் அவர்களைப் போல இரண்டு மடங்கு உயரம் இருக்கும். (இந்த சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் 'பெல்' அடித்தார்.) கரும்பு விளைச்சலில் தென் ஆற்காடு மாவட்டம் முதல் பிரைஸ் வாங்கியிருக்கிறது. ஆனுல் கரும்பு விலை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. சர்க்கரை விலை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. ஆலைகள் வடநாட்டில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. லைசென்ஸ் கேட்டால் மறுக்கப்படுகிறது. நேற்றைய தினம்கூட குறிப்பிட்டேன். காமராஜ் அவர்கள் சபையில் இருப்பதால் மறுபடியும் குறிப்பிடுகிறேன். நேரு அவர்கள் பிறந்த

மாநிலத்திலே 69 ஆலைகள், ஜனதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் பிறந்த மாநிலத்திலே 24 ஆலைகள். ஆனல் காமராஜ் அவர்கள் பிறந்த மாநிலத்திலே ஐந்து சர்க்கரை ஆலைகள்தான். நான்கு ஆலைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, மேலும் 7, 8 ஆலைகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. இந்த நிலைமை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். ஆகையால் இதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். கரும்பு பயிரிடுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதிகள் செய்துதரவேண்டும். உயர்தர கரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3 லட்சம் டன் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கும்பொழுது சர்க்கரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு, சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாகத் தேவை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள். அதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் பால் பண்ணை விஷயத்தில் பம்பாய் 'ஆரே மில்க் பாக்டரி' மாதிரி என்று மாதவரம் பண்ணையை ஒப்பிட்டுச் சொன்னர்கள். எனக்கும், சர்க்கார் பிரதம கொரடாவுக்கும் 'ஆரே மில்க் பாக்டரியை' நேரில் காணபதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. எப்படி அவர்கள் மாதவரம் பண்ணையை இந்த 'ஆரே மில்க் பாக்டரிக்கு' ஒப்பிட்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஏழை எளியவர்களுக்கு, கிராமத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு பால் கிடைக்க வில்லை. கிராமத்தில் இருக்கிற பால் எல்லாம் திரட்டப்பட்டு நகரத் திற்கு வந்துவிடுகிறது. கிராமத்தில் திடீரென்று போனல் பால் கிடைப்பதில்லை. எந்த அமைச்சர் போனலும் கிராமத்தில் பால் தட்டு இருக்கும் நிலைமை தெரியும். கால்நடை அபிவிருத்தி குறைவு என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. (குறுக்கீடு) அமைச்சர்கள் கிராமத்திற்கு போனல்கூட, அவர்களுக்கு காபி கொடுக்க வேண்டிய வகையில் பால் தேடினல், முன் ஏற்பாடோடு போனல்தான் பால் கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் கிடைக்காது....

MR. SPEAKER : (பெல் அடித்துவிட்டு). நான் மணி அடித்த பிறகுகூட, நிறுத்தாமல் பேசிக்கொண்டே போனல் என்ன செய்வது? இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* **DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, எல்லோரும் பேசின விஷயங்களையே மறு படியும் சொல்லாமல், சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய நாட்டிலே தண்ணீர் வளம் அதிகமாக இல்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதனல், இந்த ஆழக் குழாய்க் கிணறு

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

கள் போட்டு, அதன்மூலமாக பாசன அபிவிருத்தி செய்வதை, சரியாகத் திட்டமிட்டுச் செய்து, துரிதமாக நிறைவேற்றிவைத்தால் தான், இரிகேடட் ஏரியாவை நம்மாலே ஜாஸ்தியாக்க முடியும். இந்த விஷயத்திலே மின்சாரத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணக் கிணறுகளுக்குப் போடக்கூடிய மின்சார பம்பு செட்டுகளை ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளுக்குப் போடும்பொழுது, மின்சாரம் அதிகமாக ஆகிறதாலே மின்சாரக் கட்டணமும் ஜாஸ்தி ஆகிறது. நாம் பெரிய அளவிலே ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிற பொழுது, அதற்குண்டாகும் மின்சாரச் செலவையும் கணக்கிட்டு, அதற்கு ஸப்ஸிடி கொடுக்கவேண்டியிருந்தால் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்ணீர் சிக்கனத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெல் விவசாயம் செய்கிற பொழுது, வயல்களிலே 2 அடித் தண்ணீர், 1½ அடித் தண்ணீர் நிற்கவேண்டும், அதிலே மீன்கள்கூட வளர்க்கவேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். தண்ணீர் தட்டு அதிகமாக இருக்கிற நம்முடைய நாட்டிலே, எவ்வளவு குறைந்த அளவிலே தண்ணீர் விட்டால்போதும் என்று கண்டுபிடிக்க ஆராய்ச்சிக் குழு நிறுவி இருக்கிறோம். ஆராய்ச்சியும் நடக்கிறது. ஆனால் அந்த ஆராய்ச்சியின் பலன் என்ன என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரியவில்லை. அக்ரோநாமிக்ஸைப் பற்றி எவ்வளவோ விஷயங்கள் தெரியவரலாம். எப்படி கம்போஸ்ட் இன்ஸ்பெக்டர்கள், கிராம சேவகர்கள் முதலியவர்கள் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் போய் அணுகுகிறார்களோ, அதேமாதிரி இந்த ஆராய்ச்சியின் பலனை ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து, தண்ணீரில் சிக்கனத்தை அனுஷ்டிக்கும்படி செய்வோமேயானால், தற்போதுள்ள தண்ணீர் வளத்தை வைத்துக்கொண்டே, குறைந்தபட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தீரணத்தில் சாகுபடியை அதிகரிக்கலாம். அதாவது ஏக்கரேஜை அதிகப்படுத்தலாம் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தத் துறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது தண்ணீர் பாசனக் கால்வாய்களைச் செப்பனிடும் வேலை நடந்து வருகிறது. ஆனால் அதிலே துரிதம் போதாது. பெரிய அணைகளைக் கட்டுவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருப்பதால், இந்த வாய்க்கால்களைச் செப்பனிடுவதை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். குறுகின வாய்க்காலாகச் செய்து ஆழமாகத் தண்ணீர் போனால், எவாப்பொரேஷன், ஸீப்பேஜ் எல்லாம் குறையுமென்று தெரியவருகிறது. இந்தக் கால்வாய்கள் செப்பனிடுவதையும், குளங்களை ஆழப்படுத்துவதையும் வெகு துரிதமாக மூன்றாவது திட்டத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11th March 1961]
[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

அடுத்தபடியாக, பனை மரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் நாட்டிலே கோடிக்கணக்கிலே இல்லாவிட்டாலும், 10 லட்சக் கணக்கிலாவது இருக்கின்றன. இதை ஒருவரும் வைத்துப் பயிரிட வில்லை. தானாகவே வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. பழைய காலத்திலே ஒருவருக்கு எவ்வளவு பனை மரங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு, அதன்மூலமாக அவர்களைப் பெரியவர்கள் என்று கருதுவார்கள். அதைக் காமதேனு என்று சொல்லு கிறோம். இந்தப் பனைமரத்தை சரியானபடி உபயோகப்படுத்த ஆராய்ச்சி தேவை. பனைமரத்திலிருந்து இறக்கும் பதனீர் புளிக் காமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதற்கு ஆராய்ச்சி நடத்தவேண்டும். பனை மரங்களிலிருந்து இரண்டு மாதங்கள், மூன்று மாதங்கள் இறக்குகிறோம். இதை ஆறு மாத காலத்திற்குச் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்தால் ஏன் முடியாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நமக்குள்ள பெரிய செல்வத்தை பூரணமான முறையிலே பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறோம். நெல் விளையாத இடங்கள், கரும்பு விளையாத இடங்களில் இந்தப் பனை மர வளத்தை அதிகப்படுத்தி, பெர்மென்டு ஆகாத பதநீரை எடுத்து அதிலிருந்து சர்க்கரை செய் வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வைத்திய முறையில் பார்த் தாலும் இது ரொம்பவும் மேன்மையானது என்று தெரிய வருகிறது. இதைச் செய்வதற்கு ஒரு தீவிரத் திட்டம் தேவை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உர வகைகளைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை. கெமிகல் பெர்ட்டி லைசர்கள் குறிப்பிட்ட காலங்களிலே குறிப்பிட்ட அளவுக்குத் தேவைப்படுகிறது. தேவையான காலங்களில் கிடைக்காமல், தேவை கடந்த காலங்களில் கிடைத்து வருகிறது. அப்போதைக் கப்போது எவ்வளவு வேண்டுமோ உரிய காலங்களில் அது கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால், நன்றாக இருக்கும். பசுந்தாள் உரத்தைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை. அதனுடைய உபயோகத் தைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் விதைகள் கிடைப் பது இல்லை. விதைகளைச் சேகரித்துக் கொடுப்பது தேசத்தொண்டு என்று கருதுகிறோம். விதைகளைச் சேகரித்துக் கொடுப்பதில் இன்னும் தீவிரம் காட்டவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய சகா மெம்பர்களும் இதிலே அதிக சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடையைப் பற்றி பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். கோழிப் பண்ணையைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை. கோழிப்பண்ணைகளை ஒரு குடிசைத் தொழிலைப்போல் எங்கெல்லாம் வளர்க்க முடியுமோ அங்கே எல்லாம் வளர்க்கவேண்டும். பெண்களுக்கு அது ஒரு உப ஜீவனமாக இருக்கிறது. இந்த அம்மையார் கோழி முட்டை சாப்பிடமாட்டார்கள் என்று நினைக்கவேண்டாம். இந்த நாட்டி

11th March 1961] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

னுடைய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு கோழிப்பண்ணைகள் அவசியம். அவைகளுக்கு ஒரு பெரிய எதிர்காலம் இருக்கிறது. குடிசைத் தொழிலைப்போல் இதற்கு அதிகமான ஆதரவு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பால் பண்ணையின் அவசியத்தைப் பற்றி எல்லோரும் அறிவோம். நமது காட்டு வளத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ரப்பர், தேக்கு, மெது மரம், இவைகள் இப்பொழுது பல இடங்களிலே அபிவிருத்தி நடப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதிலே காட்டுகிற தீவிரம் கொஞ்சம்கூட போதாது. சர்க்கார் மட்டும் தான் இதைச் செய்யவேண்டுமா, தனியார் துறையில் செய்தால் அவர்களுக்கு சப்சிடி கொடுத்து இந்த பிளாண்டேஷன்ஸ் முதலியவைகளை ஊக்குவிக்கலாமா என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக டிரங் ரோடுகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாபிலே பிளாட் 1, பிளாட் 2, பிளாட் 3 என்று ரோடுகளிலே போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த காட்டிலாகா டிரங் ரோடுகளின் கிட்டே வந்து விட்டார்களோ என்று நினைத்தேன். நாம் இங்கே ஒரு வரிசை மரம் நடுகிறோம். 4, வரிசை, 5 வரிசை, 7 வரிசை என்று அங்கே மரம் வைத்திருக்கிறார்கள். மண் அரிப்பும் தவிர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இதிலே காட்டு இலாகாவை இணைத்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து நாமும் நல்ல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ரோடு புறம்போக்குகளிலே நிறைய மரங்களை வைக்கலாம்.

மீனவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளிலே நான் நிறைய சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பார்த்திருக்கிறேன். கடலோரப் புறங்களிலே ஒரே மணலாக இருக்கிறது. ரோடு வசதி கிடையாது. இந்த மாதிரி புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே எல்லாம் தாராளமாகப் பண உதவி செய்து, ரோடுகள் போடவேண்டும். மீன் இலாகாவினர் அந்தப் பகுதிகளில் ரோட்டைப் போடுகிறார்கள். சில இடங்களிலே ஒரு மைலுக்கு அல்லது இரண்டு மைலுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. மராமத்து இலாகா போடவேண்டுமா அல்லது மீன் இலாகா போடவேண்டுமா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. இதனால் அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த இரண்டு இலாகா வேலைகளையும் கோவார்டினேட் செய்தால் இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்கள் போய்விடும்.

கடலோரப் பகுதிகளிலே குடி தண்ணீர் ஒரு தீராத பிரச்னையாக இருக்கிறது. திருநெல்வேலி கடலோரப் பகுதியிலே கன்னியாகுமரியிலிருந்து திசையன்விளைவரை சென்று பார்த்தால் அங்கே உள்ளவர்கள் தண்ணீருக்குப் படும் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டில்கூட இப்படியும் இருக்கிறதா என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சில இடங்களிலே இரண்டு மைல், நான்கு மைல் சென்று குடிதண்ணீர் கொண்டு வருவதை

11th March 1961] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

நான் பார்த்திருக்கிறேன். எந்த விதத்திலே இந்தமாதிரிப் பகுதிகளுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் கொண்டுவரலாமென்று யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே, ஆராய்ச்சிகள் செய்து நல்ல தண்ணீர் கொடுக்க தீவிர முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். 10–30 a.m.

இன்னும் ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிக்கிறேன். மீனவர் துறை, நெசவுத் துறை முதலியவைகளில் அதிகப்படியான ஜனங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் துறைகளில் அபிவிருத்தி வர வர, இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டுவர, வேலை வாய்ப்புகள் குறையும்; ஆகவே, ஒரு திட்டமிட்டு, அவர்களுக்கு மாற்றுவேலை தேடிக் கொடுக்கவும் அந்தத் துறைக்குத் திட்டம் என்று ஒன்று வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட எட்டு லட்சம் டன் உற்பத்தியாயிற்று; மூன்றாவது திட்டத்திலும் அதைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆனாலும், கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்தும்கூட கணிசமான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யாவிட்டாலும், உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம்.

(Sri K. Sattanatha Karayalar in the Chair.)

அதனால்தான் மற்ற மாகாணங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது நாம் மூன்றாவது இடத்தில் இருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு நிர்வாகத் திறமையினாலும், இன்னும் சர்க்காருடைய முயற்சிகளாலும், அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிந்திருக்கிறது. ஆனால், போதுமான அளவுக்குக் குறைவு அது. அதற்கு அடிப்படையான காரணங்கள் என்ன என்பதை மறுக்க முடியாது. அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்டு அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் வார முறை, குத்தகை முறை மாறவேண்டும். கணிசமான உற்பத்தியிருந்தாலும், விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது, மேலும் மேலும் ஏறிக் கொண்டே போகிறது, ஜனங்களுக்கு உணவு பற்றாக்குறை ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

ஸ்டேட் எவால்யுவேஷன் கமிட்டி ரிபோர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால் 18 ப்ளாக்குகளில் சர்வே செய்யப்பட்டது. அதில் 14 ப்ளாக்குகளில் தண்ணீர் கிடையாது என்று தெரிந்தது. அது ஒரு முக்கியமாக உள்ள பிரச்சினை. சுதந்தரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு, பல இடத்திலும் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனாலும் தண்ணீர் வசதியற்ற பிரதேசங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே அப்படிப் பாக்கியிருக்கும் பிரதேசங்களிலுள்ள ஜனங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மிகமிகத் தேவையாக ஆகிறது. பாக்கியிருக்கக்கூடிய

[Sri N. K. Palanisami] [11th March 1961

பிரதேசங்களுக்கு அம்மாதிரிப் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்தில் இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை தண்ணீர் அதிகமாக வருகிறது. அது வீணுகப் போகிறது. அந்த அதிகப்படியான தண்ணீரை தேக்கி வைக்க ஒரு இரண்டாவது தேக்கம் கட்டமுடியுமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். அதே மாதிரி லோயர் பவானித் தண்ணீரை அப்பர் பவானியில் தேக்கி வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக இந்த பத்து வருஷத்தில் அங்கெல்லாம் ஒரு ஆல்டர்நேடிவ் டாம் கட்ட முற்படவேண்டும். எட்டு கோடிதான் செலவழித்திருந்தாலும், இப்பொழுது 12 கோடியாக அடுத்த 5 வருஷங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. பாராட்டக்கூடிய அம்சம். பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில், குட்டைகள் கட்டும் திட்டமும் இப்பொழுதுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன வருஷம் கூட இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ஸரண்டர் செய்யப்பட்டது. காரணம் அப்பொழுது பல இடங்களிலும் போதுமான டிபார்ட்மெண்ட் பிராஞ்சுகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பது. இப்பொழுதுகூட நிறைய சப்-டிவிஷன்கள் இல்லை. தாலுக்காவிற்கு ஒரு சப்-டிவிஷனைப் போட்டு, அதிகப்படியாக குட்டைகள் கட்டி, மராமத்து வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும்.

ஏராளமாக இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களில் சிறிதளவு பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவை வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி காலத்தில் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. அங்கெல்லாம் அதிகப்படியான குட்டைகள் வெட்ட, அணைகள் கட்ட, குளம் மராமத்து செய்ய, அவைகளை ஆழமாக்க, அதிகப்படியான தொகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஒரு டன்னுக்கு 2,000 என்றுதான் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை 3,000 ஆகவாவது ஆக்க வேண்டும். அப்படி உயர்த்தினால்தான் பல இடங்களில் திட்டங்கள் போட்டு வேலை செய்ய முடியும். என் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போதுகூட 3,000 வேண்டுமானாலும் அதைச் செய்வோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே அம்மாதிரி உதவி குறைந்த பட்சம் ஒரு டன்னுக்கு 3,000 என்று நிர்ணயித்து திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டும், சர்க்கார் அந்த உதவியைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விதைப்பண்ணைகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகளில் பல ஊழல்கள். கொஞ்சம் கூலி கொடுத்துவிட்டு அதிகக் கூலி கொடுத்ததாக எழுதுவது; கொஞ்சப் பணத்திற்கு அம்மோனியம் சல்பேட் வாங்கிவிட்டு, அதிகப் பணத்திற்கு வாங்கியதாகக் கணக்குக் காட்டுவது, இம்மாதிரி பல ஊழல்கள் காரணமாக, அதிகப்

படியாக ஸீட் பார்ம்-களிலிருந்து பலன் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வகிக்கும் முறையிலே இருக்கக் கூடிய ஸீட் பார்ம்-களை செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

லாண்ட் ரிக்ளமேஷனை எடுத்துக்கொண்டால், அது போதிய அளவுக்கு முன்னேறவில்லை. மொத்த நிலப்பரப்பில் 110 லட்சம் ஏக்கராதான புஞ்சையாக இருக்கிறது; 60 லட்சம் ஏக்கர்கள் பாசன வசதியுடன் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பூமிகள் அந்தந்த இடத்தில் வசதியான முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். நிலச் சீர்திருத்தம் வர இருக்கிறது. கூட்டுறவு பார்ம் வைக்க ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த பூமிகளை சர்க்கார் பண்ணைகளாக்கி கூட்டுறவு பார்ம்கள் ஏற்படுத்தி அவற்றை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். மேலும் சர்க்கார் ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும் ஒரு கோஆபரேடிவ் பார்ம் ஏற்படுத்துவதாக திட்டமிட்டார்கள். ஆனால் 10 கூட ஏற்படுத்த முடியவில்லை. காரணம் தெரியவில்லை. சிறிய விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வது மிகுந்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. கடன் வசதிகள் கொடுத்தாலும், அதெல்லாம் பணக்காரர்களுக்குத்தான் போகிறது. க்ரெடிட் கோ ஆப்ரேடிவ் சொசைடிகளில் கூட பணக்காரர்களே பினாமியாக 10, 15 பேர்கள் மேல் போட்டு, பணம் பூராவையும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆடிட் ரிபோர்டில் கூட அது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தக்காவி லோனும் பணக்காரர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது. ஆகவே, இந்த கூட்டுறவு முறையில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்களைப் போக்கக்கூடிய அளவில் ஒரு காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வர வேண்டும். மூன்று, நான்கு க்ரெடிட் கோ ஆபரேடிவ் சொசைடிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து, சர்க்காரே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே செய்ய வேண்டும். பொருக்கு விதைகளைக் கொடுத்தாலும் அதை வாங்கக்கூடிய அளவு சிறிய விவசாயிகளிடம் பணம் இல்லை. அது கிடைக்கும் சமயத்தில் பணம் இருப்பதில்லை. பொருக்கு விதைகளும் சரியான சமயத்தில் வழங்குவதில்லை. காலம் கழித்து கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு குறுகிய காலக்கடன் கொடுத்தால், விதைத்தேவை சமயத்தில் அதைக் கொடுத்தால், அறுவடை காலத்தில் அதை திருப்பி வாங்க வழிவகை செய்தால், அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் ஸீட் பார்ம் சம்மந்தமாக எஸ்டிமேட் கமிட்டி கூட விசாரணைகள் செய்து சிபாரிசுகள் செய்திருக்கிறது, ஆகவே அம்மாதிரி குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டும்.

ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் மலைப் பிரதேசங்களில்தான் நடக்கிறது. இந்த வருஷம் 2-½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன வருஷம் சில ஆயிரம் ரூபாய்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அவசியமானது. மலைப்பிரதேசங்களில் மட்டுமல்லாமல், ஓமே

உள்ள பிரதேசங்களுக்கும், மண் தடுப்பு இல்லாவிட்டால் நாளா வட்டத்தில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தினால், அதற்கும் வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

விவசாயக் கருவிகள் ஏராளமாகக் கொடுத்தாலும், பல பேர் களுக்கு அவற்றை உபயோகிக்கத் தெரிவதில்லை; உபயோகப் படுத்த முடிவதில்லை. அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கும் முறையில், இம்ப்ளிமெண்ட்ஸை உபயோகிக்கும் முறையையும் தெரிவிக்க வேண்டும்; அதோடு, அக்ரிகல்சர் சர்வே செய்து, ஒவ்வொரு பூமிக்கும் இன்னென்ன இம்ப்ளிமெண்ட் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட வேண்டும் என்ற முறையிலே செய்தால் விவசாயிகளுக்கு வசதி ஏற்படும். ஆகவே அம்மாதிரி சர்வே செய்து, சர்வே பிரகாரம் விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்ல ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளு கிறேன். ஆகவே அக்ரிகல்சரல் ப்ளானிங் இல்லாமல் எந்த அபி விருத்தியும் செய்ய முடியாது.

அடுத்தபடியாக கீ வில்லேஜ் ஸ்கீம். உலகத்திலேயே சோவியத் ரஷியாவில்தான் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு நம் மாகாணத்தில்தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக அதிகப்படியான பால் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு நாம் ரொம்பவும் பெருமைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நம் மாகாணத் தில் இன்றையதினம் 39 செண்டர்கள் இருக்கின்றன. அதற்கான 234 கேந்திர கிராமங்களும் இருக்கின்றன. அதை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். இப்பொழுது அதிகப்படியான கால்நடைகள் இருக் கின்றன. அவைகளுக்குப் போதுமான வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே கால்நடைகளுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இது ரொம்பவும் முக்கியம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அதிகப்படியான கால்நடைகளை வாங்கலாம் என்று திட்டமிட்டிருந்தும் கூட பஞ்சாயத்து போர்டு கள் அதிகப்படியான கால்நடைகளை வாங்குவதாகவே இல்லை. அப்படி அவர்கள் வாங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மீன் இலாகா. இன்றைய தினம் பாப்லோ போட்டுகள் ஏராளமாக வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதுவும் போது மான அளவுக்கு இல்லை. இருக்கிற போட்டுகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு யாருக்கும் தெரியாது. ஆகவே பாப்லோ போட்டுகள் ரிபேரானால் அவைகளை ரிபேர் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மீன் இலாகா சம்பந்தமாக டீப் சீ ஹார்பர் பல இடங்களில் அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒன்றிரண்டு இடங்களில்தான் இருக்

கின்றன. அடையாறுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு டீப் சீ ஹார்பர் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த அங்கத்தினர் பெயர் கூப்பிடப்பட்டது).

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, so far as the several Demands before the House are concerned, the Agriculture Department, the Animal Husbandry Department, Fisheries Department, and the Forest Department have done very good work during the past ten years and the result of the good work has been catalogued in the Finance Minister's Budget speech and he has given full particulars of the achievements made and the plans for the Third Five-Year Plan. The Hon. Minister for Home who moved the Demands to-day has also catalogued certain proposals and given figures. In addition to that, I would like to submit to the House, through you, Sir, some more particulars to show that in the whole of India we lead in every respect in production in the agricultural sector. If we compare all-India figures of 1958–59 and the Madras figures for the same year, we find that Madras produces 1,077 lb. of rice per acre while the all-India average is 748 lb. per acre. In the case of cholam, Madras produces 706 lb. as against the all-India average of 363 lb. In the case of kambu, Madras produces 545 lb. as against the all-India average of 209 lb. In the case of ragi, Madras produces 1,002 lb. as against the all-India average of 734 lb. In the case sugarcane we produce more than twice the all-India average of 2,951 lb., that is, 6,151 lb. In the case of groundnut, Madras produces 1,035 lb. as against the all-India average of 677 lb. In the case of cotton, Madras produces 120 lb. as against the all-India average of 77 lb. So, in every respect, we are far ahead so far as all-India average is concerned.

I am also proud to mention that the Madras State does not lag behind in making use of the irrigation facilities while other States are lagging behind. Sir, yesterday it was stated that we should not also make our representations or requests when we appreciate the work of the Ministry which means, according to the hon. Member Sri K. Anbazhagan who spoke yesterday, that we are also decrying the administration while praising it. It is not so We say that while the achievement made so far is good, still more achievements should be made and that benefits should be distributed all over the State quickly. It does not mean that we are decrying the administration. We support the present administration in every respect. Within the ten minutes allotted to me, I may not be able to speak in detail about all that has to be done. So let me catagolue in brief what has to be done in my constituency in the Tanjore district. I request that the Agricultural Research Station at Pudukkottai be made a permanent Research Station because it caters to the need of Cauvery-Mettur Project area which has got peculiar problems. An Agricultural College should be started anywhere in the Tanjore district. There should be joint exploitation or rivers in the Southern Zone as recommended by

Dr. P. S. Loganathan in his Report on the Techno-Economic Survey of the State recently published. So far as the Krishna and Godavari rivers are concerned, a large quantity of these waters according to us, are going to waste. The waters of these rivers should be brought to Madras State. A thorough study of the cost of cultivation per acre in relation to the crop pattern should be made. So far we have not been able to gather information about the cost of cultivation per acre for easy crop in every area. We have got to do it very quickly so that we can advise ryots as to what crops they should grow profitably and in what soil. There should be increased cultivation of commercial crops which will be more useful for gur industries and they will also earn foreign exchange. We are doing a great deal in that respect and something more has got to be done. A special drive to cover the East Coast belt to a depth of at least ten miles with coconut and casuarina plantations should be made. Coconuts are in great demand. We are importing Rs. 25 crores worth of coconut copra every year. We can plant teak and babul (கருவை) trees in our tank fore-shores. In the Zamin and Inam estates where the zamindars were having supreme control over the tanks, they had grown babul trees and now they are not in existence. So, we must re-plant babul trees which will be useful for agricultural implements.

So far as fisheries are concerned, there should be an intensive development of inland fisheries. According to statistics, in one acre of waterspread of an average depth of three feet, we can grow and get Rs. 3,000 worth of fish per year. As the majority of the people in this State are non-vegetarians, we must develop inland fisheries. Panchayats will go a great way to help us, if only fisheries in non-irrigation ponds and tanks are vested with them; it is said this matter is under consideration of Government. But orders have not so far been passed. A shark liver oil factory must be set up in Nagapattinam or at least in Tuticorin as recommended by Dr. P. S. Loganathan. Something also should be done towards increasing marketing facilities, fish-curing and preservation. In this connection, I will reiterate the request of Dr. Soundaram Ramachandran that fishermen villages must be provided with good road facilities and there should be a scheme to connect all of them with the main road. In my constituency there are about 20 fishermen villages which have no roads. They have to bring their head-loads of fish from the sea along ior two furlongs of sea sand, which is a difficult thing to do. Fishermen villages also should be provided with good water-supply and it is very important and it should be done.

So far as animal husbandry is concerned, the Government have done a great deal. Even the All-India prizes we have won; and anybody who saw the cattle show organised at the State level or the regional level would certainly certify that we have done a great deal in this respect. Something more has got to be done. We

11th March 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

are exporting hides and skins on a large scale to the United Kingdom. Animal carcass utilisation scheme is in operation in Baksni-ka-talab near Lucknow and such a scheme has got to be implemented in the Madras State also. I have given a scheme to the Hon. Ministers for Agriculture and Industries; it is under investigation. I request that it may be taken up at least in Madras City in the first instance. Our officers who have undergone training in this respect are wasting their knowledge in the veterinary college at present. Their services should be properly utilised.

There should be an increase in key village scheme all over the State and the whole State should be covered by 1971. Sir, in this respect, we have to increase the inspecting staff for the key village schemes. Sufficient staff has not been provided. So far as animal husbandry department is concerned, we have not spent the amount provided for in the Second Five-Year Plan. Staff must be increased and sanctioned when the Director of Animal Husbandry puts up a proposal reasonable with the work involved. Without enough supervisory staff no real useful work can be done.

The veterinary hospitals are very important. I request at least one veterinary hospital should be opened in each Revenue Division and a Veterinary Dispensary in each taluk.

So far as irrigation is concerned, the Estimates Committee has exhausted all major sources. There are only minor irrigation works to be taken up. In this respect in my area, Pattukkottai and Arantangi Taluks, there are number of jungle streams and their water run to waste. I have been representing this matter for the past four years. These are all small irrigation schemes and if they are executed they would yield quick results. Now there are 2 works under execution and they are likely to be finished. There are twenty other schemes under investigation. There are proposals for constructing anicuts across Agniyar, Ambuliyar and Pappankanni in Pattukkottai taluk and Vellar in Arantangi tank. These are schemes which would bring large tracts of waste lands under irrigation, stabilise existing irrigation and would help to step up the food production a great deal. There is inordinate delay in implementing these schemes.

So far as irrigation is concerned, the Estimates Committee has made a report last year. Some orders must be passed on the report and on the recommendations made by that Committee. These recommendations should be implemented as far as possible and as early as possible. The minor irrigation tanks and the major irrigation tanks should be handed over to the Food Production Department for renovation and maintenance. In Russia the Ministry of Agriculture is in control of irrigation as well. I therefore suggest that irrigation and agriculture should go together.

I desire to mention that there is no co-ordination between the Public Works Irrigation Department and the Food Production Department. There are about 33,953 major and minor tanks in our State. The area irrigated by them is equal to 40 per cent of the total irrigated area in the State. Underground water resources should also be tapped. At present, they have taken up the improvement work of few tanks only. They must take up the improvement work for all the tanks at the earliest possible time. At the rate at which we are now taking up the tanks it will take 50 years more to complete. I request therefore that all the minor irrigation works and the jungle stream works should be taken up on hand immediately without any loss of time.

Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR : தலைவர் அவர்களே, கால் நடை, விவசாய, மீன் இலாக்காக்களுக்காக கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரிக்கும்போது விவசாய அபிவிருத்திக்காக நமது அமைச்சர், மற்றும் அந்த அந்த இலாகா செய்துள்ள சேவை களை செய்துவரும் சேவைகளைப் பாராட்டி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குன்னூரில் உள்ள பொட்டானிகல் கார்டன் இன்றைய தினம் உபயோகம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை உபயோகப்படுத்தக் கூடிய திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். சில உயர்ந்த ரக விருட் சங்கள் எல்லாம் அங்கே இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் விவசாயக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு சிறந்த ஆராய்ச்சி செய்வ தற்கு உபயோகப்படக்கூடிய வகையில் சில லட்சம் ரூபாய் செல வானாலும் அதைப் பாராமல் உபயோகப்படத்தக்க வகையில் அதை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இன்னும் பல விவசாயக் கல்லூரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்படுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதேபோல் தமிழ் நாட்டில் இன்னும் இரண்டு, மூன்று வெடரினரி காலேஜ்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று விவசாய அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும்படியான மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நாட்டின் சுபிட்சம் எங்கு இருக்கிறதென்றால் பெரும் பட்டிணங்களில் இருக்கும்படியான அபிவிருத்தியைப் பற்றி மட்டும் அல்ல, பட்டிணங்களில் இருக்கும்படியான ரோடுகளோ, மின்சார விளக்குகளோ இவற்றைப் பற்றி மட்டும் அல்ல. வெகு தூரத்தில் இருக்கும்படியான கிராமங்கள், கிராமங்களில் இருக்கும் படியான விவசாய நிலங்கள், விவசாய நிலங்களில் இருக்கும் படியான செழிப்பான தானிய மணிகள் இவற்றைப் பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது என்பதை அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பிரேரித்திருக்கிற போது விவசாய உற்பத்தி, கழனிகளில் இருக்கும்படியான பயிரை வளர்ப்ப தற்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கவேண்டும்.

11th March 1961] [Sri P. G. Karuthiruman]

சென்னை ராஜ்யம் இவ்விஷயத்தில் தலைசிறந்து இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதுவும் அண்மையில் நடந்த உலக விவசாயக் கண்காட்சியில் சென்னை ராஜ்யம்தான் முதல் பரிசு பெற்றது. சென்னை ராஜ்ய விவசாயிகள்தான் தலை சிறந்த நிலையில் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அந்நிய தேசத்தில் இருந்து வந்த நிபுணர்களே ஒப்புக்கொண்டு அத்தாட்சி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. நம் நாட்டின் சராசரி உற்பத்தியை அகில இந்திய உற்பத்தியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நம் நாட்டு விவசாயிகள்தான் தலைசிறந்த உழைப்பாளி களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். அதுவும் இந்தியாவின் சராசரி ஏக்கருக்கு 1,300 பவுண்டாக இருக்கும் போது சென்னை ராஜ்யத்தின் சராசரி 2,300 பவுண்டு என்றால் உண்மையில் நாம் பெருமைப்படவேண்டும். அதைவிட்டு எதிர் கட்சிக்காரர்கள் புகார் சொல்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் சொல் வது என்ன? உப்பு கிடைக்கவில்லை, அமோனியம் சல்பேட் கிடைக்கவில்லை, அமைச்சர் அவர்களே கலப்படமாகச் சொல்லி விட்டார் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அமோனியம் சல்பேட் இல்லாமலேயே விவசாய உற்பத்தியை மிக அதிக அளவில் பெருக்க முடியும் என்று உங்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri A. GOVINDASAMI : சர்க்கார் கட்சிக் கொரடா பேசு கின்றபோது கலப்படமாக மந்திரி பேசிவிட்டார் என்று சொன்ன தாகச் சொன்னார். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இதில் கூட கலப்படம் இருக்கிறது என்பதை மந்திரி சொல்லிவிட்டார் என்பதாகத்தான் சொன்னேன்.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : நல்லவேளையாகத் திருத்திக் கொண்டதைப்பற்றி எனக்கு சந்தோஷம். வட இந்தியாவில் 69 ஆலைகள் இருக்கின்றனவே என்று சொன்னார். சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆலைகள் அல்ல அவை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலேயே ஏற்பட்டவை. அங்கே எத்தனை பாக்டரிகள் இருந்தாலும் இங்கே இருக்கும்படியான கரும்பு உற்பத்தி உலகி லேயே சிறந்த நிலையில் இருக்கிறது. அதுவும் கோவை விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணையில் தயாரிக்கும்படியான வித்துக்கள் மிக உயர்ந்த முறையில் அதிக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வகை செய்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைத் தெரிந்துகொள்ளாது உப்பு இல்லை, அமோனியம் சல்பேட் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் பயன் இல்லை. சுமார் 1940-ம் வருடத்திலே 21 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கோவை ஆராய்ச்சி நிலையத்து விதையாகிய தனி ரகம் சிறுமணியம் கோ 19 நம். விதையை உபயோகித்து பத்தொன்பதாயிரம் பவுண்டு 50 ஏக்கரிலே விளைவித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். 1945-ல் கோ 25-நம். விதையை உபயோகித்து உப்பு, அமோனியம் எதுவும் இல்லாமல் 5 ஆயிரம் பவுண்டுக்கு மேல் நூறு ஏக்கரில் ஒவ்வொரு போகத் திலும் விளைவித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இதையெல்லாம்

மக்களிடத்தில் சொல்லாமல் உப்பு இல்லை, அமோனியம் இல்லை என்கிற குறைபாட்டை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது அவர்களைத் தவறான பாதையில் இழுத்துச் செல்லும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி மருத்துவ உலகத்திலே "பென்சிலின்" ஊசிகளை நம்பி இருக்கிறார்களோ, அதைப் போன்றுதான் இதையும் நம்பி இருக்கிறார்கள். இந்த அமோனியம் சல்பேட் உப்பை அதிகமாக நம்பியிருப்போமானால் இதற்காக பணமும் செலவாகும், பூசார சத்தும் குறையும். இதற்குப் பதிலாக தழை உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தினால் நல்ல பலனைக் காணலாம். இதைப் பயன்படுத்துவதற்கு மக்களிடையே சரியான முறையிலே பிரசாரம் செய்யவேண்டும். உயிருள்ள பிராணிகளின் மலஜலம் பாதுகாக்கப்பட்டு உரமாக உபயோகப்படுத்தினால் ஐந்து மனிதனுடைய எருவுக்கு சமமாகி, 3 ஏக்கருக்கு மூன்று போகங்களாக உயர்ந்து, உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல் பூசார சக்தியை அதிகரிப்பதற்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மலஜல எருவை பிரயோஜனப்படுத்துவதினால் 200 ஏக்கருக்குப் போடக்கூடிய உரம் உண்டாக்கலாம். அது 100 ரூபாய் அமோனியம் சல்பேட் போடக்கூடிய மதிப்பிற்குச் சமமாகும். அந்த அளவு உரசத்து கொடுப்பதோடுமட்டுமல்லாமல் சாதாரணமாக 5, 6, வருஷங்களுக்கு பூசார சத்தும் குறையாமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். போலி உப்புக்களை நம்பிக்கொண்டு உற்பத்தியாவதுகூட உற்பத்தியாகாமல் இருப்பதைவிட சாதாரண நிலத்தில்கூட இயற்கை எரு போட்டு 5 ஆயிரம் பவுண்டு உற்பத்தியை செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11 a.m.

அடுத்தபடியாக நான் சொல்வது என்னவென்றால், சரியான விவசாயிக்கு தன்னுடைய உழைப்புத்தான் முக்கியம். அதைத்தான் அவன் முக்கியமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வான். உண்மையில் ஒவ்வொரு விவசாயியும் அவன் உழைப்பை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவானானால் குறைந்தது எவ்வளவு தூரம் உற்பத்தியை பெருக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் உற்பத்தியை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். கம்பராமாயணத்தில் ராம ராஜ்யம் என்பதை "வையகம் முழுவதும் ஒரு வறிநன் ஓம்பும் ஓர்சேய் என காத்து இனிது அரசு செய்கிறான்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு ஏககருக்குக் குறைவான ஒரு சிறு மனையைக்கூட கண்ணும் கருத்துமாக பாதுகாத்து வந்தால் உற்பத்தியை மிக அதிகமாகப் பெருக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலையில்தான் ராமராஜ்யம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய நிலத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக உழைத்தால் உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு பெருக்குவதற்கு வழி

11th March 1961] [Sri P. G. Karuthiruman]

ஏற்படும். இம்மாதிரி உழைக்கின்றவர்கள் சின்ன விவசாயிகள் தான். அவர்களுக்கு வேறு எந்தவிதமான வருமானமும் கிடையாது. அவர்கள்தான் நிறைய உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காருக்கு யோசனை ஒன்று மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நியாய விலையைக் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிவிட்டது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகக்கூடிய அளவிற்கு நியாய விலைக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தினால் நாட்டிலே விவசாய உற்பத்தி பெருமளவிற்கு அதிகமாக்கமுடியும். இப்பொழுது 58 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் உற்சாகப்படுத்தினால் அவர்கள் உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு அதிகமாக்கமுடியும். இப்பொழுது உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பல காரணங்கள் இருந்தாலும், திட்டங்கள் விஸ்தரிப்பதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும்கூட, இவ்வளவு செலவு செய்தும் நியாயவிலை இல்லை என்றால் ஒன்றும் இயலாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். யுத்த காலத்திலே விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். யுத்த காலத்தில் நம் மாகாணத்தில் உற்பத்தியின் புள்ளிவிவரம் என்ன? இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரம் என்ன? 100 என்று வைத்துக்கொண்டால் 400 அதிகமாக ஏறிவிட்டது. ஆனால் நாட்டிலே ஏழை விவசாயிகளின் உற்பத்தியின் புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 100 என்பதை ஆயிரம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். யுத்த காலத்திற்கு முன்பு விலைவாசிகள் 10 பங்கு அதிகமாக இருந்தாலும் யாரும் நியாயமான விலை என்று நம்ப முடியாது. சர்க்கார் நியாயவிலையை ஏற்படுத்தினால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நியாயவிலையைக் கொடுத்தால் 50 லட்சம் டன் அல்ல 100 லட்சம் டன்கூட உற்பத்தி செய்கிறோம். சர்க்கார் இதையெல்லாம் கவனித்துத்தான் நியாயவிலைக்கு அக்கரை காட்டுகிறார்கள் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நிலத்தைப் பாதுகாத்தால் மட்டும் போதாது, கால்நடைகளையும் பாதுகாக்க அதிக அக்கறைக் காட்டவேண்டும். எல்லா சத்தும் சேர்ந்தது மாட்டுப் பால் உணவு. ஆனால் நம் நாட்டில் அதிகமான பால் கிடைக்காதது வருந்தத்தக்கது. பசுவின் எண்ணிக்கை நிறையத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் அதிகப் பால் கொடுப்பதில்லை. உலகத்திலேயே அதிக அளவுப் பால் கொடுக்கக்கூடிய சிந்தி பசு போன்ற இனங்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. இவைகள் முதல்தரமான ஜாதிப் பசுக்கள். இந்தப் பால் கொடுக்கும் இனத்தின் அபிவிருத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்தக் கால் நடைகளைப் பராமரிக்க, பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு நிறைய மான்யம் கொடுத்தால் அவைகளை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதிகமாக பால் தரக்கூடிய இனங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து தருவித்து இங்கு விருத்தி செய்யலாம். இந்தியாவிலே வேலை செய்யக்கூடிய மாடுகள்

அதிகம். பால் கொடுக்கக்கூடிய இனம் குறைவு, இருந்தாலும் பாலே அதிகரித்து வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு கேந்திர நிலையங்களை ஏற்படுத்தி மிகச்சிறந்த முறையிலே பாதுகாத்து நம் ராஜ்யத்தை இந்தியாவிலேயே தலைசிறந்த ராஜ்யமாக செய்ய வேண்டும். பால் பெருகவும், உணவு தான்யங்கள் பெருகவும், மக்கள் சுபிட்சம் பெருகவும் உதவும். இந்த மான்யத்தை மனமார வரவேற்று முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri T. IRUSAPPAN** : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவசாய காட்டிலாக்கா, மீன் இலாக்கா மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரபணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் இந்தக் காடுகளை பாதுகாப்பதற்காக அதிக பணம் செலவு செய்து திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறது. அப்படியிருக்கும்போது இப்பொழுது எந்த நிலைமையில் இருக்கிற தென்றால் எல்லாம் அழிந்துப்போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக் கிறது. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் அங்கு இருப்பவர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்படி அவர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கொடுக்காத காரணத் தினால் கையாடல் செய்து ஜீவிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டி ருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நிறைய மரங்களைப் பார்த்தால் அடுத்த ஆண்டு காணோம். இதனால் ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் வீணாக விரயம் ஆகிறது. இது வீணாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் காடுகளில் விறகுகள் எடுப்பதற்கு கான்ட்ராக்ட் விடுகிறார் கள். சர்வே செய்வதற்காக ஆயிரம் ஏக்கர் என்று விடுகிறார்கள். இதனால் காடுகளில் உள்ள மரங்கள் நிறைய வெட்டியெடுக்கப்பட்டு அழிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே, காண்ட்ராக்டர்களுக்கு குத்தகைக்கு விடும்போது, எவ்வளவு ஏக்கர்கள் எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்றதொரு நிலை யிருக்கவேண்டும். பச்சைக் கட்டைகளைகூட வெட்டிச் செல்வதால் காட்டுச் செல்வம் அழிந்துவிடுகிறது. மரம், செடியில்லாத யிடங்களை, பொட்டல் இடங்களை விவசாயம் செய்வதற்கு குத்த கைக்கு விடுகிறார்கள். அதில் ஏழை மக்கள் விவசாயம் செய்து மரம் செடிகளும் நட்டு வளர்க்கிறார்கள். இந்த மக்களுக்கு சர்க்கார் உரம், விவசாயக் கருவிகள் இவைகள் வாங்குவதற்கு பணம் கொடுத்து உதவி செய்தால் காட்டு வளத்தை பெருக்கு வதோடுகூட விவசாய உற்பத்தியையும் பெருக்க உதவியாக யிருக்கும். ஆகவே, அவர்கள் பண உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் ஏராளமான காடு கள் இருக்கின்றன. அங்கு, அரூர் தாலுகாவில் ஆதி-திராவிட மக்கள் விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். பின்னர்தான் அந்த காட்டை சர்வே செய்தார்கள். அதற்கு பின்னர் அதை காட்டு இலாகாவோடு சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதனால் விவசாய ஏழை மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது

11th March 1961] [Sri T. Irusappan]

பற்றி எவ்வளவோ விண்ணப்பித்தும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரூர் தாலுகாவில் ஏற்கெனவே தரிசு நிலங்களில் உழைத்து வந்தவர்களை பாதுகாக்க, அந்நிலங்களை பாரஸ்ட் இலாகாவோடு இணைப்பதை நீக்கி அந்த ஏழை மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜமீந்தாரி முறையை, மிட்டாதார்களை நீக்கிவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஏராளமாக காடுகள் இருக்கின்றன. சின்ன கல்வராயன், பெரியகல்வராயன் மலைகளிலுள்ள காடுகளில் இவர்கள் இஷ்டம்போல் வெட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடையதாயிருந்தால், நஷ்டஈடு கொடுத்துவிட்டு அவைகளை சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், ஆத்தூர் காடுகளில் கிடைக்கும் சந்தனக்கட்டைகளைக் கொண்டு அங்கு ஒரு எண்ணெய் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சின்னகல்வராயன், பெரியகல்வராயன் மலையில் ஒரு ரோடு போட இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 9 மைல் சர்வே செய்யப்பட்டு 3 மைலுக்கு ரோடு வேலையாகி ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்து இப்பொழுது அதை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். அதை இந்த வருடமாவது எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தும்பல், பாப்பநாய்க்கன்பட்டி இவைகளை மலையோடு இணைத்து ஒரு ரோடு போடவேண்டும். மலையில் கடுக்காய் போன்ற பொருள்களை விளைவிக்கப்படுகின்றன. அடுத்தபடியாக நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது, கடுக்காய் போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்து அவைகளுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதற்குரிய முறையில் மலைவாசிகளுக்கு ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலைவாசிகளுக்கு, கடுக்காய் போன்ற பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அவைகளுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின், காட்டு இலாகா ரோடுகள் மிகவும் மோசமாயிருக்கிறது. விவசாயிகள், தழைகளை கொண்டுவந்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முடியாத நிலையில் ரோடுகள் மோசமாகயிருக்கின்றன. ரோடுகளை செப்பனிடவேண்டுமென்று மாவட்டக் கமிட்டி, வட்டார வளர்ச்சி கமிட்டி இவைகளில் வற்புறுத்தியும், காட்டு இலாகாவிற்கு போதிய பணம் இல்லை. ஆகவே அவைகளை சீர்படுத்த முடியாது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆத்தூரில் குடமலை பச்சை மலைக்கு ரோட்டு வசதியும், ஆத்தூரிலிருந்து கல்ராயன் மலைக்கும் நல்ல ரோடுகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு பாரஸ்ட் ஏரியா ரோடுகளை செப்பனிட வேண்டிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டு அவைகள் செப்பனிடப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மலைவாசிகளுக்கு இன்று பள்ளிக்கூடங்கள் ஏராளமாக திறந்திருக்கிறார்கள். அப்படி பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டிருந்தும் அங்கு அவர்களுக்கு படிக்க இட வசதியில்லை. மரங்களின் அடிகளில்

வைத்துத்தான் படிப்பு சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் 50% பணம் கொடுத்தால்தான் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்படும் என்ற நிலை இன்றிருக்கிறது. மலைவாசிகள் மிகவும் ஏழைகள், பிற்போக்கானவர்கள். அவர்கள் இந்த பாதித் தொகையைக் கொடுத்து பள்ளிக்கூடங்கள் அமைப்பதற்குள்ள நிலையில் அவர்கள் இல்லை. ஆகவே பொதுமக்கள் இந்த பாதித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நிறுத்தி விட்டு சர்க்காரே பூராத் தொகையும் போட்டு பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டி மலைவாசிகள் கல்வி பெற வசதி செய்துகொடுத்து அவர்களும் மனிதர்களாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்து கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். பெரிய ஜமீன்தார்களுக்குத்தான் இன்று உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தால்தான் விவசாயத்தை நன்கு பெருக்கமுடியும். ஆகவே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுப்பது, கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் கடன் உதவி அளிப்பது போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு காட்டை பாதுகாக்கக்கூடிய காவலர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. RAMALINGA PADAYACHI தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் நாடு விவசாய பெருமக்களைகொண்ட நாடு. விவசாயம் வெற்றி பெற்றால்தான் நம் நாடும் வெற்றி பெற்றதாக கருத முடியும். எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும், அரசாங்கமும் ஜனநாயகமும் ஒன்றோடொன்று பிணைத்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் விவசாயமும், நீர்பாசனமும் ஒன்றோடொன்று பிணைத்திருப்பதாகும். இந்த இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரே மந்திரியாகயிருந்தால் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். புட் ப்ரொடக்ஷன், பி. டப்ளியூ. டி. என்று இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஏதாவது செய்வதற்காக அங்கு சென்றால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், பி. டப்ளியூ. டி.-யை கேளுங்கள் என்று. பி. டப்ளியூ. டி.-க்கு சென்று கேட்டால் எங்களுக்கு தெரியாது, புட் ப்ரொடக்ஷன் டிப்பார்ட்மெண்டை கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆக, ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இவை இரண்டும் ஒரே மந்திரியிடம் இருக்கவேண்டுமென்பது என் கருத்து. பின்னர், நீர்நிலை நன்கு இருந்தால்தான் நாடு செழிக்க முடியும். நீர் உயர்ந்தால் நெல் உயரும், நெல் உயர்ந்தால் குடி உயரும், குடி உயர்ந்தால் கோன் உயரும் என்று ஒரு பழமொழியுண்டு. வரப்பு உயர்ந்தால் நீர் உயரும் என்பார்கள், அது எப்படி முடியும்? Capacity தான் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். ஒரு முறை தண்ணீர் பிடித்தால் ஒரு போகம் விளையவேண்டும். ஆக, கப்பாஸிட்டி அதிகம் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, விவசாயமும் நீர்பாசனமும் ஒன்றாக இருந்தால் நன்றாகயிருக்கும். விவசாய

மக்களுக்கு அரசாங்கம் பல வகைகளிலும் உதவி புரிந்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

உழுவார் உலகத்தார்க் காணியஃதாற்கு
தெழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.

என்று வள்ளுவர் பெருமான் விவசாய பெருமக்களுக்கு எடுத்து கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாய மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளும் அளித்தால்தான் நாடு முன்னேறமுடியும். நமது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு விதங்களில் உதவி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். பின்னர், உடையார்பாளயம் தாலுகாவில் இந்த மூன்ருவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் 50 குழாய்க் கிணறுகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குழாய்க் கிணறுகள் இறங்குவதற்கு நம்மிடம் வசதியில்லே. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு டிரில்லிங் மெஷின்தான் இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அதைப் பார்த்து எதையும் ஏற்படுத்திவிட முடியாது. புட் ப்ரொடக்ஷன், அஸிஸ்டன்ட் இன்சினியர் அவர்களிடத்தில் போய் கேட்டபோது, ஐம்பது கிணறுகள் ஏற்படுத்தப்போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே அவைகளே எப்போது செய்யப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு, நாங்கள் என்ன செய்வது, டிரில் இறக்குவதற்கு உங்கள் நிலம் சரியாக இல்லே, மலேப்பாங்கான இடமாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே ரோட்டரி இன்சின் வரவேண்டும். அது இருந்தால்தான் இவைகளே போட முடியும், இந்த இன்சின் இப்போது நெய்வேலியில் இருக்கிறது. அதைக்கொண்டு வருவதற்கு விவசாய மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லுங்கள். அதைக் கொண்டு வந்தால் இவைகளே உடனே ஏற்படுத்திவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இவைகளே ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உடனே நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்நிலேகளே மட்டும் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் வளர்ந்துவிட முடியாது. நமது நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் நஞ்செய் நிலங்களாக இருக்கின்றன. மீதி இரண்டு பங்கு புஞ்செய் நிலங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. இவைகளே எல்லாம் வளப்படுத்தி அதன் மூலம் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை எப்படி பெருக்குவது என்பதைப் பார்க்கும்போது, 'அகல உழுவதை ஆழ உழு' என்ற பழமொழிக்கு இணங்க நிலத்தை ஆழமாக உழ வேண்டும். எப்படி ஆழமாக உழுவது என்பதைப் பார்க்கும்போது, டிராக்டரைக்கொண்டுதான் உழவேண்டியிருக்கிறது. இதற்கான இன்சின் கலப்பை போதிய அளவு கிடைக்கவேண்டும். சாதாரண மாட்டுக் கலப்பைக்கொண்டு உழுவதால் 3 இஞ்சு அல்லது 4 இஞ்சு ஆழத்தில்தான் உழ முடியும். இன்சின் கலப்பை வைத்து உழுதால் முக்கால் அடி அல்லது ஒரு அடி ஆழம் வரை உழ முடியும். இதன் காரணமாக நல்ல முறையில் மண் புரள ஏதுவாக இருக்கும். அதன் காரணமாக மழை குறைவாக இருந்தாலும்

பயிருக்குக் காய்ச்சல் ஏற்படாது. பயிர்களும் நன்ருக இருக்கும். விளைச்சலும் இதன் காரணமாக அதிகமாக கிடைக்கும். இதை வைத்துப் பார்க்கும்போது நம்முடைய நாட்டுக்கு புஞ்செய் தான்யங்கள் அதிகமாக தேவைப் படுகிறது. இந்த நிலையை எடுத்துப் பார்த்தால் இஞ்சின் கலப்பை நமது நாட்டுக்கு அதிகமாக தேவை என்பதும் தெரியவருகிறது. ஆனுல் இப்போது நமது தேவைக்கு தகுந்தபடி இன்சின் கலப்பை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே ஒரு தாலூகாவுக்கு ஒரு இன்சின் கலப் பையாவது இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்போது தான் அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். இன்றைய நிலைமையில் இன்சின் கலப்பையை உபயோகிக்க வேண்டுமென்ருல் ஒரு ஏக்கருக்கு 12 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று ரேட் இருப்பதாக தெரிகிறது. இப்படி இருந்தால் பெரும் பணக்காரர்களுக்குத்தான் இதை உபயோகித்துக் கொள்ள முடியும். பணவசதி யற்றவர்களுக்கு இதை உபயோகிக்க முடியாது. ஆகவே இதை குறைவான கட்டணத்திற்கு, அதாவது ஒரு ஏக்கருக்கு 8 ரூபாய் என்றிருந்தாலாவது போதுமானதாக இருக்கும். இதனுல் சர்க்காருக்கு சிறிது நஷ்டம் ஏற்படலாம். அது அவ்வளவு முக்கிய மல்ல, உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தி னுடைய முக்கிய குறிக்கோள். ஆகவே சிறிய நஷ்டத்தை எதிர் பார்க்காமல், குறைவான வசதியுள்ளவர்களுக்கு இந்த இன்சின் கலப்பை உதவி கிடைக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வள்ளுவர் பெருமான் கூட "தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கிற் பிடித்தெருவும் வேண்டாது சாலப்படும்" என்று கூறியிருக்கிருர்கள். அந்த வாக்குக்கிணங்க ஆழ உழுவதின் மூலமாக விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்து கணிசமான அளவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இன்சின் கலப்பையை அதிகமாக தருவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தாலூகாவிலும் கலப்படங்கள் சேர்த்து விற்பனை செய்கின்ற காரியங்கள் நடந்திருக்கிறது. அதன் பேரில் கேஸ் போடப்படுகிறது. பின்னுல் கோர்டில் சிலர் விடுதலை யாகி விட்டார்கள். நியாய ஸ்தலத்தில் எப்படியெல்லாமோ மாறி விடுகிறது. இதனுல் என்ன ஆகிறது என்ருல் சாதாரண ஏழை மக்கள் கஷ்டப்பட வேண்டியநிலை வந்துசேருகிறது. யார் செய் திருந்தாலும் கடைசியில் ஏழையின்மீது குற்றம் வந்து சேரு கிறது. இதை நாம் தடுக்கவேண்டும். கோர்ட்டில் பலவிதமான சாட்சிகள் சொல்லப்படுகின்றன. அதை நம்பித்தான் கோர்ட்டில் தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் சாட்சியை மட்டும் ருசுவாக எடுக்காமல், பொதுமக்களிடத்தில் என்ன கருத்து இருக்கிறது என்பதை கருத்தில் எடுத்து, அதன்மீது நட வடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஃபாரஸ்டைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற ஃபாரஸ்ட் நமக்கு போதவில்லை என்று இருந்தும்கூட, இருக்கிற ஃபாரஸ்ட் மிகவும் குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இதற்கு காரணம் வெள்ளாடு கள்தான் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக வெள்ளாடுகள் வேண்டாம் என்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகவே இந்தக் காடுகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கவேண்டும் என்றால் அங்கங்கேயுள்ள கிராம அதிகாரிகள் அல்லது பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் இவர்கள் முக்கிய கவனம் செலுத்திவரவேண்டும். அப்போதுதான் நல்ல முறையில் காடுகளையும் மரங்களையும் பாது காக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SUBBIAH : கனம் தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இன்று சபை முன் வந்திருக்கும் மான்யங்கள் ஒன்றிரண்டு அல்ல, நான்கு மான்யங்கள் வந்திருக்கின்றன. கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நான்கு மான்யங்களையும் நான்கு மணி நேரத்தில் பேசித் தீர்க்கவேண்டும். பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியிலோ அல்லது சட்டமன்றத்திலோ இவ்வாறு முடிவு செய்திருந்தாலும் இந்த மான்யத்தின் பேரில், அதிலும் முக்கியமாக இருக்கின்ற விவசாயத் துறையின்மீது ஒரு நாளாவது பேசவேண்டும். அப்படி யில்லாமல் நான்கு மான்யங்களையும் நான்கு மணி நேரத்திற்குள் விவாதிக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருப்பது மிகவும் வருத்த மாய் இருக்கிறது. அதிலும் இந்த நான்கு மணி நேரத்திற்குள் விவாதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கும் இந்த நான்கு மான்யங்களின்மீது 10 நிமிடத்திற்குள் பேச வேண்டும் என்பது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய நிலை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக விவசாயத் துறைக்காக 4 கோடி, 35 லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மதிப் பிற்குரிய நண்பர்கள் பலர் திரும்ப திரும்ப ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். இன்றைக்கு ரசாயன உரம் மிகவும் பற்றாக் குறையாக இருக்கிறது என்று திரும்ப திரும்ப எல்லோரும் சொன் னார்கள். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகிற விவசாயக் கருவிகளின் விலை என்ன என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். வண்டிப் பட்டை, மண் வெட்டி, கொழு-வுக்கு வேண்டிய இரும்பு இவைகள் எல்லாம் எவ்வளவோ விலை உயர்ந்து இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில்கூட பல முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.).

முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு தேவையாயிருக்கிற உரத்தை குறிப் பிட்ட காலத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டும். அதோடு பூச்சி மருந்து களும் காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயக் கருவிகள், பம்பு செட்டுக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் இவைகள் எல்லாம்கூட கிடைப்பதற்கு கஷ்டமாயிருக்கின்றன. பம்புசெட் ஏற்படுத்து

வதை எடுத்துக்கொண்டால், அதுகூட நல்ல முறையில் செயல் படுவதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வேண்டிய இரும்பு ஒரு பக்கத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று இருந்தபோதிலும், பம்பு செட்டுகளுக்கு வேண்டிய எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள், அதற்கான சாதனங்கள் இவை கள் எல்லாம் எப்படி கிடைக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும் போது, விவசாயத் துறையில் முன்பு 36 ரூபாய் விலையாக இருந்த உரம், இப்போது அமோனியம் சல்பேட் வாங்க வேண்டு மென்றால் 85 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. எட்டு அணு கொடுத்து வாங்கின கொழு இப்போது 2-½ ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இது இந்த நிலையில் இருந்தபோதிலும்கூட பம்பு செட்டுக்கு வேண்டிய எலக்ட்ரிக் சாமான்கள் வாங்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமாய் இருக்கிறது. மார்க்கட் வால்யூவை விட எத்தனையோ மடங்கு விலை கொடுத்து வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் சரியான முறையில் வாங்க முடியாத நிலை ஏற்படுவதின் காரணமாக சில நேரங்களில் பயிர்கள் எல்லாம் வாடக்கூடிய நிலை ஏற்படுகின்றது. இவைகளை எல்லாம் நீக்குவ தற்காக அரசாங்கம் பல திட்டங்களை போட்டிருந்தாலும்கூட, இதற்காக எவ்வளவோ பணம் ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட, அந்தப் பணங்கள் எல்லாம் சரியான நேரத்தில் விவசாயிகளிடம் போய் சேருவதில்லை என்கின்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இது மாத்திரமல்லாமல் லோன்கள் கொடுக்கிறோம் பல ரூபத்திலே. விவசாய லோன் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. ரெவின்யூ லோன் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதோடு சமுதாய நலத் திட்டத்தின்கீழ் எத்தனையோ துறைகளில் கொடுக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று இந்த மாதிரியான லோன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. என்றாலும் பல வித லோன் களைக் கொடுப்பதில் கையாளப்படுகிற முறை, வாங்குவதில் இருக்கக்கூடிய சிரமங்கள், கடைசியாக லோன் கையில் சேரக் கூடிய நிலைமை இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் பல முறை இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் சுலபமாக, நேரடியான எந்தவிதக் கஷ்டமும் இல்லாமல், அரசாங்கம் ரிஸர்வ் பாங்கியிடமிருந்து என்ன வட்டிக்கு வாங்குகிறதோ அந்த வட்டி யிலேயே கொடுக்கவேண்டும். எந்தக் கடன் கொடுத்தாலும் வட்டி சதவீதம் குறைந்த பட்சம் இருக்கவேண்டும். அந்த நிலையில் இருந்தால்தான் விவசாயம் நாட்டில் முன்னேற முடியும். மதிப்புக்குரிய கட்சிக் கொறடா அவர்கள் குறிப்பிடும்போது விவ சாயப் பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவை அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது, இதனால்தான் விலையானது இப்படி போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்கிறார்கள். உண்மை இதுதான். விவசாயிகளின் உழைப்பில் குறைவு ஒன்றும் இல்லை. அது உள்ள அளவில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

எங்கள் பகுதியிலே ஒரு ரிஸர்ச் பண்ணை இருக்கிறது. இது கோயம்புத்தூருக்கு அடுத்தபடி பெரிய பண்ணையாக இருக்கிறது. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட பண்ணை. அந்தப் பண்ணையில் ஆராய்ச்சி செய்து நீண்ட உயர்ந்த ரக பருத்தி கே. 6 போன்ற ரகங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த ஆராய்ச்சியின் பலன் பருத்தியிலும், நெல்லிலும்தான் இருக்கிறது. நவதானியங்கள், குறிப்பாக கம்பு, ராகி, தினை போன்ற ரகங்களில் அந்த ஆராய்ச்சி பலன் அளிக்கவில்லை. தானியங்கள் விஷயத்தில் நல்ல நிபுணர் அங்கு இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதனால்தான் அந்த நவதானியங்கள் விஷயத்தில் நல்ல பலன் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. புதிய முறையில் அரசாங்கம் ஊக்கம் அளித்து நல்ல தேர்ச்சியுள்ள நிபுணர்கள் இருந்தால் நவதானியங்களிலும் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்க முடியும். இப்போது புதிதாக மண் வள ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக 4 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் போவதாகவும், கடலூரிலும் கோவில்பட்டியிலும் செய்யப்போவதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். மண்வளப் பாதுகாப்பு செய்வதில் கரிசல் மண் பிரதேசத்தில் செய்வது கஷ்டமாக இருக்கலாம். அதோடு சமீபத்தில் பெய்த மழை காரணமாக மேடுகள் பள்ளமாக ஆகியும் பள்ளங்கள் மேடாக ஆகியும் இருப்பதால் அதைச் சமப்படுத்த மண்வளப் பாதுகாப்பு செயல்படவேண்டும். அதற்கு நல்ல முறையில் பணம் ஒதுக்கி செயல்படவேண்டும்.

விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் எல்லா இடங்களிலும் பெரும்பாலும் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் கட்டுக் குத்தகை எடுக்கிறார்களே அரசாங்கம், அதைப் பற்றிக் கேள்விப்படுவது வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. ஒரு நிலத்தின் மதிப்பு 100 ரூபாயாக இருந்தால் 5 வருஷ லீஸ் 500 ரூபாயாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி பல இடங்களில் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதைவிட அரசாங்கம் அந்த நிலத்தை கிரயத்திற்கு வாங்கிக் கொள்வது மிகவும் நலமாக இருக்க முடியும். இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு எதிர்காலத்தில் விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தினால் இந்த முறையில் செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய என்ஜினீயரிங் முறைகள் இருக்கிறதே அதில் குறிப்பாக பி.எஸ்ஸி. டிகிரி உள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரையும் அமர்த்துவது பலன் அளிப்பதாக இல்லை. பி.எஸ்ஸி. பட்டதாரிகளைத் தவிர யாருக்கும் இடம் கொடுக்கக் கூடாது.

இன்னும் விவசாயத் துறையில், எங்கள் பகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அதோடு கரிசல் பிரதேசமாக இருப்பதால், கோவில்பட்டி விவசாய ரிஸர்ச் பண்ணையை நல்ல முறையில் கொண்டு வருவதோடல்லாமல் விவசாய இன்ஜினீரிங் இன்ஸ்டிட்யூட் போன்ற ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI S. RAMASAMI THEVAR: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தேசத்திலே, அதிலும் நம் தமிழ் நாடு விவசாயத்திலே பெரிதும் முன்னேறி இருப்பதைப் பற்றிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அந்த மாதிரி முன்னேறி இருப்பதைக் குறித்து நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையிலேயே விவசாயத்திலே நம் நாடு பெரிதும் முன்னேறி உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்றால் இன்னும் நாம் விவசாயத்திற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கலாம். ஏனைய மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலம் அதிக அளவிலே உற்பத்தியைக் கண்டிருக்கிறது. அதற்கு இன்னும் நாம் அதிகம் தொகை ஒதுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் அதிக ஊக்கம் அளிக்க விவசாயத்திற்கென்று அதிகத் தொகையை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவதிலும் கஷ்டம் இருக்காது—கேட்டு வாங்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி இருந்தும்கூட பல குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகள் எல்லாம் நீங்கினால் இன்னும் அதிக உற்பத்தியை நாம் காணலாம். இன்னும் நம் விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் கஷ்டமின்றி வாழ்வார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக மக்களுக்கு கடன் உதவி கொடுக்கும்போது உதவிகள் எல்லாம் காலாகாலத்தில் போய்ச் சேரவேண்டும். இப்போது அந்த முறையில் காலாகாலத்தில் போய்ச்சேருவதில்லை என்று பேசப்பட்டு வருகிறது. காலாகாலத்தில் போய்ச் சேரா விட்டால் கடன்கள் கொடுப்பதனால் பலன் இல்லை.

> "காலத்தி னாற்செய்த உதவி சிறிதெனினும்
> ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது."

என்று வள்ளுவனார் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் கடன் விவசாய காலத்தில் கிடைக்காமல் சாகுபடி முடிந்த பிறகு கையில் கிடைத்தால், அவர்கள் அந்தப் பணத்தை விவசாயத்திற்குச் செலவழிக்க முடியாமல் வீணாகச் செலவழிக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. ரசாயன உரத்தைப் பற்றி, சிலர் ரசாயன உரம் தேவையில்லை, ரசாயன உரம் இல்லாமலேயே உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே மக்கள் இன்று ரசாயன உரத்தின் பயனைக் கண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பயனைக் கண்டுதான் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, காலாகாலத்தில் இதெல்லாம் வந்து சேருவதற்கு என்னென்ன வழிகளை வகுக்கவேண்டுமோ, திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதோடுகூட, விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசனம் அதிகம் தேவை. முக்கியமாக எங்கள் பகுதி பிற்பட்ட பகுதி. அறந்தாங்கி பகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அங்கே ஸி.எம்.பி. பாய்ச்சல்

ரொம்பக் குறைச்சல். பெரும்பாலும் வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியில் பல காட்டாறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. மழை காலத்தில் தண்ணீரும் செல்லுகிறது. அதைத் தடுத்து அணைகளைக் கட்ட பல திட்டங்கள் திட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் தாமதமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளில் எந்தெந்த திட்டங்களை சீக்கிரத்தில் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விவசாயம் பெருகும், உற்பத்தியும் பெருகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அறந்தாங்கி பகுதி மக்கள் ஒரு காலத்தில் இலங்கையை நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இலங்கைக்குச் சென்று உழைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால் உற்பத்தியை பெருக்கி நல்வாழ்வு வாழ வசதியாக இருக்கும். மற்ற பகுதிகளை விட அறந்தாங்கி பகுதி மக்கள், நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய பெரும் உழைப்பாளிகள். வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அதிக உற்பத்தியைப் பெற முடியும். உரம் கொடுப்பதிலும், அதற்காக மனுக்கள் போட்டு பல மாதங்கள் போய் பல அதிகாரிகள் முன்னிலையிலே சென்று காத்துக் கிடக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. காலாகாலத்தில் கிடைக்கத்தக்க வழியில்லை. ஒருவர் மனுச் செய்து கொடுத்தவுடனே கேட்ட அளவு தொகை கிடைக்கவேண்டும். இதில் பல தடைகள் இருப்பதால் விவசாயம் கெட்டுப்போகிறது. விவசாயத்தைச் சரிவர கவனிக்க முடியவில்லை. அந்த நிலை இல்லாமல் விவசாயி சுதந்திர புருஷனாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இப்படி பல அலைச்சல் இருக்கக் கூடாது; அல்லல்கள் இருக்கக்கூடாது. கடனுக்கு 100 தடவை, உரத்திற்கு 10 தடவை என்று போக வேண்டியிருக்கிறது. கிடைக்கக்கூடிய கடனை அவர்கள் செலவிலேயே மணியார்டர் கமிஷனைக் கழித்து அவர்களுக்கு அனுப்பிவிடலாம். அதேபோல் உரத்தையும் நாம் அவர்கள் செலவிலேயே கொண்டுபோய் அவர்கள் இருப்பிடத்திலேயே சேர்த்து விடலாம். அவர்கள் அடிக்கடி நேரிலே போய் வருவதால் இதைவிட செலவு அதிகமாகிறது. இன்னும் பல மோசடிகள் நடைபெறுகின்றன. இதைப்பற்றி பலதரம் இங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காட்டு வளம். நம்முடைய நாட்டிலே காட்டு வளம் இப்போது அதிகமில்லை. அதை அதிகமாக பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்போது மரங்கள் எல்லாம் எங்கும் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. முக்கியமாக ஜமீன் இனும் கிராமங்களிலே முன்பெல்லாம் நிறைய மரங்கள் இருக்கும். ஜமீன் இனும்கள் இருந்த காலத்திலே அதைச் சேர்ந்த குளக்கரைகளிலும், ஏரிக் கரைகளிலும் நிறைய மரங்கள் வளர்க்கப்பட்டன, அவைகள் பாதுகாக்கப்பட்டும் வந்தன. ஆனால் இன்று பார்த்தாலோ, குளக்கரைகளிலும், ஏரிக்கரைகளிலும் வளர்க்கப்பட்ட

மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. காடுகள் போல் காட்சியளித்த குளங்களும், ஏரிகளும் இப்போது வெறும் திறந்த வெளியாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இதைத் தடை செய்யும்படியாக நான் பல தடவை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் அதிக மரங்களை வளர்ப்பதற்காக, நாம் இன்னும் அதிகமான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மரங்களை வளர்ப்பதற்காக அதிகமாக செலவு செய்தால் மட்டும் போதாது. அதேபோல் மரங்களை அதிகமாக நட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அவைகளை நல்லமுறையில் பாதுகாக்க வேண்டும். அதை விட்டு, பணம் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கை காட்டுவது மட்டும் போதாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும், என்னுடைய தொகுதியாகிய அறந்தாங்கிப் பகுதியில் பெரும் பகுதி கடற்கரைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. இப்பிரதேசத்தில் நிறைய தென்னை மரங்களை வளர்க்கலாம். அதற்கு சர்க்கார் நிறைய ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது தென்னைக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது. தவிர, அது ஏற்றுமதிப் பொருளாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளிலே இன்னும் அதிகமாக தென்னைகளை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் மக்களுக்கு ஊக்கம் காட்ட வேண்டும்.

தவிர, அந்தப் பகுதியில் நிறைய மீன் கிடைக்கிறது. ஆனால் மீனவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முன்பு பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, இந்தப் பகுதிகளிலே போக்குவரத்து வசதி மிகவும் குறைவு. மெயின் ரோடுகளுக்கும், மீனவர்கள் தங்கக்கூடிய இடங்களுக்கும் நல்ல முறையிலே ரோடுகள் இல்லை. ஒரே மணல் பரப்பாக இருக்கிறது. அதுவும் அவர்கள் வசிக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கும், அந்த மெயின் ரோடுகளுக்கும் அதிக தூரம்கூட இல்லை. இரண்டு மைல், 1 மைல், ½ மைல் என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. அதற்கும் சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதோடு மீன் பிடிப்புத் தொழிலுக்கு நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுத்து, அங்கு கிடைக்கக்கூடிய மீன்களை அங்கிருந்து (உள்ளூர்) திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை போன்ற இடங்களுக்கும் கொண்டு போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வசதி செய்து கொடுத்தால், பல மீனவர்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு, நல்ல முறையிலே வியாபாரம் செய்து, தொழிலைப் பெருக்க முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்வதோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக, இந்த விவசாயத் துறையில் நாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள் எந்த

11th March 1961] [Sri S. M. Annamalai]

அளவுக்கு நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று ஆசைகொண்டோமோ, அதை அடைய முடியவில்லை. 12.79 லட்சம் டன் என்பது சர்க்காருடைய முயற்சி. ஆனால் அடையப் போகின்றது 7 அல்லது 8 லட்சம் டன்கள் தான். அதுகூட இந்த ஆண்டில் இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதிகமாக மழை பெய்ததின் காரணமாக, 20, 22 நாட்களுக்கு தொடர்ந்தாற்போல் சூரியகிரணங்கள் இல்லாததின் காரணமாக பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து, எனக்கு இருக்கக்கூடிய இரண்டு ஏக்கரிலே, நான் வருஷா வருஷம் 40 மூட்டைகள் நெல் எடுப்பேன். ஆனால் இம்முறை 26 மூட்டை நெல்லும்; 10 மூட்டை பதரும் தான் கிடைத்திருக்கிறது. சூரிய கிரணம் கிடைக்காததினால்தான், அதிகமான பதர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இருக்கும்போது, இந்த 7 அல்லது 8 லட்சம் டன்னாவது கிடைக்குமா என்பதுதான் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் இயற்கையான சூரிய கிரணங்களாக இருந்தாலும், நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டக் கணக்கு அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற போது, அதற்கு முக்கிய காரணம் உரம் சரியாக கிடைக்கவில்லை என்பதாகும். இதற்கு முக்கிய காரணம் நம்முடைய மத்திய சர்க்கார். அதற்கு என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ரசாயன உரத்தைப் பெறுவதற்கு அதிகமான அளவில் அந்நியச் செலாவணி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

இதற்கு மற்றொரு காரணம், டிராக்டர்களும், புல்டோசர்களும் நமக்கு அதிக அளவில் கிடைக்காததாகும். அதற்காக 53-ம் வருஷத்திலே 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, டிராக்டர்களும், புல்டோசர்களும் வாங்கப்பட இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது 60-க்கு பிறகு 28 புல்டோசர்களே இருக்கிறது. அவைகள்கூட பழையவைகளாகத்தான் வாங்கப்பட்டது. இப்போது அவைகள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு, சில ரிப்பேர் செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கும் முக்கியமான பொறுப்பு மத்திய சர்க்கார்தான். அவர்கள்தான் இவைகளைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு செய்யவேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் அந்நியச் செலாவணி என்று சொல்லப்படுகிறது.

சென்ற ஆண்டு 2.07 லட்சம் டன் ரசாயன உரம் விவசாயிகளுக்கு தரவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் விநியோகிக்கப்பட்டது 1.03 லட்சம் டன், அதற்கும் காரணம் வேறொன்றுமில்லை. மத்திய சர்க்கார் வைத்திருக்கக்கூடிய கொள்கைதான். இப்போதாவது மத்திய சர்க்கார் சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடிய பட்ஜட்டிலே ரசாயன உரத்தை மேலும் அதிகமாக இறக்குமதி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். அதற்கெல்லாம் நம்முடைய அரசாங்கம்தான் தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆண்டாவது எப்படியாவது ரசாயன உரத்தை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல அப்படி வரக்கூடிய ரசாயன உரத்தை நல்ல

முறையிலே விநியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது ஒரு படி ரசாயன உரம் ஒன்றரை ரூபாய் என்று கள்ள மார்க்கட்டில் விற்கப்படுகிறது. அப்படியுள்ள நிலைமையை தடுக்க வேண்டும். என்னுடைய ஜில்லாவிலிருந்து பக்கத்து ஜில்லாவாகிய பித்தூருக்கு அடிக்கடி இந்த ரசாயன உரம் கள்ளக் கடத்தல் செய்யப்படுகின்றது. அப்படி 10 மூட்டை லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டு போவதைக் குறித்து போலீசாரிடம் ரிப்போர்ட் செய்தாலும், அவர்களை அரஸ்ட் செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்குப் பதில் ஒரு வியாபாரியிடமுள்ள 10 மூட்டையைக் காண்பித்து ஏதாவது சாக்குபோக்கு சொல்லி விடுகிறார்கள். அதே போல் கன்யாகுமரியில் 4 மூட்டைகள் கொண்டு போகும்போது ஒரு விண்ணப்பத்தை அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்தேன். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பிடித்து வைத்தார்கள். பின்னர் ஏதோ சாக்கைக் காண்பித்து விட்டு விட்டார்கள். ஆகவே இப்போதும் கள்ள மார்க்கட் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதையும் தடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடி, டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கும், புல்டோசர்கள் வாங்குவதற்கும் 58-லே 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதென்றும், இதை மத்திய சர்க்காரும் ஒத்துக்கொண்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்த 10 லட்சத்தை நாம் செலவிடவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட காரணங்களினால்தான் நாம் உற்பத்தியை இன்னும் அதிகமாகப் பெருக்க முடியவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதற்குக் காரணம் 1959-60-ல் வர்ஜின் லாண்ட் அதாவது பயிரிடப்படாத நிலங்களில் பயிரிடுவதற்காக திட்டமிட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு 13,000 ஏக்கர். ஆனால் பயிர் செய்த நிலமோ 2,668 ஏக்கர்தான். அதைப்போலவே நாம் டார்ஜட் போட்டு பயிரிட வேண்டுமென்று நினைத்தது 19,000 ஏக்கர். ஆனால் பயிரிடப்பட்ட நிலங்களோ 4,322 ஏக்கர்கள். அதைப்போல் எந்த விஷயங்களிலும் நாம் டார்ஜட் போடக்கூடிய அளவுக்கு டார்ஜட் அசீவ்மெண்ட் அடைய முடியவில்லை.

அதைப்போலவே சாயில் கன்சர்வேஷனைப் பொறுத்தவரையில் 1959-60-ல் 31,566 ஏக்கர்கள் என்று நாம் திட்டமிட்டு இருந்தோம். ஆனால் உண்மையில் எடுத்துக்கொண்டது 12,072 ஏக்கர்களே. இதற்குக் காரணம் நமக்குத் தேவையான டிராக்டர்கள் கிடைக்காததுதான். இதற்கு முக்கியப் பொறுப்பு மத்திய சர்க்கார்தான். ஆக இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் குறுக்கிடும், அந்நியச் செலாவணியும் குறுக்கே வந்து நிற்கிறது. அதனால் நாம் போடுகின்ற டார்ஜட்டை நாம் அடைய முடிகிறதில்லை. இந்தக் காரணங்களினால்தான் நமக்கு இந்த அவநம்பிக்கை ஏற்படுகிறது என்று இவைகள் மூலமாக உண்மையிலேயே புலனாகிறது.

அடுத்தபடியாக 'நியூ வெல் ஸப்ஸிடி ஸ்கீம்' 'நான் பிளாக் ஏரியாவுக்கு' மட்டும் தான் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிறது. பிளாக் ஏரியாவுக்கு கிடையாது. சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக நாங்கள் பணம் ஒதுக்குகிறோம், அதற்கு வேறு பணம் இருக்கிறது, அதன் மூலமாக கொடுத்துவிடலாம் என்று

சர்க்கார் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டாவது ஸ்டேஜில் இருக்கும் பிளாக்குகளுக்கு சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு லட்ச ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒதுக்கு கிறோம். ரூ. 60,000 அட்மினிஸ்டிரேஷனுக்குப் போகிறது. மீதி இருக்கக்கூடிய ரூ. 40 ஆயிரத்தில் சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதி களில் இப்படிப்பட்ட ஸ்கீமுக்கு வேண்டிய பணத்தை கொடுக்க முடியுமா என்றால், முடியாது. இரண்டாவது ஸ்டேஜில் இருக்கக் கூடிய பிளாக்குகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை புகுத்த வேண்டும்.

'ரிவர் பம்பிங் ஸ்கீமுக்கு' மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பணம் போதாது. மூன்றாவது திட்டத் தில் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு செலவழிக் கப்போவது ரூ. 14,000. இது போதாது. மிகமிகக் குறைவு. ரூ. 5 லட்சம் என்பதை மேலும் ரூ. 10 லட்சம் என்றாவது உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் கடன் பட்டிருப்பதைப் பற்றி சர்வே செய்யப்பட வேண்டும். 1951-ம் ஆண்டில் சர்வே செய்தோம். ஒரு குடும்பம் ரூ. 745 கடன் பட்டிருப்பதாக அப்பொழுது தெரியவந்தது. 4, 5 முறை சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் 1898-ல் சர்வே செய்யப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது ரூ. 45 கோடி விவசாயிகள் கடன் பட்டிருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. 1930-ம் ஆண்டில் சர்வே செய்யப்பட்டதில், அது ஏறத்தாழ 150 கோடி ரூபாய் என்றும், 1935-ல் ரூ. 200 கோடி என்றும், 1945-ல் என்று நினைக்கிறேன் ரூ. 250 கோடி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. 1951-ல் ஒவ்வொரு விவசாயக் குடும்பத்திற்கும் ஏறத்தாழ ரூ. 745 கடன் இருந்தது என்று அப்பொழுது சர்வே செய்யப்பட்டதில் தெரியவந்திருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபொழுது விவசாயி களுடைய கடன் மேலும் மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக் கிறதா என்று கேள்வி கேட்டால், கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர் கள் சொல்லுகிறார்கள், கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் இவ்வளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறோம், அவ்வளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கடன் பட்டிருப்பது பற்றி சர்வே செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், கடன் அளிப்பது பற்றி பதில் சொல்லு கிறார்கள். நான் சொல்லுவது சர்வே செய்யவேண்டுமென்பது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அவர்களுக்கு இருந்த கடன் எவ்வளவு, இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக அவர்கள் பெற்ற பலனினால் கடன் குறைந்து வருகிறதா, அல்லது மேலும் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறதா என் பதைப் பார்ப்பதற்குத்தான் நான் சர்வே செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். அப்படி சர்வே செய்தால்தான் விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன என்பது தெரியவரும். விவசாயிகள் முன்பு இருந்த நிலைமையிலேதான் இருக்கிறார்களா, அல்லது சற்று முற்போக்குக்கு வந்திருக்கிறார்களா அல்லது பிற்போக்கில் இருக்கிறார்களா என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

விலைவாசியைப் பற்றி 'பிரைஸ் பாலிஸி கமிட்டி' சொல்லியிருக்கிறது. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பித்திற்குள்ளாக எல்லா 'ரிசோர்ஸஸ்' களையும் 'மொபிலைஸ்' செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியை தொடங்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறது.

'It was agreed that all measures necessary for keeping the price situation under control should be taken and the effort to mobilise resources should be started with the commencement of the Third Plan.'

மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இதுவரையில் என்ன செய்திருக்கிருர்கள், என்ன செய்துகொண்டிருக்கிருர்கள், என்ன செய்ய இருக்கிருர்கள்? விலைவாசி இப்படியே மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டே போவதற்கு விட்டுவிடலாம் என்று சர்க்கார் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிருர்களா என்பது விளங்கவேண்டும். நியாய விலைக் கடைகளை அதிகமாக ஆக்கவேண்டும். நியாய விலைக் கடைகள் இருந்தால்தான் விலைவாசி அதிகமாகிக் கொண்டு போவதை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்த முடியும். சட்டமன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ஞர்கள், மார்ச்சு மாதம் முடியும் வரையில்தான் நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கும் என்று. அதுவரைக்கும்தான் காலத்தை நீடித்திருப்பதாகச் சொன்ஞர்கள். அது போதாது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய விலைவாசிகள் ஏறுகிற பயத்தைப் பார்க்கிறபொழுது மக்களிடத்திலே மேலும் மேலும் பயம் உண்டாகியிருக்கிறது. ஆகையால் நியாய விலைக் கடைகளை மேலும் அதிகரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டு இலாகாவைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு சட்டமன்றத்தில்கூட 'ஜவ்வாது மலை' என்ற ஒரு பெயர் உண்டு. ஜவ்வாது மலையைப்பற்றி அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஜவ்வாது மலையில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு முன்பு ஒரு அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் ஜவ்வாது மலைக்கு வந்திருக்கிருர்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தபொழுது, எப்பொழுதோ ஒரு தடவை அமைச்சர் அவர்கள் வருகிருர்களே என்று நினைத்து, அங்குள்ளவர்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வேஷம் போட்டு ஆடிக் காண்பித்தார்கள். அதைப் பார்த்துவிட்டோ என்னவோ 'ஏது, இவர்கள் இவ்வளவு முற்போக்கு அடைந்துவிட்டார்களா என்று நினைத்து, அப்படியாஞல் அவர்களுக்கு அலவன்ஸ் கூடாது' என்று கருதி மலையை விட்டு கீழே வந்தவுடனேயே அலவன்ஸ் கிடையாது என்ற உத்தரவு மேலே சென்றுவிட்டது. அங்குள்ள காட்டு இலாகா அதிகாரிகளுக்கு ஹில் அலவன்ஸ் கிடையாது என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிருர்கள் . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் அங்கே போய் பார்த்ததற்கும், இந்த உத்தரவு போடப்பட்டதற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் கிடையாது.

11th March 1961]

SRI S. M. ANNAMALAI : அமைச்சர் அவர்கள் ஜவ்வாது மலைக்கு சென்று வந்த பிறகுதான் இந்த உத்தரவு அங்கே போயிருக்கிறது. அதற்கு முன்னுல் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த அலவன்ஸ் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். காட்டு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களும் பயந்து வேலை செய்கிறுர்கள். அவர்களுக்கு இந்த அலவன்ஸ் தரப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையில் சந்தனக்கட்டை மூலமும், மூங்கில் ஏலம் விடுவதன் மூலமும் சர்க்காருக்கு ரூ. 28,000 வருமானம் வருகிறது. அப்படி வரும்பொழுது அங்கு ஏன் ஒரு ஆயில் பாக்டரி ஏற்படுத்தக்கூடாது? மைசூர் சர்க்கார் இம்மாதிரி ஒரு ஆயில் பாக்டரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறுர்கள், அவர்களுக்கு நல்ல லாபம் இருக்கிறது. மைசூர் சர்க்கார் செய்திருக்கிறபொழுது, ஏன் நம் சர்க்கார் செய்யக்கூடாது? அமைச்சர் அவர்கள் சந்தனக் கட்டையாக விற்ருல் அதிக லாபம் வருகிறது என்று சொல்லலாம். அதிக லாபம் வருவது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். ஒரு ஆயில் பாக்டரி ஆரம்பித்தால் ஜவ்வாது மலையில் உள்ள மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பலவித நன்மை ஏற்படும் அதனுல். ஆகவே, அந்த இடத்தில் ஒரு ஆயில் பாக்டரி ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மூங்கில் ஏலம் விடுவது பற்றி . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

* SRI N. S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையிலே நமது மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களை விட முன்னணியில் இருப்பதைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூறினுர்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு இருந்ததைவிட இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் எப்படி நாம் 70 சதவிகிதம் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறோம் என்பதையும், மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 15½ லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய திட்டம் போட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் எடுத்துக் கூறியது பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டினுர்கள். நானும் அதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன். சென்ற வருஷம் டெல்லியில் நடந்த கண்காட்சியில் எல்லோரும் வந்து பார்த்து நம்மைப் பாராட்டினுர்கள். சென்ற வருஷம் டில்லியில் நடந்தது மட்டுமல்ல, இந்த வருஷம் கல்கத்தாவில் ஒரு கண்காட்சி நடந்தது. அப்பொழுதும்கூட எல்லோரும் நம்மை பாராட்டினுர்கள். அதுபோல அடுத்த வருஷம் சென்னையிலே இந்தக் கண்காட்சி நடக்கப் போகிறது. நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், மைசூரில் இருப்பதுபோல சென்னையிலும் ஒரு சாசுவதமான 'எக்ஸிபிஷன் கிரவுண்டு' இருக்க

வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வெளி நாடுகளிலிருந்தும், வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் வருபவர்களும், நம் ராஜ்யத்தில் உள்ளவர்களும் நம்முடைய மாநிலத்தில் என்னென்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு சௌகரியம் அதிகமாக இருக்கும். அதற்காக சென்னையிலே ஒரு 'பர்மெனன்ட் எக்ஸிபிஷன் கிரவுண்டு' வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய இலாகாவில் பல விளம்பரங்கள் செய்கிறார்கள், அநேக விழாக்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். பசுந்தாள் விழா, கம்போஸ்டு விழா, பொறுக்கு விதை விழா, இப்படி பல விழாக்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். பல விளம்பரங்களும் காட்டப்படுகின்றன. இன்னும் பல எக்ஸிபிஷன்ஸ் இவைகளெல்லாம் நடத்தவேண்டும். இப்பொழுது நாம் பஞ்சாயத்து சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு, பஞ்சாயத்துக்களும் இம்மாதிரி விழாக்கள் கொண்டாட வேண்டும். கண்காட்சிகள் நடத்த வேண்டும். எல்லாம் ஒருங்கே இணைந்ததாக நடத்தினால்தான் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு ஒரு தனி ஆபீசர் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது 'அக்ரிகல்சரல் இன்பர்மேஷன் ஆபீசர்' இருக்கிறார். அவரை 'டெப்யூடி டைரக்டர் கிரேடுக்கு' உயர்த்தி, அவருக்குக் கீழே ஒரு 'காம்பைன் ஆபீசர்', ஒரு 'பப்ளிகேஷன் ஆபீசர்', ஒரு 'எக்ஸிபிஷன் ஆபீசர்' ஆகிய 3 ஆபீசர்களைப் போட்டு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். இந்த முறையில் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் உத்திர பிரதேசத்தில் கிராம பல்கலைக் கழகம் நடத்தப்பட்டு வருவதாக நேற்றுகூட சட்டமன்றத்தில் கேள்வி நேரத்தில் சொல்லப்பட்டது. அம்மாதிரி ஒரு கிராம பல்கலைக் கழகத்தை இங்கும் ஏற்படுத்தப் போவதாக நமது மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அம்மாதிரி ஒரு கிராம பல்கலைக்கழகத்தை தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் கபிஸ்தலத்தில் உள்ள ஒரு பிரமுகர் 1,000 ஏகர் நிலம் அதற்காக வழங்குவதற்கு முன்வந்திருக்கிறார். அரசாங்கம் அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒரு கிராம பல்கலைக் கழகத்தை தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அது வருவதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும்கூட, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆடுதுறை போன்ற இடத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வைப்பதற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-0 noon 1956-ம் வருஷம் இராஜ்யப் பிரிவினைக்கு பிறகு முந்திரிச் செடிகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் மிகவும் குறைச்சலாக

இருக்கிறது. முந்திரிச் செடிகள் வல்லம், நாகை கடலோரப் பகுதிகளிலும் அதிகம் விஸ்தரிக்க வேண்டும். முந்திரி எண்ணெய் எடுக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை இங்கே ஏற்படுத்தினல் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். இந்தத் துறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் எல்லோரும் பூச்சி மருந்துகளை அடிப்பதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். பூச்சி மருந்துகள் அடிக்கும் ஸ்பிரேயர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. திருவாரூரிலே ஒரு தொழிற்சாலை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே நிபுணர்களைக் கொண்டு நல்ல ஸ்பிரேயர்கள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உணவு விவசாய சங்கத்தினர் இந்திய சர்க்கார் மூலமாக அணுகினல் நல்ல நிபுணரை அனுப்புவதற்கு தயாராயிருப்பார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே இந்திய சர்க்கார் மூலமாக அணுகி, நல்ல நிபுணர்களைக் கொண்டு ஸ்பிரேயர்கள் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சூப்பர்பாஸ்பேட் குறைச்சலாகக் கிடைக்கிறது. இன்னும் பல தொழிற்சாலைகளுக்கு திட்டமிட்டிருப்பதாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே 60,000 டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை எற்படுத்த உத்தேசித்திருப்பதாகச் சொன்னர்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையை நாகப்பட்டினத்தில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேவையான ரசாயன உரங்கள் தேவையான காலத்தில் தேவையான அளவுக்கு தேவையான இடத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இப்பொழுது புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து, கிராமவாரியாக எவ்வளவு ஏக்கர் இருக்கிறது என்று கணக்கிட்டு உரங்கள் ஒதுக்கிறார்கள். நல்ல பிரசாரம் இல்லாத காரணத்தினல் சிலாக உரங்களை விவசாயிகள் வாங்குவதற்கு விரும்பவில்லை. உதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே 10 லட்சம் ரூபாய் பெருமானமுள்ள மானேபாஸ்பேட் உரம் மொத்த வியாபாரிகளிடம் இருக்கிறது. அந்த உரத்தை வேறு ஜில்லாவுக்கு மாற்றவேண்டுமென்று அங்கேயுள்ள வியாபாரிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குத் தேவையான அமோனியம் சல்பேட், யூரியா, சூப்பர் பாஸ்பேட் போன்ற உரங்கள் தேவையான காலங்களில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற நிலையிலே இந்த உரங்களை வைப்பதற்கு கிடங்குகளோ அல்லது வேறு வசதியோ இல்லாததினல், இந்த உரங்களை தாலுகாவாரியாக ஒதுக்கி மொத்த வியாபாரிகள் மூலமாக, கலெக்டர் அனுமதியின் பேரில், எங்கெங்கே தேவையாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒரு கிராமத்திற்கு இவ்வளவு என்று மொத்தமாகக் கணக்கிட்டு ஒதுக்குவது சரியான

முறை அல்ல. சென்ற வருஷம் தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஏற்பட்ட அனுபவத்திலிருந்து இதை நான் சொல்லுகிறேன். ஆகவே தாலூகாவாரியாக, கலெக்டர் அனுமதியின் பேரில், மொத்த வியாபாரிகள் மூலமாக இந்த உரங்கள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரசாயன உரங்களைக் கொண்டுவந்து இப்பொழுது சென்னை துறைமுகத்திலும், கடலூர் துறைமுகத்திலும் இறக்குகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள துறைமுகத்தில் இறக்கிக் கொண்டு போவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். நாகப்பட்டிணம் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்து, அதன் மூலமாக இறங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். கோடிக்கரை துறைமுகத்தையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். சென்ற வாரம் இந்தச் சபையிலே மராமத்து இலாகா அமைச்சர் பதில் சொல்லும்பொழுது, கோடிக்கரைத் துறை முகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் போதிய காரணங்கள் இல்லை என்று கூறினார்கள். சென்ற வாரத்திலே ஒரு செய்தியைப் பார்த்தோம். மண் அரிப்பின் காரணமாக தனுஷ்கோடி துறைமுகத்தை மூடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமோவென்ற அச்சம் இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினாலே கோடிக்கரைத் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதால் போக்குவரத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ரசாயன உரங்களைக் கொண்டுவந்து இறக்குவதற்கும் உபயோகப்படும். துரதிருஷ்டவசமாக சென்னை ராஜ்யத்திற்கும் வெளி நாடுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இதற்குமுன் சென்னையிலிருந்து பர்மாவுக்கு கப்பல்கள் போய்க் கொண்டிருந்தன. இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. வர்த்தகத் துறையிலே சென்னை ராஜ்யம் பின்தங்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கோடிக்கரை துறைமுகத்தை அபி விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காட்டு இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் நமக்குள்ள விஸ்தீரணத்தில் 33 சதவிகிதம் காடுகள் இருக்கவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 17 சதவிகிதம்தான் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். கோடிக்காடு போன்ற இடங்களில் காட்டு வளத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சார்பாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் பேசப் போகிறார். அவருக்கு 15 நிமிஷங்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறேன். பாக்கியுள்ள 10 நிமிஷத்தில் இன்னும் இரண்டு அங்கத்தினர்கள் பேசலாம். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மருதாசலம் 5 நிமிஷங்களுக்கும், ஸ்ரீ கே. ஆர். நல்லசிவம் ஐந்து நிமிஷங்களுக்கும் பேசலாம்.

SRI N. MARUDACHALAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, காட்டு இலாகா வெட்டுப் பிரேரணையின் பேரில் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு

கிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே உள்ள விவரங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அங்கே கோவை விவசாயப் பண்ணை ஒன்று இருக்கிறது. 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இந்த விவசாயப் பண்ணை ஒரே இலாகாவில் இருந்தது. அப்படியிருந்தபொழுது அங்கே அதிகப்படியான உற்பத்தி ஏற்பட்டது, வேலைகளும் துரிதமாக நடந்து வந்தன. இப்பொழுது அந்த விவசாயப் பண்ணையை இரண்டு பாரங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்ததிலே ஆட்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்களே ஒழிய, உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது. வேலையும் சரிவர நடைபெறுவதில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு விதைகள் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. இந்த இரண்டு பாரங்களையும், முன்போல, ஒன்றாக இணைத்து வேலை செய்தால், துரிதமாக வேலை நடக்கும், உற்பத்தியும் அதிகமாகும், சர்க்காருக்கும் லாபம் உண்டு.

அந்த விவசாயப் பண்ணையிலே இன்றைக்கு அநேகம் பேர் சாதாரண கூலி வேலை செய்கிறார்கள். சென்ற 4, 5 வருஷங்களாக தினசரிக் கூலிகளாகவே வேலை செய்து வருகிறார்கள். சர்க்கார் என்ன கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்களோ அந்தக் கூலி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. சர்க்கார் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கலெக்டர் மூலமாகவும், தூதுகோஷ்டிகள் மூலமாகவும் போய்க் கேட்டும் கொடுக்காமல், இப்பொழுது மேலும் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்கார் செய்த கூலி நிர்ணயப்படி அந்த விவசாயப் பண்ணையில் வேலை செய்யக்கூடிய பெண்களுக்கு கூலி கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் இல்லை. சம்பளச் சலுகையோ, காஷுவல் லீவ் வசதியோ, ஸிக் லீவ் வசதியோ, அவர்களுக்கு கிடையாது. அவர்களை பெர்மனென்ட் ஆக்கி, சர்க்கார் நிர்ணயித்த சம்பளப்படி அவர்களுக்கு கொடுத்து, அவர்களுக்கு டைம் கார்டும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வார்கள். ஆகவே உடனடியாக அவர்களுக்கு சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்த கூலியைக் கொடுக்க உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்டு இலாகாவைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே சிறுவாணியிலிருந்து வெள்ளங்கிரி மலை அடிவாரம் வரையில் காடுகள் இருக்கின்றன. வாச்சர்கள், கார்டனர்கள் 24 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பாதுகாக்க வேண்டிய வாச்சர்களும், கார்டனர்களும் திரும்பி வருவதே அபாயகரமான நிலையிலிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு அல்லாமல் வீட்டு வசதியும் அளிக்க வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

இந்த வெள்ளையங்கிரி மலையில் அவர்கள் ஆபத்தான காட்டில் வாசம் செய்கிறார்கள். அங்குள்ள ரேஞ்சர் ஆபீசுக்கு விளக்கே கிடையாது; மின்சார விளக்கு கிடையாது, பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கில் தான் வேலை செய்கிறார்கள். அதற்கும் வேண்டிய உதவிகள் செய்ய

வேண்டும். இந்த வாச்சர், கார்ட் முதலியவர்களுக்கும் வேண்டிய உதவிகள் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் சல்பேட் ஆப் அம்மோனியா பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள், அதிலுள்ள பற்றுக்குறைபற்றி சர்க்காரே ஒத்துக் கொள்ளுகிறது, தேவை அதிகமாக இருக்கிறது என்று. மூன்றாவது திட்ட காலத்திலாவது அம்மோனியம் தேவையை பூர்த்தி செய்யப்படாதென தெரிகிறது. இதில், சர்க்கார் விளம்பரம் அதிகமாக இருப்பதே, அந்த உரத்தின் மூலம் எல்லாம் சாதித்து விடலாம் என்று பிரசாரம் செய்வதன் மூலமாகத்தான். மக்கள் ஏகப்பட்ட அளவில் சல்பேட் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள்; அவர்களிடையே அந்த எண்ணம் வந்துவிட்டது. ஆகவே, எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவோடு நிறுத்தி அம்மோனிய உரத்தை உபயோகிப்பதை குறைக்க பிரசாரம் வேண்டும். இரண்டாவதாக, நிலத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவது பற்றியது. சர்க்கார் தெளிவான முடிவுக்கு வரவேண்டும். சோதனைகள் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பாசனச் சோதனை வேண்டும், எவ்வளவு தண்ணீர் நெற்பயிருக்கு வேண்டும் என்று ஆராய்ந்தறிய வேண்டும். அப்படிச் செய்து தண்ணீரைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நல்ல முறையிலே சோதனைகள் செய்து நெல்லை எப்படி அதிகமாக, குறைந்த தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு விளைவிக்க முடியும் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக சர்வே செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு மதகுகளை குறைத்து விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது விவசாயிகள் தண்ணீர் ஏராளமாக வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, சோதனைகள் செய்தி, சர்க்கார் துணிந்து நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டால் மதகுகளைக் குறைக்க எந்த விவசாயியும் எதிர்ப்புக் கூறமாட்டார்கள். எங்கள் தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரை, எல்லா ஜில்லாக்களிலும் கரும்பு ஆலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கோயம்புத்தூரில்கூட அமராவதி கரும்பு ஆலை இருக்கிறது. கீழ் பவானி எங்கள் தாலுக்காவில் சுமார் ஒரு லட்சத்து 30 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாய்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களில், இன்றைக்குக் கரும்பு சாகுபடிக்கு நெல் சாகுபடியாகும் நிலங்களைத் திருப்பியிருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுக்காவில் ஒரு விசேஷ நிலை இருக்கிறது. லோயர் பவானிக்குப் பிறகு சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் களர் நிலங்களாக மாறிவிட்டது. அதில் கரும்பு சாகுபடி செய்தால், நல்ல வெள்ளாமையும் வரும், களரும் திருந்தும். ஆகவே எங்கள் ஈரோடு தாலுக்காவில் அப்படிக் கரும்புச் சாகுபடி செய்ய வேண்டிய உதவிகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் கோரும் 25 லட்ச ரூபாய் கொடுத்து கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நிறுவத்தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் இன்றைக்கு கால்நடை, கோழிப் பண்ணைகள் வைத்து வளர்க்க முன் வருகிறார்கள். ஆனால் கால் நடை வளர்ப்பு மட்டும் போதாது. அதோடு கோழி வளர்ப்பையும் சேர்த்தால் நல்ல லாபம் இருக்கிறது என்பது கண்டறிந்த உண்மை. அது மாத்திரமல்ல. அதே போல பன்றி வளர்ப்பையும் செய்தால் நம் நாட்டிலே நிச்சயமாக நல்ல லாபமாக இருக்கும். நம் நாடு உஷ்ணமான பிரதேசம். இங்கே ஆடு, கோழி இவைகளின் மாமிசங்களைவிட பன்றி மாமிசம் ஜனங்களுக்கு மிக்க நலமாக இருக்கும். இதை ஜனங்களிடையே பிரசாரம் செய்தால், உஷ்ணப் பிரதேசமான நம் நாட்டுக்கு அது மிக்க நன்மை பயக்கும். அதோடுகூட உரத்திற்காக நாம் இப்படி திண்டாடித் தெருவில் நிற்கவேண்டாம். பன்றி உரம் மிக்க பயனுள்ளது என்பது எல்லோரும் அறிந்தது, நம் விவசாயிகள் அறிந்தது. ஆகவே, பன்றி வளர்ப்புக்கும் ஏற்றவகையில் திட்டங்கள் போட்டுச் செயலாற்ற வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. பொது வாய்க்கால் கரைகளில் தேக்கு, தென்னை மரங்களை வைத்து வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் கீழ் பவானி வாய்க்கால் கிட்டத்தட்ட 124 மைல் நீளம் ஓடுகிறது, வருஷத்தில் 7 மாதங்கள் தண்ணீர் இருக்கிறது. அதன் கரைகளில் 30 ஆயிரம் மரங்கள் வைக்கலாம். மரம் ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் வருமானம் வரும். ஆக 15 லட்ச ரூபாய் வருஷம் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கும். ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, Sir.

Fisheries and Agriculture are two separate demands in the Budget. I do not know why they should be clubbed together and discussed. Time should be allotted for discussion for each demand separately. Fish is as important as other food. We would like to have a thorough discussion over it. The time at our disposal is very short.

MR. SPEAKER : The Business Advisory Committee grouped these together. They selected fisheries for discussion. The Hon. the Leader of the House put it to the vote of the House. The House has agreed. How can I change the order now ? Many hon. Members who are taking part in the discussion talk on agriculture and fisheries. The hon. Member, Srimathi T. N. Anandanayaki may also refer to fisheries in her discussion. I think it is perfectly in order.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியங்கள் மீது, பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் தரப்பட்டுள்ளன; இந்தத் துறைகளில் செலுத்தப்படுகிற கவனம் இப்பொழுது செலுத்தப்படுவதை

விட மிகுதியாக செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, வெட்டுத் தீர்மானங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. உண்மையாகவே அந்தத் துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிற நம் அமைச்சர்கள் அதிக ஆர்வத்தோடுதான் ஈடுபடுகிறோம் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் சக்தியையும் மீறி, திறமையையும் கடந்து பல நேரத்தில், சிலபல தவறுகள் அந்தத் துறைகளில் நடைபெறுவதையும், அப்படி நடைபெறுகிற தவறுகளைத் திருத்தும் முயற்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபடுகிற போது பல வகைகளில் தாமதம் ஏற்படுவதையும் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். உண்மையாகவே, இன்றையதினம், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுவது மிகவும் அவசியம் என்பதை உணவு அமைச்சர் திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இரண்டாவது திட்ட இறுதியில் ஏறத்தாழ 12 லட்சம் டன் அளவுக்கு அதிக உணவு உற்பத்தி செய்வோம் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அந்த இலக்கை அவர்களால் எட்ட முடியவில்லை என்பதை இப்போது தெரிவிப்பதுடன் அந்த இலக்கை அடைய முடியாததற்குக் காரணம் போதுமான அளவுக்கு மக்கள் விரும்பிய உரத்தை அவர்களுக்குத் தரமுடியவில்லை. 'ரசாயன உரம் கிடைக்கவில்லை. எனவேதான் பின்தங்கி விட்டது' என்று இங்கேயே அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சிக் கொரடா—நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கட்சியின் சார்பில் பேசினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்—'உர வினியோகம் செய்யப்படாமலும் கூட சில பகுதிகளில் நல்ல விளைச்சலை உண்டாக்க முடிந்திருக்கிறது. எனவே உரம் கிடைக்காததைப் பெரிதாகக் கூறுகிறீர்கள். அதைக் காரணமாகக் காட்டாதீர்கள்' என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். கனம் அமைச்சரவர்களை இப்பொழுது நான் கேட்டுக் கொள்ளுவேன், நண்பர் திரு. கருத்திருமன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கோவை மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் புதிய நிலம் மிகுதியாக விளைச்சலுக்கு வந்த காரணத்தால் அவை சத்துள்ளதாக இருக்குமாதலின் கோவைக்கு வேண்டுமானால் உர வினியோகத்தை நிறுத்தி, அந்த உரத்தை பல காலமாக விளைச்சலுக்கு வந்துள்ள செங்கல்பட்டு மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம், தென்னார்காடு மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளுக்கு, திரு. கருத்திருமன் சம்மதத்தைப் பெற்று, அளித்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அதைவிட முக்கியமாக, விரைவில் உர உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டுவோம், இதனால் விளைச்சல் அதிகமாக ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையைப் பலர் தெரிவித்தார்கள்; நெய்வேலியில் ஏற்படவிருக்கிற உர உற்பத்தி அடுத்த ஆண்டில் துவங்கும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு என்பது "நாளைக்கு" என்ற பொருளில் இன்று பிச்சை கேட்பவர்கட்கு போடுகிறவர்கள் "நாளைக்கு வா" என்று என்றைக்குமே அதைத் தவறாமல் சொல்லுகிறார்களே, அதுபோல் ஆகிவிடக்கூடாது. மாறாக, 62 மார்ச்சில், 62 ஏப்ரலில் விளைச்சலுக்குத் தேவையான நேரத்தில் உரம்

11th March 1961] [Sri K. Anbazhagan]

கிடைக்கும் என்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். உரத்தைப் பொறுத்தவரை இந்திய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிற கொள்கை, அதாவது வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல ; அது நாட்டின் அன்னியச் செலாவணிக்கு ஏற்றதல்ல என்பதான கொள்கை மத்திய அரசாங்கத்தின் உணவு அமைச்சரால் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப் படுகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர்கள், வெளிநாட்டிலிருந்து ரசாயன உரத்தைப் போது மான அளவு வரவழைத்தால், இந்தியாவிற்கு இறக்குமதியாகும் அளவுக்கு உணவு தானியங்களின் தேவையை நிறைவேற்றவும், உணவுப் பொருள் வரவழைப்பதைக் கட்டுப்படுத்தவும் துணை செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு வெளிநாட்டு உரம் தேவை என்பதை மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நம் மாநில அமைச்சர்கள் வெளிநாட்டு உரத்தை வரவழைக்கச் செய்து, உடனடியாக இங்கே யுள்ள தேவையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். மற்றொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உரத்தை விநியோகிக்கும் முறையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார், அதனால் ஏற்பட்டுவரும் பலன்கள் என்ன என்பதையும் அவர் அறிவார். உரம் வினியோகம் முறையாகவும் சரியாகவும் இருந்தால்தான் அதனால் உற்பத்தி பெருகுவதற்கு ஏதுவாகும். அதனால் தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற் கும் வழி ஏற்படும். ஆனால் அப்படி வினியோகம் செய்வதில் எவ் வளவோ குறைகள் ஏற்படுகின்றன, அதனால் மக்களுக்குத் துன்ப மும் உற்பத்திக் குறைவும் அடைகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு வருந் தத்தக்க நிலை இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல பகுதிகளில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்கள் இதில் தலை யிட்டுள்ளதால் சரியான வகையில் உரத்தை விநியோகிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது குறித்து சமீபத்தில் அரியலூர் பகுதியில் ஒரு வழக்கு தொடரப்பட்டது. அங்கு ரசாயன உரத்துடன் உணவு உப்பைக் கலந்து விற்றதாகப் புகார் வந்தது. அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை. ஆனால் பொதுமக்கள் சார்பில் அரசியல் கட்சிகள் திரும் பத் திரும்ப அந்த ஊழலைப்பற்றி விண்ணப்பங்கள் அனுப்பிய பிறகு, பொதுக் கூட்டங்களில் பல தடவைகள் கண்டித்துப் பேசிய பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. உரத்தை விற்பனை செய்கிற போது அத்துடன் சோத்து உப்பை பெரும் அளவில் கலந்து விற்பனை செய்கிறார் கள். சோத்து உப்பை விற்பனை செய்தால் அதைச் சாப்பாட்டிற்கு உபயோகித்துக் கொள்ளலாமே என்று கூடச் சொல்லலாம். அப்படி சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கலாம். ஆனால் அது உணவு உற்பத்தியையே பாழ் செய்து விடுவதால் எனக்கு வேதனையைத் தருகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட முறை களை கையாண்டு ஏமாற்றுதலை செய்யாமல் தடுக்க வேண்டும்

(Deputy Speaker in the Chair.)

என்பதற்குத்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடவாமல், நடக்கமுடியாமல் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உரத்தை கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் மூலமாக விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று அமைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி விநியோகம் செய்தாலும் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. சலுகை பெற்றவர்கள்தான் அவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சலுகைமுறை விநியோகத்தில் இருக்கக் கூடாது. உணவு உற்பத்திக்கு என்று மண்டலக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மண்டலக் குழுக்கள் சார்பாக எந்தெந்த கிராமங்களுக்கு எந்த அளவு உரம் தேவைப்படுகிறது என்பதைத் தீர்மானித்து அந்த வகையில் அந்த கூட்டுறவு பண்டகசாலைகள் மூலமாக உரம் விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் உரம் மூட்டை ஒன்றுக்கு 47 ரூபாய் என்று விற்பதற்குப் பதிலாக 66-67 ரூபாய்க்கு விற்று வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட விற்பனை பல இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. இதை எந்த விதத்திலும் அனுமதிக்கக் கூடாது. இதைப்பற்றி போலீசாரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டாலும் அவர்களும் சில இடங்களில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதாக இல்லை. இப்படித் திருச்சியில் சென்ற ஆண்டில் ஒரு புகார் வந்தது. ஆகவே போலீசார் இதில் அதிக கவனம் செலுத்துவதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்த கொள்ளை நடவாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது அதற்கு உதவியாக தேவையான இரும்பு உழவுக் கருவிகளைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதாக இல்லை. இந்தக் கருவிகளை வழங்குவதற்கு அந்த இலாகா ஒரு முறையைக் கடைப்பிடித்து வந்தாலும் பாமர மக்களுக்கு அவைகள் எந்தக் காலத்தில் எப்பொழுது எங்கு கிடைக்கும் என்பது தெரியாததால் துன்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் படிக்காதவர்களாக இருப்பதால் அவர்களால் காலாகாலத்தில் விண்ணப்பித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. பாமர மக்களுக்கு வேண்டிய கருவிகள் தேவையான காலத்தில் கிடைப்பதாக இல்லை. இதைப் பற்றி கனம் பெரியவாலகுருவா ரெட்டியார் அவர்களும் குறிப்பிட்டதை நினைவூட்டுகிறேன். அவர் சொன்னபோது மதுரை பகுதியில் தேவையாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் கோயம்புத்தூரில் அதற்காக இரும்பு அனுமதி கொடுப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் மக்கள் நெடுந் தொலைவு சென்று வாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட தொல்லை ஏற்படாமல் உழவுக்குத் தேவையான கருவிகளை அவர்கள் கேட்கும்போது

கிடைக்கக்கூடிய அளவில் விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டிராக்டர்களைப் பொறுத்த வரைக்கும், 1958-ம் ஆண்டு டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தவர்களுக்கு இன்னும் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் பலருக்கு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் தவணைக் கடன் முறையில் கேட்டும் கிடைக்கவில்லை. இதற்காக 1958-ம் ஆண்டில் விண்ணப்பித்தும் இன்னும் ட்ராக்டர்கள் வழங்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்குக் காரணம், அரசாங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனியின் மூலம், அதாவது மார்ஷெல் கம்பெனி என்று நினைக்கிறேன், ட்ராக்டர்களை வாங்குகிறார்கள். அந்தக் கம்பெனி ஒன்றிரண்டு வகையான ட்ராக்டர்களைத்தான் விற்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அவர்களால் அந்த வகை ட்ராக்டர்களைத்தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது என்றும் தெரிகிறது. வேறு வகையான ட்ராக்டர்கள் வேண்டும் என்று கருதினால் அவர்களிடம் கிடைப்பதில்லை. வேறு நிறுவனங்களிலிருந்து வாங்காததால் தாமதமாகிறது என்றும் தெரிய வருகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக தேவையான ட்ராக்டர்களை சப்ளை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அந்தக் கம்பெனியிலிருந்து மட்டும் வாங்குவதற்கும் காரணம் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. மற்ற கம்பெனிகளில் வாங்குவதாக இருந்தால் உடனடியாக அந்தத் தொகையை அரசினர் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் மற்ற கம்பெனிகளை அரசாங்கம் கடன் தவணை கேட்டால் அவர்கள் கொடுக்கத்தயாராக இல்லை என்றும் தெரியவருகிறது. இப்படி நான் சொல்லும்போது இது தவறு என்று கனம் அமைச்சர் கருதலாம். ஏனென்றால் நான் எந்தக் குறையைச் சொன்னாலும் அது தவறு என்று சொல்ல அவர் தயங்குவதில்லை. எது தவறாக இருந்தாலும் இனி பல நிறுவனங்கள் மூலமும் ட்ராக்டர்கள் சப்ளை செய்வதற்கு வழிகண்டு தாமதத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 1961-ம் ஆண்டிலாவது 1960-ம் ஆண்டு வரை விண்ணப்பித்தவர்களுக்கு வேண்டிய ட்ராக்டர்களை தவணை முறையில் வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்தால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

இன்னொரு வகையிலும் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு இடையூறு ஏற்படுகிறது. இதனால் உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. பயிர்களை பூச்சிகள் அரிப்பதால் உற்பத்தி பெரிய அளவில் கெடுகிறது. இப்படிப் பூச்சிகள் பயிர்களில் விழுகிறது என்று அடிக்கடி புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பயிர்கள் பாழாவதற்கு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. அதிகப்படியான தண்ணீர் தேங்கி இருந்தாலும் தண்ணீரே இல்லாமல் போனாலும் பயிர் பாழாகிறது. இதன் மூலம் பாழாவதோடு பூச்சிகளால் பயனற்றுப் பாழாகின்றன. இதைத் தடுக்க ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்

பணம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம். குறைவாக இருக்கிறது என்பதை புள்ளிவிவரத்தில் இருந்து குறித்திருக்கிறேன். முக்கிய மாக இப்படிப் பூச்சி விழுவதால் வெற்றிலை பயிர்கள் வேரோடு பாதிக்கப்படுகிறது. வெற்றிலைப் பயிர்த் தொழிலினால் எவ்வளவோ மக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவற்றில் அதிகப்படியான பூச்சி விழுவதால் அந்தத் தொழில் பெருக முடியாமல் அழிகிறது. அதைத் தடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக் கிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையத்தை சேலம் மாவட்டம் பொத்தனூர் (பாண்டமங்கலம்) என்ற இடத்தில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு இதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை நல்ல முறையில் செய்து அந்த வெற்றிலைப் பயிரை பூச்சிகளில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கு வழிவகை காணவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்கள் இங்கு இல்லாவிட்டாலும் திறமைவாய்ந்தவர்களை வெளிநாட்டிலிருந்தேனும் இங்கு வரவழைத்து அவர்கள் மூலம் இந்த ஆராய்ச்சியை நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தேனும் ஏழை வெற்றிலை விவசாய மக்களை வாழவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பயிர்களில் பூச்சி விழுந்தால் அவற்றிற்கு மருந்து தெளிக்க அரசாங்கத்தினிடம் வேண்டிய ஸ்ப்ரேயர்கள் இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. விவசாய இலாகாவில் போதுமான அளவில் ஸ்ப்ரேயர்கள், மருந்து தெளி கருவி இல்லாத காரணத்தால் தேவைப்படும் காலத்தில் அதை வழங்க முடியவில்லை. சாதாரணமாக தெளிமருந்து பாதி விலைக்குக் கொடுக்கப் படுவதற்கு அனுமதி பெறுவதில் தாமதமேற்படுவதால், காலத்தில் கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் பூச்சி விழக்கூடிய காலத்தில் உடனடியாக மருந்து சப்ளை செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே உடனடியாக வேண்டிய ஸ்ப்ரேயர்களையும் பூச்சி மருந்துகளையும் வழங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த இலாகாவைக் கவனிக்கும் கனம் போலீசு அமைச்சர் அவர்கள் வயதான வராக இருந்தாலும் போலீஸ்காரர்களைப்போல் மிகவும் முடுக் காக இருப்பதால் இந்தத் துறையிலும் கவனம் செலுத்தி உற்பத்தி பெருகுவதற்கு வழிவகை காண வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கால்நடை இலாகாவைப் பற்றிச் சில கூற வேண்டி இருக்கிறது. இந்த இலாகா சம்பந்தமான கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றுமட்டும் இருப்பது போதாது. இப் பொழுது இருக்கக்கூடிய கல்லூரியில் சிறந்த முறையில் பணி யாற்றி வருகின்ற பேராசிரியர்கள் பலர் இருந்தும் அந்தக் கல்லூரிக்கு வெளியிலிருந்து ஒரு பேராசிரியரைக் கொண்டுவந்து நியமித்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. தமிழ் நாட்டில் அதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் கிடையாதா? அந்தக் கல்லூரியிலேயே எல்

வளாவோ தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் வெளியிலிருந்து ஒருவர் வரவேண்டிய காரணம் என்னவென்பது தெரியவில்லை. அப்படி வந்திருக்கக்கூடியவரும் முழுத் தகுதி வாய்ந்தவராக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி தகுதிக் குறைவாக இருப்பவரைக் கொண்டு வருவது முறையல்ல. அப்படி நான் சொல்வது தவறாக இருக்கிறது என்று நிரூபித்தால் அதைக் கேட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன். நான் சொல்வது சரியாக இருந்தால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறை இருக்கக் கூடாது. அந்தக் கல்லூரியில் இருப்பவர்களுக்கு தகுதி இருக்குமானால் அவர்கட்கே மேல் பதவி கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். மேலும் இந்தக் கால் நடை மருத்துவ இலாக்காவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை பத்து லட்சம் ரூபாய் என்று கருதுகிறேன். கால்நடை காப்புக்கு அது குறைவு என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைய தினம் நம் நாட்டில் உள்ள கால்நடை எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ற அளவிலும் அதிகரித்துக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பவும் அவைகளை நோயிலிருந்து காப்பதற்குத் தேவையான அளவு தொகை ஒதுக்கி வழிவகை செய்யவேண்டும்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக மீன் இலாகாவைப்பற்றி சில கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு பல குற்றச் சாட்டுகளை எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு எந்த விதமான தக்க பதிலும் கனம் அமைச்சர் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லிய குற்றச்சாட்டுகளுக்குச் சற்று அதிகமாகவே அங்கு தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று நாளடைவில் தெரியவருகிறது. அதன் உண்மையை ஆராய்ந்து பார்த்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுவரையிலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. வேறு இடத்தில் பேசும்போது நாலைந்து நாட்களுக்கு முன்பு, சுமார் 35 ஆயிரம் சங்குகள் காணாமல் போய்விட்டதாகத் தெரியவருகிறது, அதைப்பற்றி விசாரணை நடந்து வருகிறது என்று அத்துறை அமைச்சர் சொல்லி இருக்கிறார். அதையே நான் இந்த மன்றத்தில் கூறி ஒரு ஆண்டு ஆகிறது. அந்தச் சங்குகள் போன இடம் தெரியவில்லை என்று அமைச்சர் சொல்லி இருக்கிறார். கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அங்கிருந்த அதிகாரிகளுக்கு அது தெரியாமல் இருக்காது, தெரிந்திருக்க வேண்டும். பல விவரங்களை சென்ற ஆண்டு இங்கு தெரிவித்தேன். அப்பொழுது அவைபற்றி தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த ஆண்டிலாவது அவைகளுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Member's time is up.

SRI K. ANBAZHAGAN : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். மீன் இலாகாவிற்கு 1960-61-க்கு செலவு செய்ய திட்டமிட்டிருந்தது 34.12 லட்சம் ரூபாய், அதன் திருத்த மதிப்பீடு 36.98 லட்சம் ரூபாய். ஆக மூன்று லட்சம் ரூபாய் அதிக

மாகச் செலவாகி இருக்கிறது. இந்த இலாகா வருமானத்தைத் தொகுத்துப் பார்த்தால் சென்ற ஆண்டு திட்டமிடப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 29.6 லட்சம். ஆனல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 12-30 p.m. வருமானம் 25.96 லட்சம். வருமானத்தால் 5 லட்சம் குறைகிறது. இதற்கு தக்க சமாதானம் நிதி நிலை அறிக்கையில் கொடுக்கப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டில் செலவு மூன்று லட்சம் அதிகமாகி வரவு நான்கு லட்சம் குறைந்ததற்கு என்ன காரணம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டில் மீன் வளம் பெருகியிருக்கிறது, பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் குறைந்து போகிறது. இதைப்பற்றி அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் தக்க விளக்கம் தரவேண்டும்.

கடைசியாக நான் சொல்லி முடிக்க விரும்புவது கால்நடை பராமரிப்புக்காக 1960-61-ல் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 81 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் அது 58 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவு கால்நடை பராமரிப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை குறையக் கூடாது, தேயக்கூடாது. உண்மையில் பயிர் வளர, காடு வளர, மாடு வளர, மீன் வளர வழிகண்டால்தான் மனிதர்கள் வளர, வாழ முடியும். இல்லாவிட்டால் மனிதர்கள் கூடத் தேய்ந்து விடுவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, on a point of personal explanation.

உரமே சாகுபடிக்குத் தேவையில்லை என்று நான் சொன்னது போல திரு. அன்பழகன் சொன்னர். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. உரம் அவசியம். ஆனல் செயற்கை உரம்தான் அவசியம் என்றல்ல, இயற்கை உரத்தையும் பெருக்கி, விவசாய உற்பத்தியை அதிகப் படுத்தலாம் என்றுதான் சொன்னேன். உரம் இல்லாமல் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதாக திராவிடக் கட்சி நிபுணர்கள் வேண்டுமானல் நினைக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உணவு உற்பத்திப் பெருக்குக்கு மீன் வளத்தை அதிகப்படுத்துவது மிகவும் முக்கியமான திட்டம். இதற்காகத்தான் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. முக்கியமாக விசைப் படகுகள் கட்டி வருகிருர்கள். அறுபத்தைந்து படகுகள் கட்டியிருக்கிருர்கள். இன்னும் 67 படகுகளை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட 400 படகுகள் கட்ட வேண்டும் என்று முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

ஆனல் அதேசமயத்தில் இந்தப் படகுகளைப் பற்றி ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம் மீனவர்களிடத்திலே பரப்பப்படுகிறது. கட்டுமரங்கள் மீன் பிடிக்கிற இடங்களிலே இவைகள் போனல்

கட்டுமரங்களுக்கு மீன் கிடைப்பது கிடையாது. இந்த விசைப் படகுகளின் சத்தத்தினால் அவை ஓடிவிடுகின்றன என்ற தப்பான பிரசாரத்தை மீனவர்களிடையே சிலர் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் இது சரியல்ல. விசைப் படகுகள் சத்தம் போடுகின்றன என்றால்—விசைப் படகுகளுக்கும் மீன் கிடைக்கக் கூடாது. ஆனால் விசைப் படகுகளுக்கு நிறைய மீன் கிடைக் கின்றன. இதிலிருந்து விசைப் படகுகளின் சத்தத்திற்கும், மீன் கிடைப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று கூறவேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் மீனவர்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படி நைலான் வலை உபயோகிக்கக் கூடாது, விசைப் படகினால் கட்டுமரங்களுக்கு மீன் கிடைப்பது இல்லை என்பதாக எல்லாம் ஒரு சிலர் தவறாகப் பிரசாரம் செய்வதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்பத்தில் மீனவர்கள் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு ஏமாற்றம் அடைந்தாலும் கூட, இப்போது அவற்றின் பலன்களை உணர்ந்து, அவற்றினால் உள்ள வருமானத்தை உணர்ந்து, லாபத்தை உணர்ந்து எல்லோரும் உபயோகிக்க முன் வருகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMI : தலைவர் அவர்களே, பாப்லோ போட் ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கு உபயோகப்பட வேண்டியவை. கட்டுமரம் கடல் ஓரத்தில் மீன் பிடிக்க உபயோகப்படும். கட்டு மரங்கள் மீன் பிடிக்கக்கூடிய இடங்களிலேயே இந்த பாப்லோ போட்டைக் கொண்டுபோய் மீன் பிடிப்பதனால் கட்டுமரங்களுக்கு மீன் கிடைக்கவில்லை என்பதாக மீனவர்களே புகார் செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதை உணராமல் யாரோ ஒரு சிலர் தப்பாகப் பிரசாரம் செய்வதாகக் கூறும்படியான குற்றச் சாட்டு தவறானது.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பது அல்ல இந்த விசைப்படகுகள். கட்டுமரங் களிலும் இந்த விசைக் கருவிகளை உபயோகிக்கலாம். கட்டு மரங்கள் போகக்கூடிய தூரத்திற்குள்ளேயேதான் இந்த பாப்லோ போட்டு உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டியவை. ஆனால் கட்டு மரங்களுக்கு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இடம் கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. பழனிசாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்தப் படகுகளை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். இப்போதே அதிகமாக்கப்பட்டு வருகிறது என்று சொன்னேன். அதோடு இந்த விசைப் படகுகள் வந்து தங்குவதற்கு துறைமுக வசதி செய்துதரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் முதற்படியாக 3 துறை முகம் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடலூரில் வசதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் ராயபுரம், நாகப் பட்டிணம் இங்கெல்லாம் அமைக்கப்படும்.

மீன் எண்ணெயும் மிக முக்கியமானது. ஷார்க் லிவர் ஆயில் உற்பத்தி பண்ணுகிற தொழிற்சாலை கோழிகோட்டில் இருந்தது. நம் ராஜ்யத்தில் இருந்து அது பிரிந்த பிற்பாடு இப்போது கிடையாது. இப்போது 35 ஆயிரம் ராத்தல் எண்ணெ கிடைக்கிறது. இன்னும் அதிகம் கிடைக்க ஒரு தொழிற்சாலை அவசியம். அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. சிபார்சும் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் பாரின் எக்ஸ்சேன்ஜ் காரணமாக உடனடியாக அந்த வேலை துவக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

கடற்கரையில் மணல் சேரிகள் ஏற்பட்டு அநேக வீடுகள் சேதம் அடைந்துவிட்டன என்பது உண்மை. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்படி ஏற்பட்டதன் காரணமாக டிராக்டர்களைக் கொண்டு மண்ணை அகற்றி சேதமான வீடுகளைக் காப்பாற்றியதோடு கூட, பல வீடுகள் சேதம் அடையாமலும் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

ஏரி, குளம், குட்டைகளில் மீன் வளர்ப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். மீன் குஞ்சுகள் தயாரிப்பதில், இன்னும் ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் செலவு இவ்வாண்டு அதிகம். ஆனால் இனி இதுபோல் செலவாகாது. வருமானம் அதிகம் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு ஏக்கர் தண்ணீரில் சரியான முறையில் மீன் குஞ்சுகளை வளர்த்தால் ஆயிரம் ராத்தல் மீன் கிடைக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. அன்பழகன் குறிப்பிட்டதுபோல அமராவதி, பரம்பிக்குளம், ஆளியார், மேட்டூர் போன்ற இடங்களில் ஆராய்ச்சி, பரிசிலனை, மீன் குஞ்சு சேகரித்தல் முதலியவற்றால்தான் செலவு அதிகம் இவ்வாண்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் இப்படிச் செலவாகாது என்று அவருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முத்துக்குளிப்பது, சங்கு எடுப்பது இவைகள் நம் நாட்டின் முக்கிய தொழில்கள். நமக்கு இப்பொழுது தூத்துக்குடியில் மட்டும்தான் முத்து கிடைக்கிறது. ஆறு வருடங்களாக முத்துக் குளிப்பு தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. 28 ஆண்டுகள் அது நடக்காமல் இருந்து இப்பொழுது ஆறு வருடங்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. அதோடு இதைப்பற்றி நன்கு பரிசிலனை செய்து, சால்வடார் எப். ஏ. ஓ.-யிலிருந்து வந்து பரிசிலனை செய்து வேறுயிடங்களிலும் முத்து கிடைக்கக்கூடிய நிலையிருக்கிறதென்று ஆராய்ந்து அதுபற்றி குறிப்பும் தந்து போயிருக்கிறார்கள். அதைக் கவனித்து கூடுதல் முத்து எடுத்து நாம் நல்ல லாபம் அடைய வழியிருக்கிறது. பின்னர், 35,000 சங்குகள் காணாமல் போய் விட்டதென்று சொன்னார்கள். அதன் பேரில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, அவை வைக்கப்பட்டிருந்தயிடத்தின், அதில் இரண்டு பூட்டுகள் போடப்பட்டிருந்தது; அதன் சாவி ஒரு இன்ஸ்பெக்டரிடமும், அவரது அஸிஸ்ட்டென்ட்டிடமும் இருந்தது, அவர்கள் உடனடியாக ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதுபற்றிய முடிவு ஏற்பட்டதும் அதுபற்றி சபைக்கு அறிவிக்கப்படும். பின்னர், "பிஷ் மார்க்கட்டிங்"-க்கு அதிக வசதி

கள் செய்து கொடுப்பதோடுகூட வேண்டிய உப்பு கொடுப்பது, அதைப் பாதுகாப்பாக வைக்கும் முறை, உலர்த்தக்கூடிய முறை இவைகளைக் கண்டறிய வேறுயிடங்களுக்குப் போய் பார்த்து அவைகளை, ஒவ்வொன்றையும் எப்படி எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும், விற்பனை செய்யும் முறைபற்றியும் நல்ல விளக்கங்கள் மீனவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. 1958-59-ல 3 கோடியும், 59-60-ல் 2½ கோடி அளவிற்கு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மீன்களை தக்க முறையில் உலர்த்த வசதியில்லாததால் அதற்குள்ள கிராக்கிகூட குறைகிறது. ஆகவே, மீன்களை நன்கு உலர்த்துவதற்கு, நவீன முறையில் உலர்த்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. திரு. பழனிசுவாமி அவர்கள் அடையாறுபற்றி சொன்னார்கள். அடையாரில் ஒரு பிஷிங் ஹார்பர் ஏற்படுமா என்று. அடையாரில் ஒன்று ஏற்படுத்துவது உடனடியாக சாத்தியமாகயிருக்காது என்று நினைக்கிறேன். பரிசீலனை செய்து அடையாறைவிட ராயபுரம் சிறந்தது என்று கருதி அந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கும் தருணத்தில் இருக்கிறது. மீனவர்களின் நிலையை உயர்த்த பல வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு "அப்ரோச் ரோடஸ்" போட வேண்டுமென்று ஸ்ரீமதி சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள், திரு ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள், திரு ராமஸ்வாமிதேவர் அவர்கள் எல்லோரும் கூறினார்கள். அங்குள்ளவர்களுக்கு வசதியாகயிருக்கும்படி, ரோடுகள் அமைக்கவும், குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். இதற்காக அதிகப்படி நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள், அதற்காக நான் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடற்கரையோர கிராமங்களில், மீனவர்கள் வசிக்கும் இடங்களில் நல்ல ரோடுகள் இல்லை, அப்படி கடற்கரையோரயிடங்களில் ரோடுகள் அமைக்கத் திட்டம் போட்டும், நிதி ஒதுக்கியும்கூட வேலைகள் நடக்க பல தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது வேலைகள் ஜரூராக நடக்கிறது. தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் 4.71,500 ரூபாய் ரோடுகள் அமைக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குளச்சலிலிருந்து நீரோடி, கோவளத்திலிருந்து மணக்குடி ரோடு அமைக்க திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. மீனவர்களின் வாழ்க்கையில் பலவிதத் துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர்களது தொழில், ஆபத்துக்கள் நிறைந்ததாகவும், சில சமயங்களில் உயிரைக்கூட இழக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களது பாதுகாப்பிற்காக பல வசதிகள் செய்து தரப்படுகிறது. எந்த எந்தயிடங்களில் எப்பொழுது, எப்பொழுது புயல் ஏற்படும் என்று தெரிகிறதோ அப்பொழுது அங்கெல்லாம் அதுபற்றிய அறிவிப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. காணாமல் போன படகுகளையோ அல்லது ஆள்களையோ கண்டு பிடித்துக் கொண்டுவர விசைப் படகுகள், விமானக் கப்பல் வழி சர்ச் பார்ட்டி சர்ச்சஸ் நடத்துவது போன்றவைகள் செய்யப்படுகின்றன. அடுத்தபடி

யாக, மீனவர்கள் வீடுகள் பற்றி பல குறைகள் சொல்லப்பட்டன. கடலை நம்பி வாழும் அவர்களுக்கு கடற்கரையோரத்தைத் தவிர வேறுயிடங்களில் அவர்கள் வாழும் நிலைமையில்லை. ஆனால் கடலரிப்பு, அல்லது அந்தயிடங்களை வேறு காரியங்களுக்காக அக்வயர் செய்தாலோ அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் அவர்களுக்கு வேறு எங்கெங்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வாறு செய்யப்பட்டு வருகிறது. வீடுகள் கட்டுவதில், அதிக வருமானம் இல்லாததால் அதில் அதிகமான வெற்றி காண முடியாமல் இருக்கிறது. மீனவர்களின் வாழ்க்கை நிலை உயரவேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அந்த வேலை செய்யும் உரிமையை இந்த ஏழை மக்களிடமிருந்து அப்புறப்படுத்தப் பார்ப்பது என்றால் எப்படி அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை மனதில் கொண்டு ஆவன செய்யப்படும். மீன் இலாகா வழி வருமானம், நிர்வாகச் செலவு, அபிவிருத்திக்காகும் செலவு இவைகளில் 2/3 பாகத்திற்குப் போதுமானதாகயிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் மேன்மேலும் இந்தத் துறை அபிவிருத்தியடைந்து, மீனவர்களுக்கும், அதை உண்பவர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் லாபம் கிடைக்கும் என்ற என் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் மீன்வளத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது நாம் அதிகம் செலவு செய்வதால் வருகிற ஆண்டில் அதிக வருமானம் வரும் என்று தெரிவித்தார்கள். 1961-62-ம் ஆண்டு வருமானம் 28-½ லட்சம் என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிட அதிகம் வருமானம் உயரும் என்று கருதுகிறார்களா? அதோடு, விவசாய இலாகாவோடு இது சேர்த்துத் தரப்படுகிறது. ஆகவே இந்தத் துறை வருமானத்தை இனி தனியாகப் பிரித்துத் தரப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் 35,000 சங்குகள் காணாமல் போனதுபற்றி விசாரித்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்ட மற்ற குற்றச் சாட்டுகள் பற்றியும் விசாரித்தார்களா? அல்லது இனிதான் விசாரிக்கப் போகிறார்களா என்றும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

* THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அதிகமான வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு ஆக்க வேலையில் ஈடுபடுவதால் புதிதாகக் குளம், குட்டைகள் இவைகளின் அதிகரிப்பினால் அதிகச் செலவினம் ஏற்படுவதால் மீன் குஞ்சுகள் வளரும், இந்த ஆண்டு அவற்றைக் கொண்டு வியாபாரம் செய்ய உதவ முடியவில்லை என்றால் அடுத்த ஆண்டு இதன் வருமானம் பெருகும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. கழிந்த ஆண்டு வேறு குற்றச்சாட்டுகள் கூறினார்கள் என்றால் அவை

பரிசீலனையில் இருக்கின்றன, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மீன் இலாகா கோரிக்கை உள்பட ஆறு கோரிக்கைகள் பற்றிய விவாதத்தில் 16, 17 அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் அதில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி பல அரிய யோசனைகளையும் தெரிவித்தார்கள், குறைபாடு களையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். குறைகள் இருந்தால் அவைகள் எல்லாம் அகற்றப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதற் காகக் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். இங்கு பல யோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அவைகளை எல்லாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்பதை முதன்முதலாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சற்று முன்பு கனம் அங்கத்தினர் திரு நல்லசிவம் அவர்கள் பன்றி வளர்ப்பது மிகவும் அவசியம், அதன் மாமிசம் மிகவும் நல்லது என்ற அரிய கருத்து ஒன்றை தெரிவித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் மீன் வளர்ப்பது நல்லது, மீன் முக்கியமான உணவாகும் என்று தெரிவித்தார்கள். கனம் நல்லசிவம் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், இப் போதே கால்நடை இலாகாவின்கீழ் பன்றி வளர்ப்பதற்கு ஏற் பாடு செய்யப்பட்டு, இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் வேண்டிய அக்கறை எடுத்து கால்நடை இலாகாவின்கீழ் சேவை செய்து வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஹோசூர் பண்ணையில் பன்றி வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. சமீபத்தில் இங்கு நடந்த கால்நடைக் கண்காட்சி யைப் பார்த்திருப்பார்களானால் அங்கு நல்ல கொழுத்த பன்றிக் குட்டிகள் கொண்டு வந்திருந்ததைப் பார்த்திருக்கலாம். அது வேக மாக வளருகிறது, பெருகுகின்றது, பல பேர்கள் இதை உணவுக் காகவே பெருமளவு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றுகூடக் கூறி யிருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்தினுடைய உதவி கிடைப்ப தற்கும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கனம் நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னார்கள், நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் மிகவும் சிக்கனம் தேவை என்று. எனக்கு இந்த யோசனை நீண்ட கால மாகவே இருந்து வருகிறது. அதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இதை உடனடியாகவே செய்துவிட முடி யாது. நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து அதன்மீது தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அகில இந்திய ரீதியில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக விவசாய இலாகா, சீரிய முறையில் தொண்டாற்றி வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் புகழ வேண்டியதில்லை. ஆனால் பொதுவாக மக்க ளுடைய ஆதரவை பெற்று முன்னேற்றத்துடன் வேலை செய்து

வருகிறது என்று அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். நாம் பல திட்டங்களைப் போடுகிறோம். அதிலிருக்கின்ற லட்சியத்தை அடைவதற்காகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். சில சமயம் லட்சியம் ஈடேறுவதில்லை. எந்த வகையில் லட்சியத்தை அடையத் தவறி விட்டோம் என்பதை நாம் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் நாம் பல புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 53 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று சொல்லி யிருக்கிறோம். இதில் இப்போது 44 லட்சம் டன் தானே உற்பத்தி யாகி இருக்கிறது, எப்படி பாக்கி எட்டு அல்லது ஒன்பது லட்சம் டன்னையும் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் கேட்டார். கனம் அண்மையில் அவர்கள் தனது சொந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு மழை பெய்யவில்லை, அதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருகாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது உண்மைதான். இருந்தாலும்கூட பொதுவாகச் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது நிச்சயமாக இன்னும் உற்பத்தி பெருகும். (குறுக்கீடு) பட்ஜெட் உரைக்குப் பின்னல் தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஒன்பது லட்சம் டன் நிச்சயமாக உற்பத்தியாகும். கையில் இருக்கும் புள்ளிவிவரத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் சொல்லுகிறேன். எப்படியும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவில் 53 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இரண்டு மூன்று லட்சம் டன் கேரளாவுக்குப் போனாலும்கூட, நம்மிடத்தில் போதிய அளவுக்கு உணவு தானியம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விலை அதிகமாயிருக்கிறதே தவிர பற்றுக்குறை இல்லை. ரசாயன உரத்தைப் பொறுத்த அளவில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மைனர் இரிக்கேஷனுக்கு இவ்வளவு, மேஜர் இரிக்கேஷனுக்கு இவ்வளவு, ரசாயன உரத்திற்கு இவ்வளவு என்ற வகையில்தான் நாம் செலவு செய்யக் கூடியதை மதிப்பிடுகிறோம். ஒரு இனத்திற்கு என்று தனியாக ஒதுக்குவதில்லை. மண் அரிப்புத் திட்ட உத்தேசம்கூட குறைந்து போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய லட்சியம் என்னவென்றால் இதில் 1 லட்சத்தி 900 எக்கர் என்று டார்ஜெட் போட்டிருக்கிறோம். இதற்காகச் செலவுக்கு மதிப்பிட்ட ரூபாய் ஒரு கோடி 20 ஆயிரம். ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1960 செப்டம்பர் 30-ம் தேதி வரை நாம் எவ்வளவு சாதித்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் 1 லட்சத்தி 6,838 ஏக்கர் என்று சாதித்திருக்கிறோம். ஏறக்குறைய 6,000 ஏக்கர் அதிக அளவாகவே இருக்கிறது. இதற்கான செலவு 74 லட்சத்து 16 ஆயிரம் ரூபாய்தான். செலவு குறைந்து சாதனை பெருகியிருக்கிறது என்றால் அதை மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் வரவேற்பார்கள். அதே போன்று ரசாயன உரத்திற்கு நமக்கு அதிகமாக அந்நிய நாட்டு

செலாவணித் தேவையிருக்கிறது. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதை மத்திய அரசாங்கத்தின் உணவு-விவசாய இலாகா ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த வகையில் உணவுப் பொருள்களை நாம் எந்த அளவுக்கு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு ரசாயன உரத்திற்காக அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி ஒதுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நாம் சர்க்கரை உற்பத்தியை மேலும் மேலும் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இது இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் நாம் எதிர்பார்ப்பது நிறைவேறுமா என்று கனம் அன்பழகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். ரசாயன உரத்தை அதிகப்படுத்துவதற்காக நாம் வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறோம். இப்போது இரண்டு ரசாயன உற்பத்தி லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று தூத்துக்குடியிலும், மற்றொன்று எண்ணூரிலும் அமைக்கப்படும். அந்நிய நாட்டிலிருந்து 'செங்கற்பட்டு பக்கத்தில் ஒரு தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு அனுமதி தாருங்கள், உங்கள் நிபந்தனைப்படியே ஒரு நைட்ரஜன் பெர்டிலைசர் ஏற்படுத்துகின்றோம்' என்று கேட்கிறார்கள். இது மத்திய அரசாங்கமும் இந்த அரசாங்கமும் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். அதோடு சூப்பர் பாஸ்பேட் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் ரசாயன உரம் முன்பு இருந்ததைவிட ஓரளவுக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும். அதோடு இப்போது உரங்கள் சரியான முறையில் விநியோகம் செய்யப்படுவதில்லை என்று திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கு தவறுதல் நடக்கிறதோ, அதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும்போது, அதன்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு பாண்டிச்சேரி, சித்தூர் முதலிய இடங்களுக்குக் கொண்டு போகப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். இதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொன்னோம். அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இதற்குக் காரணம் பற்றாக்குறை இருப்பதுதான். அதற்காக கலப்படம் இருக்கட்டும் என்றோ அல்லது பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டு இருக்கட்டும் என்றோ சொல்லவில்லை. இப்போது நான் என்னிடமுள்ள தகவல்களின்படி, கலப்படம் செய்தவர்களின் பேரில் ஆறு, ஏழு கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் பெர்டிலைசர் கண்ட்ரோல் ஆர்டர்களை மீறி குற்றம் செய்தவர்கள். புகார்கள் விசாரிக்கப்படுகின்றன. கேஸும் போடுகிறோம். அது கோர்ட்டிற்குப் போய் கோர்ட்டார் விசாரித்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

ஹையர் பர்சேஸ் ஸ்கீமிலே டிராக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இப்போது ஒரு உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் எந்த டிராக்டரை வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இந்த நாட்டிலேயே இப்போது டிராக்டர்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. மேலும் உற்பத்தி செய்ய இன்னும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படப் போகின்றன. விவசா

யிகள் என்ன டிராக்டர் வேண்டுமானுலும் இந்த நாட்டில் கிடைக்கிற டிராக்டரை வாங்கிக் கொள்ளலாம். முன்பு இருந்த குறைபாடு இப்போது இல்லை. விவசாயி பார்த்து ஹையர் பர்சேஸ் ஸ்கீம் படி இந்த டிராக்டர் வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் அவ்வாறு செய்யலாம் என்ற முறை இப்போது கையாளப் படுகிறது.

இவ்வாறு எத்தனையோ சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். சங்கடங்களைக் கூடிய வரையில் சமாளித்து அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது மற்ற நாடுகளில்கூட பார்க்கிறோம். தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னணியில் நிற்கும் நாடுகளிலும்கூட விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று உணர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

இன்றைக்கு அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் 100-க்கு 12 பேர்கள்தான் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கின்றார்கள். பன்னிரண்டு பேர்கள்தான் ஈடுபட்டிருந்தாலும் தங்கள் நாட்டுத் தேவையைப் போல் இரட்டிப்பு மடங்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தாலும் மேலும் மேலும் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள்—கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறதே என்ன செய்வது என்றுகூடச் சிலசமயம் கவலைப்படுகிறார்கள். இப்போது ரஷ்யாவில்—நான் கூடப் பார்த்தேன்—சிறந்த ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். பிரசித்தி பெற்ற விஞ்ஞானிகள் இருக்கிறார்கள், பல கல்லூரிகள் இருக்கின்றன, நல்ல முயற்சி செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களில் 100-க்கு 45 பேர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது—தலைக்கு 12 ஏக்கர் வரை நிலம் இருக்கும். அதோடு ராட்சஸ யந்திரங்களும் இருக்கின்றன. நிலங்களை நல்ல முறையில் திருத்திக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று பெருமுயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 45 பேர்கள் ஈடுபட்டிருந்தும் தங்கள் நாட்டுக்குத் தேவையானதற்கு மேல் உற்பத்தி செய்து வெளியே ஏற்றுமதி செய்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் சாதனைகள் இன்னும் திருப்தியளிக்கவில்லை. அதிகமான நிலத்தைத் திருத்தி விவசாய உற்பத்தியைப் போதிய அளவு பெருக்கவில்லை என்று ஸ்ரீ குருஷேவ் அவர்களுக்கே அதிருப்தி ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக சில மந்திரிகளையேகூட மாற்றினார்கள் என்ற செய்தியை நாம் எல்லோரும் பார்த்தோம்.

சீனாவை எடுத்துக்கொண்டால் 1 ஏக்கருக்கு 360 டன் விளைவிக்கிறார்கள் என்று முதலில் சொன்னார்கள். அதைப் போய்ப் பார்த்து வருவதற்கு நம் நாட்டிலிருந்து ஒரு தூதுகோஷ்டியும் சென்றது. இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம், அங்கே உணவுப் பஞ்சம்! இன்றைக்கு ரஷ்யா தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னணியில் இருக்கிறது. நமக்குக்கூட பல உதவிகளைச் செய்கிறது. நமக்குப் பல தொழில்களை அமைத்துக் கொடுக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் விவசாயத்தில் திருப்தியான அளவில் சாதிக்க முடியவில்லை. விவசாய முன்னேற்றம் சுலபமானதல்ல. இதையெல்லாம்

பார்த்த பிறகு கனம் அங்கத்தினர்களே உணர்வார்கள். 10—12 ஆண்டுகளில் இரு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் நாம் அடைந்திருக்கின்ற சாதனையைக் குறித்து நாம் பெருமைப் படலாம் வருங்காலத்தில் மகத்தான அளவுக்கு நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்று நம்பிக்கை அளிக்கும் அளவில் சிறந்த முறையில் மக்கள் ஈடுபட்டு விவசாய இலாகாவும், மற்ற இலாகாக்களும் எல்லோரும் உற்சாகமாக உழைத்து சாதனைகளைச் சாதித்திருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது பற்றி, நாம் எவ்வளவு சாதித்திருக்கிறோம் என்று காட்டக் கூடிய முறையில் சில புள்ளிவிவரங்களைச் சொல்லுகிறேன். முதலில் சென்னையில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து உற்பத்தியாகக் கூடிய பொருள்களின் சராசரியையும், அதற்கான அகில இந்திய சராசரியையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அரிசியை எடுத்துக் கொண்டால் சென்னையில் சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,332 ராத்தல்—ஆனால் அகில இந்திய சராசரி 808 ராத்தல்தான். அதேமாதிரி பருத்தியை எடுத்துக் கொண்டால் நமமுடைய மாநிலத்தின் சராசரி 139 லிண்ட்ஸ்—ஆனால் அகில இந்திய சராசரி 78 லிண்ட்ஸ் தான். நிலக்கடலை உற்பத்தியில் நம் ராஜ்ய சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,081 ராத்தல். அகில இந்திய சராசரியோ 643 ராத்தல்தான். அடுத்தாற்போல் சோளத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் தமிழ்நாட்டின் சராசரி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 687 ராத்தல், ஆனல் அகில இந்திய சராசரி 424 ராத்தல் தான். கம்பும் அப்படியே—நம் சராசரி 550 ராத்தல்—அகில இந்திய சராசரி 292 ராத்தல். கேழ்வரகு, நம் சராசரி 865 ராத்தல், அகில இந்திய சராசரியோ 671 ராத்தல் மட்டும்தான்.

ஆக இப்போது மொத்தத்தில் உற்பத்தி ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தாலும், தமிழ்நாடு ராஜ்யத்தில் மதிப்பு 183 ரூபாய் ஆகிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு பழனிசாமி அவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியாததல்ல. அவர்களுக்கு எவ்வளவோ புள்ளி விவரங்களெல்லாம் தெரியும். இருந்தாலும் இதையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்—நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 183. ஆனல் அகில இந்தியாவின் பரொடக்ட்டிவிட்டி ரூ. 152 தான். கரும்பு சாகுபடியைப் பற்றியும் குறிப்பிடலாம். அரிசி குறைகிறதே கரும்பு வருவதினல் என்று யாரும் கவலைப்பட வேண்டாம். அரிசி விளைச்சல் அதிகமாகவே இருக்கிறது—இன்னமும் அதிகப்படுத்துகிறோம். விவசாயிக்குக் கட்டுப்படியாக வேண்டுமென்றால் அவன் பல பயிர்களை இட வேண்டும்—அவனுக்கு அதற்கான வசதிகளை நாம் அளிப்போம். விலை மதிப்புள்ள பயிர்களுள்ள நில விஸ்தீரணம், 1955-56-ல் சென்னையில் கரும்புப் பயிர் 100-க்கு 7 பங்கு—இது 1955-56-ல்; இப்போது கரும்பு சாகுபடி இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது—அப்படி 7% இருக்கும்போது அகில இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டு

பார்த்தால் 1.2% தான். அரிசியை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கே 31%—அகில இந்தியாவில் 22% தான். நிலக்கடலை சம்பந்தப் பட்ட மட்டில் நம் நாட்டில் 11%—அகில இந்தியாவில் 3.5% தான். பருத்தி—எல்லோருக்கும் அத்தியாவசியமானது—அதை எடுத்துக் கொண்டாலும் நம் சராசரியும் அகில இந்திய சராசரியும் ஒரே மாதிரி இருக்கிறது. விவசாயத்திற்குத் தேவையான நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சென்னையில் 38%—36% என்று சில பேர்கள் சொல்லுகிறார்கள், தஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் 50%-ஆக இருக்கிறது—ஆனால் அகில இந்திய சராசரி 17.6% தான். நாம் நீர்ப்பாசன வசதிகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். இதுபற்றி கணக்குச் சொல்லுகிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் 33,953 கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அதில் 10 ஏக்கருக்கு உட்பட்டதே 3,332. 10-லிருந்து 200 ஏக்கர் வரையில் உள்ளது 22,924. ஜமீன் பிரதேசத்தில் வந்தது 7,707 மொத்த இர்ரிகேஷனிலே அதாவது 22 லட்சம் ஏக்கரிலே, கெனல் இர்ரிகேஷன் 20 லட்சம் ஏக்கராகும். அம் மாதிரி இல்லாமல் கிணறு மூலமாக நீர்ப்பாசனம் செய்வது—மொத்தம் 8 லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றது. 10-12 ஆண்டுகளில் எத்தனையோ கிணறுகள் தோண்டப்பட்டுள்ளன. அவைகளின் மூலமாக இர்ரிகேட் செய்யப்படுவது—14 லட்சம் ஏக்கர்.

இதேமாதிரி இன்னொரு அனுகூலமும் இருக்கிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களைப் பொறுத்த வரையில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் நம் நாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் 63%—ஆனால் இந்தியாவின் சராசரியோ 70% ஆகும். இத்தனை சாதனைகள் இருக்கின்றன.

* SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் அகில இந்திய சராசரி விவசாயப் புள்ளிவிவரத்தைத் தமிழ்நாட்டு புள்ளிவிவரத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் அகில இந்தியாவில் 1 சதுர மைலுக்கு எத்தனை மக்கள் இருக்கிறார்கள், நம மாநிலத்தில் மக்கள் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்ற . . . . .

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இனி குறிப்பிடப் போவதை எதிர்பார்த்து விவரம் கேட்டார். இப்போது நாம் எதை எதை எப்படிச் சாதித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேன. ஆனால் இதிலே நம் மாகாணத்தைப் பொருத்த வரையில் சில சங்கடங்களும், கஷ்டங்களும், இடையூறுகளும் இருக்கின்றன என்றும் நான் சொன்னேன். இதில் முக்கியமாகச் சில கஷ்டங்கள் உள்ளதென்றும் நான் சொன்னேன். இப்போது சொன்னது பூராவும் தமிழ் நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு தூரம் சாதித்திருக்கிறார்கள் என்பது. நம்முடைய இடையூறுக்கு முக்கியமான அடிப்படை ஜனத்தொகை. 1951-வது வருஷ ஜன சங்கியைப்படி ஒரு சதுரமைலுக்கு 597 பேர் நம் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் அகில இந்திய ரீதியிலே பார்த்தால், இதில் பாதிதான் இருக்கிறது. நமக்கு ஜன நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது.

இதோடு நாம் சாதித்துள்ளதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இதுவரை நாம் சாதித்தது போதவே போதாது. குறைவு தான். காரணம் ஜனத் தொகை பெரிய அளவில் பெருகியிருக்கிறது. அதற்குத் தான் இப்போது குடும்பக் கட்டுப்பாடு வற்புறுத்தப் பட்டு வருகிறது. அதுவும் செய்ய வேண்டியதுதான். அதல்லாமல் நாம் எவ்வளவு தான் விவசாயத்திலே கவனம் செலுத்தினுலும் போதிய பலன் ஏற்படாது. ஜனத்தொகைப் பெருக்குத்தான் நமக்குப் பெரிய இடையூருக இருந்து வருகிறது. இதனுல்தான் நம் வாழ்க்கைத் தரம் குறைகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் 63 சதவிகிதம் தான் விவசாயத்தை நாடியவர்கள். ஆனுல் இந்தியாவில் 70 சதவிகிதம். அதேபோல் தமிழ்நாட்டில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலம் பர் காபிடா—ஆள் ஒன்றுக்கு—71 சென்ட். அகில இந்திய ரீதியிலே பார்த்தால் 1.18 ஏக்கர் அதாவது 118 சென்ட். நமக்கோ 71 சென்ட் மட்டும் தான். அதேமாதிரி விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் என்று சொல்கிறேமே, அவ்வாறு சம்பாதிக்கிறவர்களுடைய கணக்கைப் பார்த்தால் 30% தான். ஆனுல் அகில இந்திய ரீதியிலே சராசரி 44%. அங்கே ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கிறது. ஆனுல் இதிலே பர் காபிடா வருவாயை எடுத்துக் கொண்டாலும், வடக்கு வாழ்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. நாம் வளருவதாலேதான், இந்த ஜனத்தொகை பெருகுவதாலேதான் இந்தக் கஷ்டமான நிலை ஏற்படுகிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே பர் காபிடா வருமானம் 94 ரூபாய். அகில இந்தியாவில் 113 ரூபாய். நாம்தான் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறேம். எனவே, நாம் விவசாயத்தை எப்படி மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதென்று கவனிக்க வேண்டும். இதுவரை சாதித்துள்ளதைப் பற்றி நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். எனினும், ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்க்கும்போது நாம் இதுவரை சாதித்துள்ளது போதவே போதாதுதான். தவிர, பொருளாதார நிலை நம் நாட்டிலே உயரவேண்டுமானுல், அமெரிக்காவைப் பார்த்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் தேவைக்கு மேல் அதிகமாக உற்பத்திச் செய்கிருர்கள். அப்படிச் செய்து அவைகளை எப்படி ஏற்றுமதிச் செய்வது என்பதிலேகூட சில சமயங்களில் அவர்கள் கஷ்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நாம் 16 லட்சம் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறேம். ஜனத்தொகை அளவிலே இதைப் பார்க்கின்றபோது இது குறைவுதான். இதை எப்படிச் செய்வது என்பதிலேதான் மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

வேருெரு கூட்டத்திலே இந்த நில உச்ச வரம்பைப் பற்றிச் சொன்னேன். அதையேதான் கனம் சர்க்கார் கொரடா அவர்களும் கம்பரை மேற்கோளாகக் காட்டிப் பேசினர்கள். நிலம் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்தான் அதிலே அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்தி, விளைச்சலைப் பெருக்க முடியும். ஆனுல்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் இதெல்லாம் எங்கே வரப் போகிறது என்னும் பொருள்பட சொன்னார்கள். இதைச் சட்ட மாகவே ஆக்கப் போவதில்லை என்றும் சொன்னார். ஆனால் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏப்ரல் மாத இறுதியில் முடிவெடுப்பதற்காகக் கூட்டுக் கமிட்டி கூடும். அப்படி எடுக்கக் கூடிய முடிவு ஜூலை அல்லது ஆகஸ்ட் மாதத்திலே சட்ட மாக்கப்படலாம் என்றுதான் நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டி ருக்கிறோம்.

இப்படியெல்லாம் நல்ல முறையிலே விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டும், இன்னும் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று குறை கூறப்படுகிறது. இப்போது ரூரல் யூனிவர்சிடி ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு அமெரிக்க நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்ததில், அதைக் கோயம்முத்தூரிலே ஏற்படுத்தலாம் என்றும், அங்குதான் இதற்கான பாரம்பரியமான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உத்தியோகத்திற்கு என்று ஒரு சர்வகலாசாலை நடத்தினால் அது போதாது. அசல், உண்மையான விவசாயியின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்றபோது பல விவசாயப் பள்ளிக்கூடங்களைப் பார்த்துவிட்டு வந்தார். அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களிலே அதிகம் படித்தவர்களுக்கு அங்கு பயிற்சி கொடுப்பதில்லை. உண்மையி லேயே விவசாயியாக இருந்து, பயிற்சிக்குப் பின் பண்ணைக்குச் சென்று வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறார்கள். இதுபோன்ற கருத்தைத்தான் நானும் ரொம்ப நாட்களாக சிந்தித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த ஆண்டிலே இப்படிப் பட்டவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்காகக் குறைந்தபட்சம் 4, 5 பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்த யோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே உத்தியோகத்திற்காகவோ அல்லது அதிகம் படித்தவர்களுக்கோ பயிற்சி அளிக்கப் போவதில்லை. உண்மையிலே கிராமத்திற்குச் சென்று வேலை செய்யக்கூடியவர் களுக்கு, அவர்கள் ஓரளவு படித்திருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்குத் திட்டமிட்டு வருகிறோம். இம் மாதிரியான விவசாயப் பள்ளிகள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் வேண்டி யிருக்கும். ஆனால் உடனடியாக 4 பள்ளிகளை ஏற்படுத்தலாம் என்று திட்டமிட்டு வருகிறோம். முடிந்தால் 6 பள்ளிகள் வருகிற ஆண்டில் ஏற்படுத்தலாம். ஆகவே இந்தப் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே உண்மையிலேயே கிராமத்திற்குச் சென்று விவசாயத்தில் ஈடுபடக் கூடிய விவசாயிக்கு மட்டும் பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

அதோடு விவசாயத்திற்குரிய ஒரு உபதொழிலையும் வளர்க்க வேண்டும். அந்தக் கைத்தொழிலுக்குத்தான் அக்ரோ இண் டஸ்ட்ரீஸ் என்று பெயர். இம்மாதிரியான உபதொழில் அமைப்பது மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயத்திற்கு உப

தொழிலாகச் சர்க்கரை ஆலை அமைக்கப்படுகிறது. அப்படி அமைப்பதின் மூலம் ஓரளவு விவசாயத் தொழிலிலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அது உதவியாக இருக்கும். விவசாயத்திலே வருமானம் போதாது என்று கூறுபவர்களுக்கு, அதிகப்படியான வருமானம் கிடைப்பதற்காகவே இதில் இப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதிலே மேலும் நன்மைகள் ஏற்படுவதற்கு நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்தக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

விவசாயத்திலே வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுப்பதைப் பற்றி ஒரு அங்கத்தினர் எப்போதோ வெளியிட்ட புள்ளி விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு பேசினர். அதன்பேரில் 51-லே எவ்வளவு ஊதியம், அதற்குப் பிறகு எவ்வளவு ஆள் குறைந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பரிசிலனை செய்து பார்த்தேன். 51-லே அதிகமாக இருந்தது, 56-57-லே குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் குறைவு நம் ராஜ்யத்திலே மட்டும் ஏற்படவில்லை. மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இதே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், எங்களுக்குத் தெரிந்தது. அப்போது பற்றுக்குறை அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. பங்கீடு முறை கையாளப்பட்ட சமயம். கள்ள மார்க்கட்டில் அரிசியை விற்றுக் கொண்டிருந்த காலம். அப்படி விற்றுக் கொண்டிருந்ததினலே அப்போது இந்த விலையேற்றம் ஏறியிருக்கிறது. இது நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயும், மற்றெல்லா ராஜ்யங்களிலேயும் ஒரே மாதிரியாக இருந்திருக்கிறது. இந்நிலை 56-57-லே மட்டும்தான் இருந்திருக்கிறது. ஆனல் 60-ல் பார்த்தால் 51-ல் இருந்த நிலைக்கே போய் இருக்கிறது. 60-ல் ஆண்களுக்கு ஊதியத்தைப் பார்த்தால் கூடிப் போய் இருக்கிறது. பெண்களைப் பொருத்தவரையில், ஆண்களைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாகவே போய் இருக்கிறது.

கரும்பைப் பற்றிச் சொன்னேன். சிலர் கரும்பாலையைக் கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்தலாம் என்று கூறுகிறார்கள். சிலர் தனிப்பட்ட முறையில் ஏற்படுத்தலாம் என்று கூறுகிறார்கள். இரண்டும் அவசியம் தான். மொத்தத்தில் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் பயனடைய வேண்டுமென்றால், கரும்பாலை இருக்க வேண்டியது அவசியம். வெல்லத்திற்கு இப்போது கிராக்கி யில்லை. திடீரென்று அதன் ஏற்றுமதியும் குறைந்து விடுகிறது. மக்களும் தங்களுக்கு வெள்ளைச் சர்க்கரை தான் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கிராமத்திலேகூட இன்று வெள்ளைச் சர்க்கரைதான் தேவைப்படுகிறது. அப்படி யென்றால் இந்தச் சர்க்கரையின் உற்பத்தியை நாம் பெருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனல் இப்போது சர்க்கரைக்குப் பற்றுக்குறைகூட இல்லை. சர்க்கரையை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து நாம் ஏற்றுமதியும் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஏற்றுமதி செய்தால் நாட்டினுடைய வளமும் பெருகும். பொருளாதாரமும் வளரும். அதோடு அந்நிய நாட்டுச் செலவாணியும்

நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கும். இப்போதுள்ள அளவில் 5 லட்சம் டன் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பப் படுகிறது. மத்திய அரசாங்கமும் அப்படி ஏற்றுமதி செய்து அதிலிருந்து வரக்கூடிய அந்நிய செலவாணியின் அளவுக்கு நாம் உரத்தை இறக்குமதி செய்து, விவசாயத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள லாம் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி ஏற்றுமதி செய் வதிலே நமக்குச் சில கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. வெளி நாடுகளில் விற்கக்கூடிய சர்க்கரை நம் நாட்டுச் சர்க்கரையை விட விலை குறைவாக இருக்கிறது. நாம் சர்க்கரை விலையைக் குறைத்து விற்றால், அமெரிக்காகூட க்யூபா சர்க்கரையைக் குறைத்துக் கொண்டு நம்முடைய சர்க்கரையை வாங்கக் கூடும். ஆனால் இதற்கு நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கொண்டு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் விலையைக் குறைப்பது எப்படி? கரும்பு விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவும் அதிக மாகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதோடு பாக்டரி உற்பத்திச் செலவும் அதிகமாகிறது என்று அவர்களால் கூறப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் பாக்டரிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்கிறது என்றும் சொல்லலாம் அல்லது கரும்பு விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம். ஆனால் இதை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டி ருப்பதில் பயனில்லை. நீண்டகாலமாக யோசித்துக் கொண்டிருப்ப திலும் பயனில்லை. இன்று வெளிநாட்டிலே பற்றாக்குறை அதிகமாக இருப்பதால், விலையைக் குறைத்து உற்பத்தியை நாம் அதிகரிக்க வேண்டும். அப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்கி ஏற்றுமதி செய்வதின் மூலமாக நமக்கு அந்நியச் செலவாணியும் கிடைக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியும் நாட்டிலே ஏற்படும். அப்படியே விலையைக் குறைப்பதற்காக சப்சிடி கொடுப்பதாக இருந்தாலும், எவ்வளவு காலத்திற்கு இந்த சப்சிடி கொடுப்பது? தற்காலிகமாக வேண்டுமானால், ஏற்றுமதியைப் பொருத்த அளவில் சப்சிடி கொடுக்கலாம். இதைப்பற்றி இங்கிருக்கக்கூடிய எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விலையைக் குறைப்பது கஷ்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. ஆனால் விவசாயிகளுக்கும் கட்டுப்படியாக வேண்டும். ஆகவே அவரவர் கள் கொஞ்சம் லாபத்திலே குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். உற்பத்தியை அதே சமயத்தில் பெருக்க வேண்டும். அப்போது தான் ஏற்றுமதியைப் பெருக்க முடியும். ஆகவே இந்தப் பிரச்னை களையெல்லாம் நாம் நன்கு ஆராய்ந்து, எப்படி ஒரு முடிவுக்கு வருவது என்பதைப் பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டியது அவசியம்.

விவசாயக் கருவிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நவீன விவசாயக் கருவிகளை உபயோகப்படுத்துவது பற்றி நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் கூட அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். கோவையில் நவீனக் கருவிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு முக்கியமான இடத்திலே இந்த நவீன விவசாயக் கருவிகளை வைத்து ஒரு நிரந்தரமான பொருட்காட்சி வைக்க வேண்டும். அம்மாதிரி செய்து விவசாயக் கருவிகளை எல்லோரும் வாங்கச்

செய்யவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். சென்ற ஆண்டில் டெல்லியில் உலகப் பொருட்காட்சி ஒன்று நடந்தது. அதே மாதிரி ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தில் ஒரு விவசாயப் பொருட்காட்சி நடத்துவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கல்கத்தாவில் இம் மாதிரி எக்ஸிபிஷன் நடந்தது. இன்னும் 2, 3 நாட்களில் முடியப் போகிறது. மிகச் சிறந்த வகையிலே அது நடந்தது. நம்முடைய ராஜ்யமும் அதில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டது. நம்முடைய ராஜ்யத்தினுடைய ஸ்டாலைப் பார்த்தவர்கள் எல்லோரும் அதைப் பாராட்டி புகழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குச் செய்தி வந்திருக் கிறது. அடுத்த ஆண்டில் சென்னையில் வைப்பதாக உத்தேசம். சென்னையிலோ அல்லது சென்னைக்குப் பக்கத்திலே ஒரு சௌகரிய மான இடத்தில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தி சிறந்த முன்னேற்றம் அடைந்த அன்னிய நாடுகள் கூட, அதில் கலந்து கொள்ளத் தயாராக இருக் கின்றன. கல்கத்தா எக்ஸிபிஷனிலும் சில அன்னிய நாடுகள் கலந்து கொண்டன. சென்னையிலோ, அதற்குப் பக்கத்திலோ ஒரு சிறந்த இடத்தில் அம்மாதிரி ஒரு பொருள்காட்சி அமைப்பதற்குக் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

அன்று விடை அளிக்கும்பொழுது கேள்வி நேரத்தில் சில ஜப்பான் நிபுணர்களின் உதவியைக் கொண்டு ஒரு 'பைலட் ப்ரா ஜக்ட்' ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொன்னேன். ஜப்பானில் சிறந்த முறையில் அவர்கள் சாகுபடி செய்கிறார்கள். நல்ல சாதனை சாதிக் கிறார்கள். ஜப்பான் முறையில் புதிய கருவிகளை உபயோகப் படுத்தி ஒரு இடத்தில் 25 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து, அங்கே சாகுபடி செய்து இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி, அதை எல்லோரும் பின்பற்றச் செய்ய வேண்டும். ஐந்தாறு நிபுணர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் நேற்று முன்தினம் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். சீக்கிரம் அந்த 'ப்ராஜக்ட்' எடுத்துக் கொள்ளப்படும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்துவதாக உத்தேசம். தஞ்சாவூர் ஜில்லா என்றால் அதிலே பாரபட்சம் ஒன்றுமில்லை. நீர்ப்பாசன வசதி இந்த பரீட்சார்த்த திட்டத்திற்கு வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் அங்கே முதலில் ஒரு 'பைலட் பிராஜக்ட்' ஏற்பத்தலாம் என்று உத்தேசம். நிபுணர்கள் தங்க நாம் வசதி தேடிக் கொடுக்கவேண்டும். மற்ற செலவுகளை யெல்லாம் அவர்களே செய்து கொள்ளுகிறார்கள். சீக்கிரம் 2, 3 மாதங்களுக் குள் இந்த 'ப்ராஜக்ட்' ஏற்படுத்தப்படும்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் பேசும்பொழுது கூனூர் பொடானிகல் கார்டன்ஸ்ஸைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைக் கவனிக்கவேண்டியதுதான். அங்கே ஒரு 'போமலாஜிகல் கார்டன்' இருக்கிறது. அதாவது பழத் தோட்டம். அதையும் கவனிக்க வேண்டும். கொடைக்கானலில் ஆப்பில் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பெரிய

குளத்தில் 'ரீஜினல் புரூட் ரிஸர்ச்' ஸ்டேஷன் ஒன்று வைத்திருக்கிறோம். பழப் பயிர்களினால் நல்ல வருமானம் வரும். நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். கொடி திராட்சை போட்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 3,000, 4,000 வருமானம் வரும். ஒருவருக்கு 10 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால், அதில் ஒரு ஏக்கர் 2 ஏக்கர் நல்ல பழத் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தினால் ஏராளமான வருமானம் வரும். எல்லோரும் சேர்ந்து பழங்களைச் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா.

காடுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சந்தன மரங்கள் இயற்கையாகவே உண்டானவை. அதற்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது. 'சாண்டல் ஆயில்' தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சிலர் யோசனை சொன்னார்கள். இப்பொழுது சந்தன மரத்தை விற்றும், ஒரு ஆயில் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதை ஒருவர் நடத்துகிறார். நமக்கு நல்ல விலையும் வருகிறது. மைசூர் சர்க்கார் அவர்களுக்கே சொந்தமாக ஆயில் தொழிற்சாலை வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் லாப நஷ்டம் பார்ப்பது இல்லை. நமக்கு இப்பொழுது லாபமும் வருகிறது. மைசூர் அரசாங்கத்தின் அனுபவத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டு, இது விஷயமாக அவர்களுடன் கலந்து பேசி இதைப் பற்றி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறோம்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி, ஏதோ இந்த இலாகாவா, அந்த இலாகாவா என்று தெரியவில்லை என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அம்மாதிரித் தகராறு ஒன்றும் இல்லை என்று. பல பிரிவுகளில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு திட்டங்கள் நடத்தப்படுவதால் தான் வேலை துரிதமாக நடந்து வருகிறது. அதிலும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில், உணவு உற்பத்தி இலாகா திட்டத்தில் நாம் திட்டமிட்டிருந்த லட்சியத்திற்கு மேலே கூட செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே உடையார்பாளையம் போன்ற இடத்தில் 'ஆர்டிஷியன் ஸ்பிரிங்ஸ்', அதாவது குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்களைப் பெற்று வேலை நடந்து வருகிறது. உடையார்பாளையம் தாலுகா, சிதம்பரம் தாலுகா, இப்படி மற்ற தாலுக்காக்களிலும் குழாய்க் கிணறுத் திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நாம் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

இதோடு விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஓரளவு நிலங்களை இதற்காக ஆர்ஜிதம் செய்கிறோம். ஓரளவு சர்க்கார் நிலத்திலே ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இதற்கு நல்ல நிலம் வேண்டும், அரசாங்கத்தின் கையில் நிலம் இருந்தால் பரவாயில்லை. வேறு தனி நபர்களிடத்திலே இருக்கிறது என்றால் அதற்கு விலை பேச வேண்டியிருக்கிறது. விலை அதிகமாக இருக்கிறது. 'அக்வயர்'

11th March 1961] [Sri M. Bhakthavatsalam]

செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. 'ஆர்பிட்ரேஷன்' அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போனால் நாம் என்ன விலை கொடுக்கலாம் என்று நினைத்தோமோ அதைவிட அதிக விலை கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. சில சமயங்களில் அவர்கள் கேட்பதற்கு மேலே கூட விலை கொடுக்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. கோர்ட்டார் அதுதான் நியாயம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு மேலே வேறு பேச்சே கிடையாது. இம்மாதிரி சிக்கல் எல்லாம் இதில் இருக்கிறது. ஆகவே, விதைப் பண்ணைகளுக்காக இப்பொழுது நிலம் வாங்குவதை நிறுத்திக் குத்தகை கொடுக்கிறோம். 'ரெண்டு' கொடுப்பது என்றால் கொஞ்சம் நஷ்டம் தான் ஏற்படும். லாப நஷ்டத்தைப் பற்றிப் பேச்சு இல்லை. முக்கியமானது என்னவென்றால் நல்ல விதைகளைக் கொடுக்கிறோம். அப்படி நல்ல விதைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது லாபத்தையே பார்க்க முடியாது. ஓரளவுக்குப் பார்க்கலாம். அதனால் அதிக நஷ்டமும் வரக் கூடாது. இவை எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் செய்கிறோம். முதலில் 360 பண்ணைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தோம். இப்பொழுது 210 பண்ணைகள் போதும் என்று முடிவெடுக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னும் சர்க்கார் நிலம் எங்கிருக்கின்றதோ அங்கு விதைப் பண்ணைகளை வைக்கவும் ஏற்பாடு செய்வதாக உத்தேசம். மற்றபடி நிலம் சரசமான விலைக்குக் கிடைக்க வேண்டும். நல்ல நிலமாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இதெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிக அனுபவம் இல்லாத காரணத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளெல்லாம் இப்பொழுது சரிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாம் இப்பொழுது திருப்திகரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஓரளவுக்கு நாம் லட்சியத்தை அடைந்துதான் இருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்கு முன்னமேயே இந்த லட்சியம் பூர்த்தி அடைய வேண்டும் என்று எண்ணுகிறோம். அதிலும் விதை 'மல்டிபிளிகேஷன்' பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் முன்னமே சொன்னேன். இந்த விதைப் பண்ணைகளை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைப்பதாக இல்லை. ஆனால் கிராமங்களில் இந்த விதைகளை 'மல்டிபிளிகேஷன்' செய்வதைத்தான் பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுக்கலாம் என்று யோசனை. கிராமத் திட்டங்களை பஞ்சாயத்துக்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதில் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதில் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு செய்யவேண்டு மென்பதற்காகத்தான் இந்த விதைகள் மல்டிபிளிகேஷன் செய்வதை அவர்களிடம் விடலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் கால்நடைக் கல்லூரியில் ஏதோ வெளியிலிருந்து ஒரு 'ப்ரொபஸரை' கொண்டு வந்து போட்டதாகச் சொன்னார்கள். இதிலே 'ப்ரொபஸராக' போடுவதற்கு, திறமை, அனுபவம்

எல்லாம் ரொம்ப முக்கியம். எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்துத் தான் போடப்படுகிறது. இதிலே ஒன்றும் தாட்சண்யம் இல்லை. அதிலே 'போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸ்' இருக்கிறது. ஆசைப்படுகிற வர்களுக்கு அதிருப்தி இருக்கத்தான் செய்யும். ஒரு முறைக்கு 4 முறை பார்க்கிறோம். ஏன் அங்கேயே ஒருவரும் இல்லையா, வெளியிலிருந்து ஏன் ஒருவரைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றெல்லாம் பரிசிலனை செய்து பார்க்கிறோம். உடனடியாகப் போடுவதில்லை. எல்லாவற்றையும் பார்த்த பிறகுதான் போடப்படுகிறது. வெளியிலே இருப்பவர் யார் என்று நமக்குத் தெரியாது. திறமை, அனுபவம் இதுதான் முக்கியம்.

மற்றபடி கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த அரிய யோசனைகளையெல்லாம் மேலும் பரிசிலனை செய்து, இன்னும் வேகமாக அபிவிருத்தி அடையும் வகையிலே, சாதனைகளை அடையும் வகையிலே கவனம் செலுத்தப்படும் என்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMI : கரும்பு விலை குறையும் என்ற ஒரு கவலையை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். கரும்பு உற்பத்தி விலையைக் குறைக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? அப்படியானால்தான் கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும். கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது, சர்க்கரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பதற்காக இந்த யோசனை சொல்லப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTHAVATSALAM : நான் முன்பு வேறு இடத்தில் சொன்னேன். மூன்றாவது வகுப்பில் பிரயாணம் செய்பவர்கள் நிறையக் கூட்டம் வந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால் அவசரமாக ஏறுவதற்கு ஒருவர் வந்தால் அவரைத் தடுத்து விடுவார்கள். அப்படித் தடுக்கப்பட்டவர் கஷ்டப்பட்டு ஏறியதும், வண்டிக்குள் வந்து கேட்டில் நின்று கொண்டு அடுத்தாற்போல் வருகிற ஸ்டேஷனில் வேறு யாரும் ஏறக் கூடாது என்று தடுப்பார். கரும்பு ஒரு நல்ல பயிர்தான். ஆனால் அதை வேறு யாரும் பயிரிடக் கூடாது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. கரும்புப் பயிர் ஓரளவுக்கு வைத்திருக்க வேண்டும்தான். கரும்பு விலையைக் குறைக்க வேண்டும். கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் அது கட்டுப்படியாக வேண்டும். சர்க்கரை விலையும் குறைய வேண்டும். வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள்தான் அதிகம். இப்பொழுது 'டயாபிடிஸ்' பற்றிகூட கவலைப்படத் தேவையில்லை. அதிகமாக சாப்பிடட்டும் 'டயாபிடிஸ்' குறைந்து கொண்டு வருகிறது. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்பொழுது, Food ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மெண்டிலே 2,000 ரூபாய் என்று லிமிட்

11th March 1961] [Sri N. K. Palanisami]

வைத்திருப்பதினல், பல ஸ்கீம்கள் சாங்ஷன் ஆகாமல் இருக்கின்றன. இந்த 2,000 என்று இருப்பதை 3,000 என்று வைத்தால் கூட பரவாய் இல்லை; இதை விளக்கும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் மிகுந்த அக்கறை செலுத்துகிறது. எதற்கும் ஒரு வரம்பு வேண்டும். கணக்கு வழக்கு இல்லாமல் பணத்தைச் செலவு செய்தால் வேண்டிய பலன் கிடைக்காது. ரூபாய் 2,000 அல்லது ரூபாய் 3,000 என்று வரம்பு இல்லை. அந்தந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். லாண்ட் அக்விஸிஷன் ஆக்டின் கீழ் நிலம் நியாயமாகக் கிடைக்கிறதா, சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகள் ஒரு பங்கு கொடுக்கிறார்களா என்பதை எல்லாம் பார்த்து செய்யப்படுகிறது.

(SRI K. ANBAZHAGAN rose.)

DEPUTY SPEAKER : I cannot allow any personal explanation. The hon. Member will resume his seat.

Is the hon. Member Sri A. Govindasami withdrawing his cut motion?

SRI A. GOVINDASAMI : I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the allotment of Rs. 80,15,600 under Demand III—Forest Department—be reduced by Rs. 100.'

The Cut Motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 80,15,600 under Demand III—Forest Department.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : As the hon. Member, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar, is not in his seat, his cut motion is deemed to have been withdrawn.

I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,35,25,900 under Demand XVIII—Agriculture.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri A. Govindasami withdrawing his cut motion?

SRI A. GOVINDASAMI : I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the allotment of Rs. 41,94,500 under Demand XIX—Fisheries—be reduced by Rs. 100.'

The Cut Motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 41,94,500 under Demand XIX—Fisheries.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri N. K. Palanisami withdrawing his cut motion?

SRI N. K. PALANISAMI : Yes, Sir.

The Cut Motion was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,36,15,900 under Demand XX—Animal Husbandry.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : As the hon. Member, Sri K. Sattanatha Karayalar, is not in his seat, his cut motion is deemed to have been withdrawn.

I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,17,300 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Forests.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member, Sri S. M. Annamalai, withdrawing his cut motion?

SRI S. M. ANNAMALAI : I press my cut motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the allotment of Rs. 20,60,100 under Demand XL—Capital Outlay on Agriculture—be reduced by Rs. 100.'

The Cut Motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : I now put the Demand to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 20,60,100 under Demand XL—Capital Outlay on Agriculture.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 13th March 1961.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

Nil.

B.—Reports, Notifications ond other papers.

86. *A Review on Industrial Development in Madras State*, 1960–61.

87. *Supplement to the Review on Industrial Development (Small Industries Sector) in Madras State*, 1960–61.

88. *Report and Proceedings of the Committee of Privileges ("Madras Corporation Case")*.